

**KUUSIKYMMENTÄKOLME
NAYANARPYHIMYSTÄ**

SWAMI SIVANANDA

A DIVINE LIFE SOCIETY PUBLICATION

Ensimmäinen painos v. 1962 2500 kappaletta
Toinen painos v. 1980 1 000 kappaletta
Kolmas painos v. 1990 1 000 kappaletta
Neljäs painos v. 1997 1 000 kappaletta
World Wide Web (WWW) Painos: v. 1999

WWW-sivusto: <http://www.rsl.ukans.edu/~pkanagar/divine/>

Tämä WWW-uusintapainos on ilmaisjakeluun

© The Divine Life Trust Society

Julkaisija

THE DIVINE LIFE SOCIETY
P.O. SHIVANANDANAGAR-249 192
Distt. Tehri-Garhwal, Uttar Pradesh,
Himalayas, India.

Toimittaja

Divine Life Society,
Malesia Branch,
Sivanandashram, Batu Caves,
Selangor

JULKAISIJOIDEN HUOMAUTUS

Ensimmäisen painoksen tästä harvinaisesta tutkielmasta Kuudestakymmenestä kolmesta Nayanar-Pyhimyksestä, joka on lähtöisin Himalajalaisen Sri Swami Sivanandan tuotteliaasta kynästä, julkaisi South Africa's Divine Life Society vuonna 1962. Sivanandashramin, joka on Rishikeshissä, Sri Swami Ramanandan arvokkaiden palvelujen avulla käsikirjoituksen valmistelu tunnustettiin kiistatta asianmukaiseksi.

Tätä arvokasta kirjaa ei ole painettu pitkään aikaan. Tuhannen kappaleen neljännen painoksen julkaisee Divine Life Society, Malesia Branch kahden huomaavaisen ja anteliaan hartaan palvojan, Guru Seva Ratna Sri V Seenivasagamin ja Guru Bhakti Ratna Sri T. Saravanamuthun avulla, joilla molemmilla on ollut pitkät suhteet Divine Life Societyyn, Malesia Branch.

Saiviteja Malesiassa ja koko maailmassa on paljon ja yleensä hindutkin pitävät tätä julkaisua suurena lahjana. Kuudenkymmenen kolmen Nayanarin pyhimyksen elämäkertojen lisäksi tämä kirja sisältää arvokkaan artikkelin Saiva Siddhanta-filosofiasta, Pyhimys Manicckavasagarin elämästä, kokoelmia Nayanarin pyhimysten lausumista ja artikkeleista Herra Sivan ylistyksestä ja Pujaa ja Ishta Devataa, kaikki Sri Swami Sivanandalta ja arvio Nayanarien sanomasta meille Sri Swami Venkatesanandalta.

Me ilmaisemme velkaamme Divine Life Societyyn Keskuspaikalle, kun se myönsi luvan julkaista tämän painoksen Malesiassa.

– JULKAISIJAT

Olen itse lisännyt kirjaan muutaman alaviittauksen, jotka toivon mukaan auttavat lukijoita tuntemaan ja ymmärtämään joitain outoja tai tuntemattomia sanoja tai ilmaisuja. Suotakoon minulle anteeksi, että olen käänöksessäni yrittänyt pysyä alkuperäisen tekstin ilmaisuissa ja sanajärjestyksissä niin paljon kuin mahdollista.

Jyväskylässä 18.10.2017

Kääntäjä

SAIVA SIDDHANTA FILOSOFIA

(Sri Swami Sivananda)

Johdanto: Kirjoissa, joissa käsitellään Saivismia, viitataan neljään kouluun eli Nakulisa-pasupataan, Saivaan, Pratyabhijnaan ja Rasesvaraan.

Saiva Siddhanta on eteläisen saivismin filosofiaa. Sen alkuperä ei ole lähtöisin yhdeltä kirjoittajalta. Se on puolivälissä Sankaran Adwaitan ja Ramanujan Visishtadwaitan välissä. Sen kirjallisuus koostuu pääosin: (1) kahdestakymmenestäkahdeksasta Saivite Agamasta, (2) Saivitelaulujen kokoelmasta, joka tunnetaan Tirumuraina, jonka koosti Nambi Andar Nambi (se sisältää Tirumularin Tirumanthiramin, Apparin, Sundararin ja Sambandarin Theravamin, ja Manickavachagarin Tiruvachagamin), (3) koosteen Saiviten pyhimysten elämästä, joka tunnetaan nimellä Periyapuranam, (4) Meykandarin Siva-jnanabodhamista, (5) Arulnandin Sivajnanasiddhiarista ja Umapatin teoksista. Tirumularin kirja Tirumanthiram on perusta, jolle rakennettiin Saiva Siddhanta-filosofian myöhempi järjestelmä.

Saiva Siddhanta-filosofian keskeinen oppi on se, että Siva on Korkein Todellisuus ja että Jiva eli yksittäinen sielu on samaa olemusta kuin Siva, muttei identtinen. Pati (Jumala), Pasu (sielu) ja Pasa (sidokset) ja kolmekymmentäkuusi Tattvaa eli alkusyytä, jotka muodostavat maailman, ovat kaikki todellisia.

Saiva Siddhanta-järjestelmä on Vedantan tislattu ydin. Se vallitsi Etelä-Intiassa jo ennen kristillistä aikakautta. Tirunelvely ja Madura ovat Saiva Siddhanta-koulun keskuksia. Jopa nyt Saivismi on erittäin suosittu uskonto Etelä-Intiassa. Se on Vaisnavismin kilpaileva koulu.

Korkeimman Todellisuuden ominaisuudet: Korkein Todellisuus on nimeltään Siva. Hän on ääretön tietoisuus. Hän on ikuinen, muuttumaton, muodoton, itsenäinen, kaikkialla läsnä oleva, kaikkivoipa, kaikkietävä, yksi ilman toista, aluton, syytön, tahraton, itsestään olemassa oleva, aina vapaa, aina puhdas ja täydellinen. Häntä ei rajoita aika. Hän on ääretön autuus ja ääretön äly. Hän on vioista vapaa, kaikentekijä, kaikentietäjä.

Herra Siva on rakkauden Jumala. Hänen armonsa on ääretöntä. Hänen rakkautensa on ääretöntä. Hän on pelastaja ja Guru. Hän sitoutuu vapauttamaan sielut aineen orjuudesta. Hän ottaa Gurun muodon, sillä Hän rakastaa intensiivisesti ihmiskuntaa. Hän tahtoo, että kaikkien pitäisi tuntea Hänet ja

saavuttaa autuaallinen Siva-Padam (Sivan tila). Hän valvoo yksittäisten sielujen toimintaa ja auttaa heitä heidän ulkoisessa marssissaan. Hän vapauttaa yksittäiset sielut heidän kahleistaan eli sidoksistaan.

Herran viisi toimintaa: Herran viisi toimintaa ovat: Luominen, Säilyttäminen, Hävittäminen, Verhoaminen ja Armo. Näitä, erikseen tarkasteltuna, ovat Brahman, Vishnun, Rudran, Maheshwaran ja Sadasivan toiminnat.

Siva, Shakti ja Maya: Herra Siva levittäytyy koko maailmaan Shaktinsa avulla. Hän työskentelee Shaktin kautta. Shakti on Herra Sivan tietoisuusenergiaa. Hän (nainen) on Herra Sivan todellinen keho. Ruukuntekijä on ruukun ensimmäinen syy. Tikku ja pyörä ovat apuvälineellisiä syitä. Savi on ruukun aineellinen syy. Samalla lailla Herra Siva on maailman ensimmäinen syy. Shakti on apuvälineellinen syy. Maya on aineellinen syy.

Shakti ei ole maailmankaikkeuden aineellinen syy, koska Hän on luonteeltaan tietoisuutta (Chaitanya). Siva on puhdasta tietoisuutta, mutta aine on puhdasta tiedostamattomuutta. Shakti on näiden kahden välinen yhdysside.

Shakti on Sivan heijastus. Sillä ei ole itsenäistä olemassaoloa. Siva ottaa tämän muodon, sillä Hän rakastaa suuresti ihmiskuntaa. Siva tahtoo, että kaikkien pitäisi tuntea Hänet.

Tattvojen kehitys Suddha Mayasta: Maailma käy läpi kehitystä sielujen hyödyksi. Koko luomisprosessi on sielujen pelastuksen vuoksi. Maailma on todellinen ja ikuinen. Aineen maailma ja sielut muodostavat Herran ruumiin.

Saiva Siddhanta analysoi maailmankaikkeuden 36:ksi Tattvaksi eli alkusyyksi (prinsiipiksi), päinvastoin kuin Sankhyan 25. 36 Tattvaa syntyy Mayasta, maailman materiaalisesta syystä. Suddha Maya on Maya sen alkutilassa. Siitä syntyy viisi puhdasta alkusyytä nimeltä Siva Tattva, Shakti Tattva, Sadasiva Tattva, Iswara Tattva ja Suddhavidya Tattva. Siva toimii näiden viiden puhtaan alkusyyn kautta.

Maya kehittyy hienoimmiksi alkusyiksi ja sitten karkeaksi. Siva Tattva on kaiken tietoisuuden ja toiminnan perusta. Se on erilaistumaton (Nishkala Suddha Maya). Sivan Shakti aloittaa toimintansa. Silloin Sivasta tulee kokija. Silloin Häntä kutsutaan Sadasivaksi, joka tunnetaan myös nimellä Sadakhya, Joka ei oikeasti ole Sivasta erillään. Suddha Mayasta tulee toimiva. Silloin Sivasta, kokijasta, tulee hallitsija. Hän on silloin Iswara, Joka ei oikeasti ole Sadasivasta erillään. Suddhavidya on todellisen tiedon syy.

Kahleet, jotka sitovat sielua (Anava, Karma, Maya). Sielut (Pasu) ovat luonteeltaan äärettömiä, kaikkialle levittäytyviä, ikuisia ja kaikkitietäviä, kuten Herra Siva (Pati). Silti he ajattelevat, että he ovat äärellisiä, rajallisia ja vähän tietäviä, tietämättömiä ja tilapäisiä. Tämä johtuu kahleista (Pasa) eli Anavasta,

Karmasta ja Mayasta, joita kutsutaan kolmeksi Malaksi eli epäpuhtaudeksi. Anava on epäpuhtaus, joka saa kaiken läpäisevän Jivan ajattelemaan, että hän on atominen (Anu). Se tuottaa rajallisuuden virheellisen käsityksen. Toinen epäpuhtaus eli sidos on Karma. Sielu toimii tietyillä tavoilla sen rajoituksen vuoksi ja tekee hyviä ja pahoja tekoja. Karma saa aikaan sielun yhdistymisen kehoonsa. Karman seurauksia käytetään loppuun maailmassa. Maailmoja ja kehoja pitäisi olla olemassa, jotta voidaan kokea toiminnan hedelmiä ja hankkia tietoa. Näitä tarjoaa Maya, kolmas Mala eli sidos. Maya on maailman aineellinen syy. Sielu saa kokemuksen ja rajallisen tiedon Mayan kautta.

Sielu oppii, pitkällä kokemuksella, että tämä Samsara on täynnä kipuja ja on ohimenevä ja että hän voi saavuttaa iankaikkisen onnellisuuden ja kuolemattomuuden vain saavuttamalla Sivatan tai Sivan luonteen tai Jumalan oivalluksen. Hän kehittää Vairagyaa (välinpitämättömyyttä) ja Vivekaa (arvostelukykä, jolla erottaa toisistaan Todellisen ja epätodellisen, Pysyvän ja väliaikaisen).

Kurinalaisuus ja armo saavuttavat huippunsa Jnanassa. Jnana on pelastuksen korkein keino tai lopullisen siunauksen saavuttaminen. Karma ja muut keinot ovat vain apureita siihen. He ovat auttajia.

Sivatvan tai Sivan luonteen saavuttaminen ei tarkoita sielun täydellistä sulautumista Sivaan. Vapautunut sielu ei menetä yksilöllisyyttään. Se jatkaa olemistaan sieluna Jumalassa. Sivatan on ytimen samuuden oivallus erilaisuudesta huolimatta. Sielu saavuttaa Sivan tai Jumalan luonteen, mutta se ei ole itse Siva tai Jumala.

Jivojen kolme astetta: Siddhantinit jakavat Jivat eli Pasut kolmeen asteeseen, nimittäin Vijnanakalat, Pralayakalat ja Sakalat. Vijnanakalalla on vain Anava Mala (egoismi). Maya ja Karma on poistettu. Pralayakala on vapautunut vain Mayasta, Pralayan tilassa. Sakalalla on kaikki kolme Malaa.

Malat vaikuttavat vain Jivoihin eivätkä Sivaan. He, jotka vapautuvat Maloista eli epäpuhtauksista, saavuttavat Sivatan tai Sivan luonteen. He ovat Siddhoja eli täydellisiä olentoja.

Tie Sivatan tai Jumalaoivalluksen saavuttamiseen: Sinun täytyy vapauttaa itsesi kolmesta siteestä, jos haluat saavuttaa pelastuksen. Sinun täytyy tuhota Maya, joka on kaikkien syntien perusta. Sinun täytyy tuhota kaikki Karmat, jotka tuottavat jälleensyntymistä. Sinun täytyy poistaa äärellisen itsesi virheellinen käsitys.

Kolme sidettä voidaan poistaa vain ankaralla Tapasilla ja asianmukaisella kurinalaisuudella, Gurun avulla ja ennen kaikkea Herra Sivan armolla. Charya (seremonia), Kriya (rituaalit) ja Jooga (Yama-Niyama) muodostavat kurin. Kun

etsijä harjoittaa oikealla vakavuudella Charyaa, Kriyaa ja Joogaa, hän saa Herra Sivan armon. Silloin Herra opastaa sielua, paljastaa Itsensä ja valaisee häntä. Silloin sielu oivaltaa luontonsa Sivana.¹

Guru Puja

On tavanmukaista pitää niitä päiviä, jolloin nämä pyhimykset saavuttivat Herran jalat, pyhinä päivinä. Seuraavassa on esitetty sellaiset päivät, jotka koskevat Neljää Suurta Saivite-opettajaa. Siinä on heidän pyhäpäivänsä tamilikalenterin mukaan. Rukoile, paastoa ja tutki heidän elämiään näinä päivinä.

Tirunavukkarasar	Chitrai Sadayam
Tiru-Jnanasambandar	Vaikhasi Moolam
Manickavachagar	Ani Makham
Sundaramurthi Swamigal	Adi Swathi

¹ Ramana Maharshi selittää Sivan ja sielun keskinäisen suhteen hieman toisin, mutta meidän ei tarvitse välittää siitä tässä, sillä tämän kirjan tarkoituksena on esitellä 63:n pyhimyksen elämää!

NAYANARIN VIESTI MEILLE

Kuinka meidän tulisi arvostaa tätä teosta pyhimykseltä pyhimysten elämästä? Viisas sanonta sanskritissa kaikuu sitä, mitä me tarkoitamme sanonnalla "Vain Shakespeare voi ymmärtää Shakespearea". Gurudev in toiseudeton antautuminen Jumalalle heijastuu yltäkylläisesti näiden suurten elämien inspiroivassa esityksessä yksinkertaisena, kirkkaana ja koskettavana. Meillä ei olisi voinut ollut mitään parempaa pätevyyttä siihen. Kun Gurudev käsittelee sitä, se lisää loistoa kunnioitettuihin elämiin.

Jopa Intiassa on ollut monia "älykköjä", jotka ovat pitäneet Bhaktin (antaumuksen) polkua jotenkin Jnanaa (viisautta) alhaisempana. Heidän lyhytnäköisyytensä tulee heti ilmeiseksi, kun me tutkimme suuren Neljän Opettajan (Appar, Sundarar, Manickavachagar ja Sambandar) elämää ja oivallamme, että nämä suuret Jnanit olivat myös suuria Bhaktoja, jotka rakastivat käydä temppeleissä ja laulaa Herran ylistyksiä. Katsokaa Apparin nöyryyttä, joka kantoi Sambandarin palankiinia². Tämä muistuttaa meitä Gurudev in omasta jäljittelemättömästä nöyryydestä. Se ei ole syntynyt tietämättömyyden heikkoudesta, vaan se on todellisen tiedon huipentuma!

Kuinka meidän tulisi ymmärtää luopumisen loistavaa henkeä, joka luonnehti monien kuninkaallisten Nayanarien elämää, jos me pidämme heitä reppanoina? He olivat ymmärtäneet maailman todellisen luonteen ja halusivat vain Jumalan. Emmekö voi vetää rinnalle oman jumalallisen Mestarimme, joka, vastaavasti, luopui lääkärin kuninkaallisesta elämästä Malayassa köyhyyden ja kerjuumaljan vuoksi? Herran rakkaus leikkaa meidän tähän maailmaan kiintymykseenne aidon juuren ja napsauttaa poikki kaikki maalliset siteet isään, äitiin, poikaan, vaimoon tai sukulaisiin. Kuten Nayanarien tarinat havainnollistavat, palvoja on aina valmis luopumaan kaikesta Herra Sivalle antautumisen vuoksi. Chandesvara Nayanar, täydellisessä imeytymisessään Hänen palvontaansa, saattoi aiheuttaa kuolettavan iskun isälleen, mutta se johtui siitä, ettei hän nähnyt isäänsä, vaan esteen Siva Pujalle. Kun Arivattaya Nayanar havaitsi, esimerkiksi, että hänen heikko kehonsa oli kykenemätön jatkamaan Hänen palvontaa, hän oli valmis katkaisemaan oman kurkkunsa. Jos Murkha Nayanar valitsi uhkapelin ja jopa turvautui väkivaltaan täyttääkseen lupauksensa, Kannappa Nayanar saattoi vetää ulos oman silmänsä palvelemaan Herraa! Tätä suurta totuutta on tuotu kauniisti esiin yhä uudestaan ja uudestaan näissä elämissä

² Palanquin: kantotuoli!

– Jumalan rakkaus poistaa täysin palvojan kiintymyksen omaan kehoonsa. Kuka voisi edes lähestyä Siruthondarin henkeäsalpaavaa antaumusta Herralle ja Hänen palvojilleen?

Älkäämme myöskään koskaan unohtako sitä, että kaikkien Nayanarien antautuminen tarkoitti poikkeuksetta sydämen avautumista ja, sen vuoksi, palvelua ja suvaitsevaisuutta.

On olennaisen tärkeää että, kun tutkimme näitä suuria elämiä, me otamme ne kokonaisuutena. Kuusikymmentä kolme yhdistetään yhdeksi ihmeelliseksi pyhäksi kirjoitukseksi antaumuksesta. Muussa tapauksessa se saattaa johtaa vääristymään. Vääristely hengellisellä polulla voi olla varsin tuhoisaa. Gurudev tahtoi usein kertoa, esimerkiksi, ilkeän miehen tapauksesta, joka pyydysti kalan Gangesista, leikkasi ja söi sen, lainaamalla (kuten paholainen tekisi) Gitasta: "Ase ei voi leikata Atmaa, joka on kuolematon." Kieroutunut äly lukee Gitasta luvan väkivallan käytölle. Tarinat, joissa Nayanarit käyttävät näennäisesti väkivaltaa, on luettava tällä varovaisuudella. Meidän on otettava ne vertauskuvina, jotka kehottavat meitä poistamaan Sadhanamme sisäiset esteet armottomasti. Esimerkiksi Eripatha Nayanarin tarina olisi otettava meille kehotuksena tappaa himo, viha ja ahneus, voimalliset esteet henkisellä polullamme, jotka silmänräpäyksessä tuhoavat meidän Herramme palvonnan.

Jos tutkimme elämiä kokonaisuutena, me emme jätä huomaamatta, että Anaya Nayanar ja Pusalar Nayanar pitävät meidän edessämme ihanteellista Para Bhaktaa, antautumisen korkeimman muodon ylivertaisia esikuvia.

Jos lähestymme näitä pyhimyksiä uskolla ja antaumus sydämissämme, me voimme ymmärtää viestin, joka heillä on meille. Meidän tulisi myös ymmärtää, miksi he antoivat niin hyvän aseman ulkoisille, kuten pyhälle tuhkalle, Rudrakshalle³, jne. Nämä symbolit muistuttavat ihmistä jatkuvasti Jumalasta ja kun niiden sanotaan poistavan meidän syntimme, ne poistavat meidän syntiset taipumuksemme, myös, muistuttamalla meitä jatkuvasti Jumalasta ja pitämällä pahuuden poissa mielestämme.

Kävelkäämme kaikki antaumuksen polkua ja saavuttakaamme Herra juuri tässä nimenomaisessa syntymässä, on nöyrä rukoukseni meidän mestarimme jumalallisten jalkojen edessä. Tämä on ainoa tapa, jolla voimme maksaa takaisin velan, jonka olemme velkaa hänelle siitä, mitä hän on tehnyt meille.

*Gurudev in Jalkojen Tomu
Venkatesananda*

³ Rudraksha: siemen, jota käytetään mm. rukousnauhassa.

SISÄLLYS

JULKAISIJOIDEN HUOMAUTUS	3
Saiva Siddhanta Filosofia	4
Nayanarsin Viesti Meille	8
1. Sundaramurthi Nayanar	13
2. Tiru Neelakanta Nayanar	24
3. Iyarpahai Nayanar	26
4. Ilayankudi Mara Nayanar	28
5. Maiporul Nayanar	29
6. Viralminda Nayanar	31
7. Amaraneedi Nayanar	32
8. Eripatha Nayanar	34
9. Enadinatha Nayanar	36
10. Kannappa Nayanar	37
11. Kungiliya Kalaya Nayanar	40
12. Manakanchara Nayanar	42
13. Arivattaya Nayanar	43
14. Anaya Nayanar	44
15. Murthi Nayanar	45
16. Muruga Nayanar	46
17. Rudra Pasupathi Nayanar	47
18. Tiru Nalai Povar Nayanar	47
19. Tiru Kurippu Thonda Nayanar	48
20. Chandesvara Nayanar	49
21. Tiru-Navukkarasar Nayanar	51
22. Kulacchirai Nayanar	58
23. Perumizhalai Kurumba Nayanar	59
24. Karaikal Ammaiyar	59
25. Appuddi Nayanar	61
26. Tiruneelanakka Nayanar	62
27. Nami Nandi Adigal	64
28. Tiru Jnana Sambandar	65
29. Eyarkon Kalikama Nayanar	75
30. Tiru Mula Nayanar	75
31. Dandi Adigal Nayanar	76

32. Murkha Nayanar	77
33. Somasira Nayanar	78
34. Sakkiya Nayanar	79
35. Sirappuli Nayanar	79
36. Siruthonda Nayanar	80
37. Cheraman Perumal Nayanar	82
38. Gananatha Nayanar	84
39. Kootruva Nayanar	85
40. Pugal Chola Nayanar	85
41. Narasinga Muniyaraiyar	86
42. Adipattha Nayanar	86
43. Kalikamba Nayanar	87
44. Kalia Nayanar	88
45. Satti Nayanar	88
46. Aiyadigal Kadavarkon Nayanar	89
47. Kanampulla Nayanar	89
48. Kari Nayanar	90
49. Ninra Seer Nedumara Nayanar	90
50. Mangayarkarasiyar	90
51. Vayilar Nayanar	91
52. Munaiyaduvar Nayanar	91
53. Kazharsinga Nayanar	92
54. Seruthunai Nayanar	92
55. Idangazhi Nayanar	93
56. Pugazh Tunai Nayanar	93
57. Kotpuli Nayanar	94
58. Pusalar Nayanar	94
59. Nesa Nayanar	95
60. Kochengat Chola Nayanar	96
61. Tiru Neelakanta Yazhpanar	97
62. Sadaya Nayanar	97
63. Isaijnaniyar	97
Manickavachagar	98
Valintoja Nayanar Pyhimysten Lausunnoista	105
Herra Sivan Ylistys	108
Siva Lingam	111
Puja ja Ishta Devata	112
Sanasto	117

1. SUNDARAMURTHI NAYANAR

Sundaramurthi Nayanar kukoisti 7. vuosisadalla. Hän oli suuri Herra Sivan palvoja. Hän on yksi Tamil Samaya Acharyoista (neljä Tamilin uskonnollista opettajaa).

Sundaramurthi Nayanar lauloi Herra Sivan ylistyksiä kaikissa pyhissä paikoissa, joissa hän vieraili. Näitä lauluja kutsutaan nimellä Thevaram. Ne on kerätty kirjan muotoon. Kaikki palvojat laulavat Thevaramia vielä tänä päivänäkin. Sundararin, Apparin eli Tirunavakkarasun ja Tirujnana Sambandarin laulamia lauluja kutsutaan nimellä Thevaram. Manickavachagarin lauluja kutsutaan nimellä Thiruvachagam.

Sundararilla oli Sakhya Bhava eli ystävän asenne Herraan. Hän vaati vapaasti Herralta sitä, mitä hän halusi. Hän ei kuitenkaan tehnyt niin itsekkäästä halusta. Se, mitä hän pyysi, oli niille, jotka olivat riippuvaisia hänestä. Hän eli vain kahdeksantoista vuotta.

Sundaramurthi Nayanar syntyi Thiru Navalurissa, jossa koko ilmapiiri oli täynnä hengellistä värinää ja Saivismi oli hyvin vakiintunut. Tällä paikkakunnalla asui hurskas, harras ja kunnioitettu Brahmin nimeltä Sadaiyanar, jonka esi-isät olivat kaikki Herra Sivan kiihkeitä palvoja. Isaignaniar oli hänen velvollisuudentuntoinen vaimonsa. Hän synnytti jumalallisen lapsen, jonka vanhemmat nimesivät "Nambi Arurariksi" sen isoisän mukaisesti.

Edellisessä inkarnaatiossaan Arurar oli Alala Sundarar, joka oli Herra Sivan harras palvoja. Kun Devat ja Asurat olivat kirnunneet Maitomerren, kuolettava myrky alkoi levitä meren pinnalle uhaten kaikkien olentojen olemassaoloa. Silloin Alala Sundarar keräsi tämän myrky kätteensä ja antoi sen Herra Sivalle, joka joi sen maailman suojelemiseksi. Siksi Sundarar otti sanan Alala (Halahalasta, myrkystä) nimensä etuliitteeksi.

Kerran, kun Alala Sundarar eli Herra Sivan rinnalla Kailasvuorella, palvellen Herraa ja tuoden kukkia puutarhasta Hänen palvontaansa, hän heitti himokkaan katseen Aninditiin ja Kamaliniin, Jumalatar Parvathin palvelijoihin, jotka olivat myös menneet puutarhaan keräämään kukkia jumalallisen Äidin palvontaan. Myös he rakastuivat vastavuoroisesti häneen. Herra Siva, jumalallisen näkynsä kautta, ymmärsi kaiken sen, mitä oli tapahtunut puutarhassa. Hän kutsui Alala Sundararin ja sanoi: "Sundarar, koska sinä rakastuit näihin tyttöihin, sinä ja myös he menette alas maan päälle ja otatte ihmissyntymän. Voit mennä heidän kanssaan naimisiin ja nauttia maailman nautinnoista. Sundarar itki katkerasti, pahoitellen hulluuttaan, joka oli johtanut hänen erottamiseensa Herrasta. Hän

rukoili Herraa: "Oi Herra! Se johtuu minun pahasta ajattelustani, että minun on läpikäytävä tämä erottaminen Teistä. Minä pelkään, että minun pitäisi upota tietämättömyyteen ja unohtaa Teidät. Voi armon Herra! Älkää antako tämän tapahtua minulle. Oi myötätunnon Herra! Karkottakaa minun tietämättömyyteni pian ja ottakaa minut takaisin Teidän Lootusjalkoihinne." Herra Siva suostui tähän pyyntöön.

Sundararin ihmissyntymälle oli toinen syy. Tavalliselle miehelle se saattaa näyttää siltä, että Sundarar oli himon uhri jopa Kailasan jumalallisessa valtakunnassa. Asia ei ollut niin. Sundarar oli vain instrumentti Jumalan käsissä. Se oli Herra Sivan toive, että Sundararin pitäisi laulaa Tiru Thonda Thogai ihmiskunnan hyödyksi. Niinpä Herra Siva astui hänen mieleensä ja loi halun näihin kahteen tyttöön. Samaten, Herra halusi opettaa ihmiskunnalle suuren opetuksen. Himo on erittäin voimakas. Se voi harhauttaa jopa suurta Herran palvelijaa kuten Sundararia, jos hän ei ole aina valpas. Mayan taitat ovat voimakkaita. Ellei tätä paha ominaisuutta polteta, Jiva ei voi saavuttaa Sivaa. Vielä toinen opetus. Himokas silmä oli Sundararin tuhon syy. Mutta kun sitä käytetään Herran palvelemisessa (katselemalla pyhiä pyhättöjä, pyhiä Jumalan kuvia, pyhimyksiä ja opiskelemalla pyhiä kirjoituksia), sama elin auttaa kohti vapautumista.

Sundarar syntyi, sen vuoksi, Arurarina. Sen paikan kuningas, Narasinga Munaiyar, sattui näkemään kauniin lapsen. Hän piti tästä. Hän halusi kasvattaa hänet itselleen ja pyysi vanhempien lupaa. Sadaiyanar, jonka mieli oli täynnä himottomuutta ja joka ei ollut kiintynyt mihinkään tässä maailmassa, taipui välittömästi kuninkaan tahtoon. Kuten näemme myöhemmin, häntä ja hänen uskollista vaimoaan pidetään myös Nayanareina.

Poika kasvoi kuninkaallisessa huolenpidossa. Sopivassa iässä vanhemmat halusivat saada poikansa naimisiin. Sadaiyanar pyysi Sandakavi Sivachariarin suostumusta saada hänen tyttärensä käsi pojalleen Arurarille. Sivachariar hyväksyi mielellään. Mutta häät jäivät pitämättä.

Juuri kun seremonia oli alkamassa, vanha Brahmin, pyhää tuhkaa kehollaan, Rudraksha kaulansa ympärillä ja tummat hiuskiehkurat päänsä päällä, ilmestyi ja sanoi: "Tämä mies, Arurar, on minun sitoumusorjani. Minulla on tätä tarkoitettava asiakirja, jonka hänen isoisänsä on pannut käytäntöön. Hän ei voi mennä naimisiin." Tämä lopetti seremonian. Sundarar ja Brahmin poistuivat paikalta. Nuori morsian kiinnitti mielensä Sundararin pyhiin jalkoihin, varisti maailmansa menon ja hyörinän ja saavutti Herra Sivan kuolemattoman asuinpaikan.

Sundararilla ja vanhalla miehellä oli kiihkeä väittely. Sundarar kysyi häneltä: "Kuka olet ja mistä olet tullut?" Johon Brahmin vastasi: "Minä kuulun Tiruvennai Nelluriin." Sundarar kutsui häntä valehtelijaksi ja sanoi: "Tulkaa, menkäämme Tiruvennai Nelluriin ja saakaamme tämä kiista selvitettyksi siellä olevien viisaiden miesten toimesta."

Tiruvennai Nellurissa, viisaiden miesten kokouksen edessä, vanha Brahmin esitti asiakirjan, joka kuuluu seuraavasti:

Minä, Aruran, Tirunavalurin Adi Saivite, panen käytäntöön tämän orjuuden sitoumuksen sydämellä ja sielulla. Minä ja jälkeläiseni kaikkina tulevana aikoina ovat orjia Tiruvennai Nellurin Pithanille ja meillä on velvollisuus palvella häntä kaikin tavoin.

Pithan tarkoittaa Herra Sivaa, joka iloitsee, kun häntä kutsutaan "hulluksi mieheksi", ilmentäen korkeimman Joogin tilaa, jonka (Joogin) käyttäytyminen muistuttaa hullun miehen käyttäytymistä, mutta joka opettaa meille, ettei tässä maailmassa ole mitään huomioonin arvoista ja maalliset "viisaat miehet" ovat kaikki todellisuudessa hulluja ihmisiä.

Tutkittuaan asiakirjassa mainitut todistajat ja tarkistettuaan isoisän allekirjoituksen, kokous vahvisti vanhan miehen vaatimuksen. Sundarar joutui hyväksymään sen Jumalan tahtona. Kaikkien heidän seuraamana Brahmin meni Tiru Arul Turain temppeleihin tekosyynään osoittaa heille hänen talonsa ja katosi välittömästi. Arurar ymmärsi, että se oli Herra Itse, joka oli ilmestynyt vanhana miehenä pelastaakseen hänet Samsaran kahleista. Hän kärsi hyvin paljon sydämessään siitä, ettei ollut tunnistanut Häntä aiemmin. Hän huusi ääneen. Herra ilmestyi hänen eteensä ja siunasi häntä: "Oi jalo sielu. Sinä olet jo Minun Bhaktani. Sinä olit Minun Asunnossani Kailasassa ennen tätä syntymää ihmisenä. Väärä ajatus sai sinut ottamaan tämän syntymän. Nyt Minä olen Itse tullut pelastamaan sinut."

Koska Sundarar oli riidellyt Hänen kanssaan, Herra Itse kutsui häntä *Vanthondanaksi* (palvoja, joka käytti ankaria sanoja) ja pyysi häntä laulamaan Hänen ylistyksiään. "Puhdas lapseni, sinä kutsuit Minua *Pithaniksi* (hulluksi mieheksi) riitasi aikana. Joten, aloita tällä sanalla ja kirjoita runo." Sundarar teki niin. Lopputulos oli inspiroiva runo *Pitha Pirai Soodi*. Herra Itse tultiin tuntemaan nimellä *Taduthatkonda Iswar* (Herra esti ja pelasti hänet Samsarasta).

Sundarar vieraili myöhemmin useissa pyhissä paikoissa ja lauloi Herran ylistystä niissä kaikissa. Hän tuli Adigai Virattanamiin, pyhään paikkaan, missä Appar palveli Herra Viratteswararia ja siunattiin. Sundarar ei halunnut sijoittaa jalkaansa pyhään maahan ja pysyi näin kylän laitamilla.

Sinä yönä, kun Sundarar nukkui, Herra tuli vanhan miehen valepuvussa Muttiin. Hän asettui pitkälleen lähelle sitä paikkaa, missä Sundarar nukkui ja teeskenteli nukkuvansa. Sitten Hän asetti jalkansa Sundararin pään päälle. Kun Sundarar vastusti sitä, vanha mies pyysi anteeksi. Sundarar meni huoneen toiseen nurkkaan. Sielläkin vanha mies toisti saman toimen. Sundarar ei menettänyt malttiaan. Hän kysyi häneltä rauhallisesti hänen henkilöllisyyttään ja selitystä epänormaalille käyttäytymiselle. "Oi ystävä, etkö tunne minua?" kysyi Herra ja katosi. Sundarar tajusi, että se oli taas Herra Itse. Koska hän ei ollut mennyt sisälle paikkaan Hänen Darshaniinsa, Herra Itse oli tullut ulos siihen paikkaan, jossa palvoja oli! Sundarar rukoili: "Oi Herra! Kuinka ystävällinen ja armollinen Te olette! Jopa palvojat, jotka ovat hyvin oppineet Vedat ja Agamat, eivät voi koskettaa Teidän jalkojanne. Rakkaudesta tähän kurjaan olentoon, Te jätitte asuntonne ja tulitte tänne siunaamaan minua Pyhillä Jaloillanne."

Sundarar jatkoi jälleen pyhiinvaellustaan. Tillaissa (Chidambaramissa) hän meni transsiin samalla hetkellä, kun hän näki temppelin tornin. Ekstaasisissaan hän piehtaroi maassa ja vuodatti runsaasti rakkauden kyyneleitä. Hänellä oli Herra Natarajan Darshan. Taivaallinen ääni käski häntä menemään Tiruvaruriin.

Sitten hän vieraili monissa muissa pyhäköissä ja tuli Tiruvaruriin. Herra ilmestyi Tiruvarurin Brahmineille ja pyysi heitä ottamaan Sundararin vastaan kaikella kunnioituksella. He tekivät niin. Kun Sundarar palvoi Herraa temppelissä, hän kuuli taivaallisen äänen: "Sundarar! Olen tehnyt sinusta ystäväni. Estin sinua pääsemästä naimisiin. Tämän jälkeen näytät aina sulhaselta ja prameilet maan päällä." Välittömästi Sundararista tuli komea sulhanen. Ihmiset kutsuivat häntä *Tambiran Thozhariksi* (Jumalan ystäväksi).

Tiruvarurissa oli kunniallinen nainen nimeltä Paravayar, joka ei ollut kukaan muu kuin Kamalini, Parvathin avustaja Kailasassa. Hänellä oli tapana mennä päivittäin temppeliin ja palvoa Herraa uskolla ja antaumuksella ja laulaa Hänen ylistyksiään. Eräänä päivänä hän tuli temppeliin, kuten tavallisesti, ystäviensä kanssa palvomaan Herraa. Samanaikaisesti Sundarar palvojineen tuli temppeliin. Menneisyyden Karman kiihottamana Paravayarin kauneus veti Sundararia puoleensa. Hän halusi mennä tämän kanssa naimisiin ja tuli Herran pyhäkköön tämän ajatuksen kanssa. Herra oli hänen ystävänsä ja niin hän ilmaisi halunsa Hänelle!

Paravayar, joka oli nähnyt Sundararin temppelissä, rakastui myös häneen ja halusi mennä hänen kanssaan naimisiin.

Herra Siva Itse oli ennalta säättänyt avioliiton ja nyt oli Hänen velvollisuutensa saada se aikaan. Hän ilmestyi molemmille heidän unissaan ja kertoi heille, että he menisivät naimisiin. Hän määräsi myös Hänen palvojiaan

unessa järjestämään Paravayarin ja Sundararin häät heti seuraavana päivänä. Tämä tehtiin sen mukaisesti sekä Paravayarin että Sundararin iloksi.

Eräänä päivänä Arurar meni temppeliin ja huomasi siellä joukon Herran palvoja. Hän halusi laulaa heidän ylistyksiään. Herra Itse lauloi kuuluisan runon *Tiruthonda Thogai* ensimmäisen rivin ja Hänen armollaan Sundarar täydensi sen.

Silloin, kun hän oli Tiruvarrurissa, Vellala⁴ nimeltä Kundaiyur Kizhar, joka oli erittäin kiintynyt häneen, toimitti säännöllisesti Paravayarille tarpeeksi jyviä ja elintarvikkeita Sundararin ja palvojen elatukseksi. Yhtäkkiä alueella oli nälänhätä ja ihmiset kärsivät haluten ruokaa. Se vaikutti myös Kundaiyur Kizhariin. Hän kärsi sydämessään, koska ei voinut toimittaa Sundararin tarpeita. Herra Siva ilmestyi hänen unessaan ja lupasi tarpeeksi viljaa! Kubera, vaurauden Jumala, teki tarpeellisen, kuten Herra määräsi. Seuraavana aamuna Kundaiyur Kizhar löysi valtavia kassoja viljaa. Samaan aikaan Herra ilmestyi Sundararin eteen ja ilmoitti hänelle tapahtumasta. Sundarar lähti välittömästi kohti Kundaiyuria tapaamaan Kizharia. He tapasivat puolivälissä. Sundarar näki Kundaiyurissa viljakasat ja tiesi, että se oli Hänen Lilaansa⁵. Hän meni läheiseen Koiliin ja lauloi Herran ylistyksen ja vetosi Häneen saadakseen viljan siirretyksi Tiruvaruriin. Taivaallinen ääni vakuutti hänelle välittömästi tämän. Sundarar palasi Tiruvaruriin ja ilmoitti Paravayarille kaikesta, mitä oli tapahtunut. Sinä yönä Bhuta Ganat, Herra Sivan palvelijat, veivät viljakasat pois ja täyttivät sillä koko Tiruvarurin kaupungin! Paravayar tarjosi toistuvia maahan heittäytymisiä Herralle ja lauloi Hänen ylistystään. Hän pyysi ihmisiä ottamaan viljaa lepyttämään heidän nälkäänsä. Näin nälänhätä loppui. Kaikki ihmiset ylistivät Herraa ja Paravayaria.

Tirunattiyattankudin Kotputi Nayanar, Chola kuninkaan ylipäällikkö ja Herra Sivan kiihkeä palvoja tuli Sundararin luo ja anoi häntä kunnioittamaan hänen taloaan läsnäolollaan. Sundarar hyväksyi tämän ja meni. Sen jälkeen, kun oli palvonut Sundararia, Kotpuli Nayanar heittäytyi Sundararin jalkoihin yhdessä kahden tyttärensä, Singadiyarin ja Vanappahaiyarin kanssa ja vaati, että Sundararin pitäisi mennä naimisiin kahden tyttären kanssa. Sundarar, kuitenkin, otti heidät syliinsä ja helli heitä, kohtelemalla heitä kuin omia tyttäriään. Sitten Sundarar meni temppeliin ja lauloi Herran ylistyksen, laulun, jossa hän kutsui itseään *Singadiappaniksi*, koska hän piti Singadiyaria tyttärenään.

Sitten Sundarar palasi Tiruvaruriin. Paravayarin käytäntönä oli jakaa runsaasti rahaa ja muita tarvikkeita armeliaisuudessa Panguni Uttaramin aikaan festivaalipäivänä. Sundarar meni Tirupugaluriin ja rukoili Herraa antamaan hänelle kultaa Paravayarin tähden. Sinä yönä hän nukkui siellä muutama tiili

4 Vellala: Eliittikasti Tamilissa.

5 Lila: Jumalan leikki.

tyynynään. Seuraavana aamuna hän heräsi huomaten, että kaikki tiilet olivat muuttuneet kullaksi. Sundarar yllättyi tästä Herra Sivan ihmeestä ja lauloi Hänen ylistystään ja palasi Tiruvaruriin. Matkalla hänellä oli Herran näky Tiru Panaiyurissa.

Sen jälkeen, kun oli vierailut monessa pyhässä paikassa uudelleen ja laulanut lauluja Herran ylistyksessä, Sundarar tuli Tiru Pachilasramamiin. Siellä hän palvoi Herraa ja pyysi kultarahaa. Hän ei saanut sitä heti. Hän lauloi Padigamin (laulun) ja Herra antoi hänelle välittömästi kasan kultaa. Herra oli niin ihastunut kuullessaan Sundararin laulavan.

Sitten Sundarar lähti Vridhachalamiin vierailen matkallaan useissa pyhissä paikoissa. Hän jätti käymättä Tiru Koodalaiyarrurissa. Niinpä Herra tuli hänen luokseen Brahminina, jolta Sundarar kysyi tietä Vridhachalamiin. Brahmin kulki tietä edellä tietylle etäisyydelle ja katosi sitten yhtäkkiä. Se oli lähellä Tiru Koodalaiyarruria, jossa Sundarar nyt vieraili ja lauloi laulun Herran ylistyksessä siellä.

Sitten Sundarar tuli Vridhachalamiin. Hän palvoi Herraa ja lauloi Padigamin ilmaisten halunsa kultakolikoihin. Herra antoi hänelle 12'000 kultakolikkoa. Sundarar rukoi Herraa siirtämään nämä kultakolikot Tiruvaruriin. Herra pyysi häntä heittämään ne Manimuktajokeen ja vastaanottamaan ne takaisin Tiruvarurissa. Sundarar teki niin pitämällä itsellään yhden kolikon tunnistamista varten. Palattuaan Tiruvaruriin, Sundarar ja Paravayar menivät altaalle saadakseen takaisin kultakolikot. Sundarar sukelsi altaan itäreunaan ja etsi kultaa ikään kuin hän olisi pannut ne sinne. Hän ei löytänyt niitä. Sydämessään kovin kiusaantuneena, hän lauloi laulun. Tämä oli se, mitä Herra halusi. Sundarar sai kullat. Kaikki olivat hämmästyneitä. Mutta tunnistamisen jälkeen todettiin, että kulta oli alempiarvoista kuin se kolikko, jonka Sundarar oli pitänyt itsellään. Hän lauloi laulun ja Herra palautti niille alkuperäisen arvonsa. Niin ihastunut Hän oli kuullessaan Sundararin laulavan laulun.

Sundarar meni jälleen ulos toiselle pyhiinvaellukselle. Matkalla häntä vaivasi nälkä ja jano. Herra, Joka on sydäntemme Sisälläasuja, pystytti vesikatoksen ja odotti siellä Sundararia Brahminin valepuvussa. Sundarar ja palvojat menivät sisään katokseen laulaen Panchaksharaa. Brahmin tarjosi hänelle ruokaa ja vettä ja pyysi häntä lepäämään jonkin aikaa. Kaikkien heidän nälkäänsä rauhoittui, mutta ruoan määrä pysyi samana. Kun he ruoan jälkeen lepäsivät, Herra katosi. He tiesivät, ettei se ollut kukaan muu kuin Herra Itse. Sundarar lauloi laulun, joka viittaa tähän tapaukseen.

Toisessa tilanteessa, pian tämän jälkeen, vieraillessaan Tirukachurissa, Sundarar meni temppeleihin, palvoi Herraa ja lepäsi temppelein ulkopuolella ja tuns

itsensä nälkäiseksi. Herra ymmärsi sen, ja niin, tuli Brahminin valepuvussa Sundararin luo ja sanoi: "Näyttää siltä, että olet nälkäinen. Odota täällä. Minä annan sinulle ruokaa." Herra meni heti ulos paahtavassa auringonpaisteessa, kerjäksi jokaisesta talosta ja tarjosi näin saadun ruoan Sundararille. Kun Sundarar ja palvojat söivät, Brahmin katosi, ja he ymmärsivät, että se oli Herra Itse. Sundarar lauloi laulun, joka viittasi tähän tapahtumaan, paljastaen Herran korkeimman armon.

Myöhemmin hän meni Tiruvotriyuriin ja pysyi siellä jonkin aikaa palvellessaan siellä Herraa. Aninditiyar, toinen Parvathin apupalvelija Kailasassa, joka myös oli ottanut ihmissyntymän, oli nyt Sangilyar Jnayirussa Thondai Nadussa. Hänen isänsä oli Jnayiru Kizhar, kastiltaan Vellala. Myös hän oli Herra Sivan uskollinen palvoja. Sangilyar omistautui Parvatille varhaisesta lapsuudestaan lähtien. Kerran hänen vanhempansa mainitsivat, että hänen pitäisi mennä naimisiin, mutta pelkkä sana "avioliitto" sai hänet pyörtymään. Myöhemmin kunnioitettu Vellala halusi mennä naimisiin hänen kanssaan. Hän lähetti joitain ihmisiä lähestymään tytön isää. Jnayiru Kizhar ei halunnut edes puhua siitä tyttärelleen. Hän lähetti heidät pois kiertelevällä vastauksella. Pian tämän jälkeen poika, joka halusi mennä naimisiin Sangilyarin kanssa ja seurue, joka meni neuvottelemaan, kaikki he kuolivat. Kun Jnayiru Kizhar kuuli tämän, hän ymmärsi tyttärensä suuruuden. Hän vei hänet Tiruvotriyuriin ja rakensi hänelle sinne pienen Ashramin.

Oli osa Sangilyarin Sadhanaa tehdä seppeleitä Herralle temppeleissä. Hän vieraili säännöllisesti temppeleissä ja palvoi Herraa. Eräänä päivänä Sundarar ja palvojat menivät temppeleihin. Palvonnan jälkeen he tulivat siihen paikkaan, jossa jotkut palvojat tekivät seppeleitä Herralle. Sangilyar oli myös siellä. Sundararia veti puoleensa hänen kauneutensa, joka johtui aiemmista Samskaroista. Hän halusi mennä hänen kanssaan naimisiin ja ilmaisi tämän toiveen Herralle. Herra lupasi täyttää hänen toiveensa.

Herra ilmestyi Sangilyarin unessa ja sanoi: "Oi jalo sielu, olen tyytyväinen sinun omistautumiseesi. Nyt Minä sanon tämän sinun omaksi hyödyksesi. Sundarar haluaa mennä kanssasi naimisiin. Hän on ystäväni. Hän pyysi Minua järjestämään avioliiton. Joten mene hänen kanssaan naimisiin. Tulet olemaan onnellinen." Sangilyar heittäytyi Herran eteen ja sanoi: "Oi Herra, minä tottelen Teidän käskynne ja menen hänen kanssaan naimisiin. Mutta hän saattaa hylätä minut, koska hän on jo naimisissa." Herra pyysi häntä hankkimaan Sundararilta lupauksen, ettei tämä eroa hänestä missään olosuhteissa.

Sitten Herra ilmestyi Sundararin eteen ja sanoi, että Sangilyar oli suostunut menemään hänen kanssaan naimisiin sillä ehdolla, ettei hän eroaisi

hänenstä. Sundarar sanoi: "Oi Herra, kuinka voin suostua tähän ehtoon, koska olen jatkuvasti liikkeessä vierailemalla monissa pyhissä pyhäköissä? Mutta jos Te niin haluatte, niin saakaa minut vakuuttuneeksi siten, että Te vedätte läsnäolonne Lingamista temppelissä ja otatte asuntonne läheisestä puusta, kun minä annan valan Teidän kuvanne edessä. Herra myönsi hänelle tämän toiveen ja katosi.

Hän ilmestyi jälleen Sangiliyarille ja sanoi: "Oi jalo sielu, Sundarar on hyväksynyt sinun ehtosi. Mutta pyydä häntä tekemään tämä lupaus, ei Lingamin edessä temppelissä, vaan läheisen puun edessä."

Seuraavana aamuna Sangiliyar tuli temppeliin. Sundarar odotti häntä siellä. Sangiliyarin ystävät kertoivat hänelle, että hän halusi, että lupaus annetaan läheisen puun edessä. Hän yllättyi, mutta hyväksyi ehdotuksen. Lupaus annettiin. Avioliitto solmittiin välittömästi.

Tiruvarurissa, Vasanta Utsavamia oltiin juhlistettu suuressa mittakaavassa. Sundarar muisteli festivaalia ja kaipasi mennä sinne. Hän palautti myös mieleensä, että Paravayar laulaisi ja tanssisi siellä Herran edessä. Samaan aikaan hän ei voinut erota Sangiliyarista. Hän kamppaili pitkän aikaa kahden ristiriitaisen velvollisuuden välillä. Lopulta hän päätti lähteä.

Kun hän ylitti Tiruvotriyurin rajan, hän menetti yhtäkkiä näkökykynsä ja kaatui maahan. Herra on puolueeton. Kukaan ei voi paeta Jumalallisen Oikeuden Lain toimintaa. Sundarar sain hiljalleen takaisin tietoisuutensa. Hän ymmärsi välittömästi syyllisyytensä ja rukoili Herralta anteeksiantoa, pyytäen näkökyvyn palautusta. "Oi Herra, otan täydellisen turvapaikan Teissä. Toistan aina Teidän Nimeänne. Jopa silloinkin, kun kaaduin menettäen näkökykyni, minä muistin yksin Teitä. Oi Armon Herra, vaikka jos tekisin rikoksen, eikö ole Teidän velvollisuutenne antaa minulle anteeksi? Oi Myötätunnon Herra, pelastakaa minut." Sokeudesta huolimatta hänen janonsa Herran Darshaniin Tiruvarurissa ei kuitenkaan vähentynyt. Joidenkin ihmisten avustaessa häntä hänen matkallaan, hän tuli Tiru Mullaivayiliin. Täällä hän taas rukoili Herraa antamaan hänelle näkökyvyn. Tiruvembakkamissa hän rukoili jälleen Herraa samassa sävyssä. Temppelissä hän rukoili ja pyysi: "Oi Herra, Joka kelpuutitte minut Hänen katraaseensa, heittäydyn Teidän eteenne. Oi Herra, Joka nokkelasti teitte minulle kepposen, oletteko Te temppelissä?" Herra antoi ankaran vastauksen: "Minä olen täällä, sinä voit mennä." ja antoi hänelle sokean miehen kepin. Tämä välinpitämätön suhtautuminen Herran puolelta vaivasi Sundararia ja hän anoi armoa. "Oi Armon Herra, enkö minä pidä Teitä ainoana turvanani ja tukenani? Minä syyllistyin virheeseen ajattelemalla, että Te tulette antamaan minulle anteeksi. Te olette välinpitämätön jopa julkiselle arvostelulle. Eivätkö he ole syyttäneet Teitä siitä, että Te käännätte kuuron korvan palvojalle, joka

vilpittömästi itkee Teidän jaloissanne, joka myöntää vikansa ja haluaa anteeksiannon? Oi Herra, ettekö ymmärrä kärsimystä? Kuten rakastava lapsi, joka on erotettu äidistään pitkäksi aikaa ja haluaa halata häntä, minä olen tullut Teidän luoksenne, mutta, sen sijaan, Te kohtelette minua kuin muukalaista. Oi Herra, Te höynäytitte minua, joka pyysin Teitä pysymään jonkin aikaa lähellä puuta, tiedottaen asiasta ovelasti Sangiliyarille ja pyytäen häntä saamaan lupauksen minulta lähellä puuta. Oi Herra, Te annoitte minulle Sangiliyarin ja kaikki nautinnot. Mutta nyt Te annatte minulle sokean miehen sauvan ja sanotte "Sinä voit mennä". Oi Herra, olenko minä sopimaton vastaanottamaan Teidän armonne? Antakaa minulle anteeksi ja vapauttakaa minut kärsimyksistäni."

Sitten, täysin luovuttaen itsensä Jumalalle, Sundarar tuli Conjeevaramiin vierailtuaan matkalla monilla pyhillä paikoilla. Hän palvoi Äiti Kamakshia ja ilmaisi kärsimyksensä hänelle ja anoi häntä lievittämään hänen kärsimyksiään. Sitten Sundarar palvoi Herra Ekambareswararia. Äiti, Joka istuu Hänen vasemmalla puolellaan, oli jo liikuttunut Sundararin rukouksista ja halusi suihkuttaa Hänen armonsa hänen päälleen. Herra Siva ymmärsi tämän. Hän palautti heti näkökyvyn Sundararin vasempaan silmään. Ekstaasissa hän piehtaroi maassa, vuodattaen runsaasti rakkauden kyneleitä.

Sen jälkeen, kun oli viettänyt siellä joitain päiviä laulaen Herran ylistyksiä, Sundarar jatkoi matkaa Tiruvaruriin. Tiruvavaduthuraissa hän rukoili jälleen Herraa antamaan hänelle anteeksi ja palauttamaan näön myös hänen toiseen silmäänsä. Sundarar tuli sitten Thiruthurithiin. Herra pyysi häntä pulahtamaan siellä pohjoiseen altaaseen. Sundarar teki niin ja tuli sieltä esiin. Kaiken yllätykseksi hänen ruumiistaan oli tullut yhtä kirkas kuin kiillotettu kulta. Ihmiset hämmästyivät tästä muutoksesta. Sundarar meni temppeeliin ja rukoili.

Sundarar saavutti Tiruvarurin laitaosan. Hän suri sitä, ettei osittaisen näkökykynsä vuoksi voinut saada Herran täydellistä Darshania. Pelkän temppeelitornin näkeminen saattoi hänet haltioihinsa. Sundarar halusi kestittää molempia silmiään Herran kauneudella ja niin rukoili Häntä palauttamaan näön myös hänen toiseen silmäänsä. Sundararin äärimmäinen antaumus ja valitus liikutti Herran sydäntä. Hän paransi heti myös toisen silmän. Sundarar oli erittäin tyytyväinen. Hän palvoi Herraa ja pysyi täysin imeytyneenä jumalalliseen autuuteen.

Sillä välin ihmiset, jotka Paravayar oli lähettänyt tervehtimään Sundararia ja ilmoittamaan hänelle hänen innostaan tavata hänet, saivat tietää, että hän oli mennyt naimisiin Sangiliyarin kanssa. He palasivat ja kertoivat Paravayarille tästä. Paravayar vajosi suruun. Hän oli myös suutuksissa. Paravayarin seuralaiset kieltäytyivät päästämästä Sundararin palvojia taloon. Kun Sundarar kuuli tästä,

hän oli sydämessään murheellinen. Hän lähetti joitain vanhempia palvoja Paravayarin luo saadakseen aikaan jälleentapaamisen. He epäonnistuivat. Keskiyöllä, jolloin kaikki palvojat nukkuivat, hän rukoili Herralta Hänen apuaan Paravayarin rauhoittamiseksi. Herra ilmestyi hänen eteensä ja vakuutti hänelle Hänen avustaan. Herra verhosi Itsensä Sundararin viestinviejäksi, Brahminipapiksi ja meni Paravayarin taloon. Brahmin puolusti Sundararin syytää ja pyysi häntä hyväksymään hänet takaisin. Hän kieltäytyi, vaikka oli itse surun vaivaama Sundararista erossa olon tähden. Hänen suuttumuksensa Sundararin toisesta avioliitostaan oli niin suuri! Herra palasi kylmäkiskoisesti Sundararin luo, joka innokkaasti odotti Hänen paluutaan. Kun Herra ilmoitti Sundararille kaikesta, mitä oli tapahtunut, Sundarar valahti maahan surussa. "Jos Te ette auta minua, Oi Herra, minä luovun elämästäni." Herran nähdessä Sundararin sääliävän tilan, vakuutti hänet avusta ja lähti matkaan mennäkseen Paravayarin taloon.

Sillä välin hurskas Paravayar oli ymmärtänyt, ettei Brahmani ollut kukaan muu kuin Herra Itse ja kärsi kauheasta ahdistuksesta, koska ei tunnistanut Häntä. Herra meni taas hänen taloonsa ja tällä kertaa Hän ilmestyi hänen edessään oikeassa muodossaan. Paravayar heittäytyi välittömästi Hänen eteensä. Herra sanoi: "Oi Paravayar, Sundarar on jälleen lähettänyt Minut vetoamaan hänen asiassaan. Älä epäröi tällä kertaa. Hän on joutunut kauhistuttavaan tuskaan sinusta erossaolon tähden. Hyväksy hänet ja salli hänen tulla kotiisi." Paravayar heittäytyi uudelleen Herran eteen taitetuin kämmenin ja sanoi: "Oi Herra, Te tulitte Brahminin valepuvussa, mutta minä en tunnistanut Teitä. Te olette jälleen tullut ja näyttäneet minulle todellisen muotonne. Oi Herra, kuinka ystävällinen Te olette! Te olette sulostuttanut mökkiäni ja suonut armonne minulle. Teille on koitunut niin paljon vaivaa tänä keskiyönä ystävämme vuoksi. Miten voin vastustaa Teidän toivettanne? Minä hyväksyn ja noudatan Teidän käskyänne." Herra oli häneen äärimmäisen tyytyväinen. Hän siunasi hänet ja palasi Sundararin luo. Herra ilmoitti hänelle, että hän oli rauhoittanut Paravayarin ja että hän voisi nyt palata hänen luokseen. Sitten Hän katosi. Sundarar oli täynnä iloa ja lauloi Herran ylistyksiä.

Sillä välin Paravayar oli koristellut talonsa kauniisti ja odotteli innokkaasti Herraansa. Sundarar tuli palvojiensa kanssa taloon. Paravayar laskeutui hänen jalkoihinsa. Siten he tapasivat uudelleen pitkän erossaolon jälkeen.

Silti, tässä ei ollut kaikki. Uutiset siitä, että Sundarar oli lähettänyt Herra Sivan Itsensä viestinviejäkseen, oli saavuttanut Eyarkon Kalikama Nayanarin korvat Ponnin Nadun Tiru Perumangalamissa. Hän oli suuri Herra Sivan palvoja. Hän oli erittäin vihainen Sundararille, kun tämä kohteli Herraa viestinviejänä ratkaistakseen perheriitansa. Miten ihmeellisellä ja salaperäisellä tavalla Herra

Siva saa aikaan sovinnon kahden Nayanarin välille, jotka molemmat palvoivat suuresti Häntä, me näemme, kun kuvailemme Kalikama Nayanarin elämää.

Yhtä mielenkiintoinen on se tapa, jolla Herra yhdistää ystävydessä Sundararin ja Cheraman Perumal Nayanarin, toisen Herran kuninkaallinen palvojan. Me tulemme kuvailemaan sitä yksityiskohtaisesti, kun tulemme Cheraman Perumal Nayanarin elämään.

Kun, yhdessä Cheraman Perumalin kanssa, Sundarar eteni kohti Maduraita, he saapuivat Tirunagaikkoronamiin. Täällä Sundarar lauloi laulun, jossa hän pyysi Herraa antamaan hänelle helmikaulakorun, jalokiviä, myskiä, silmälasit, hajuvettä, vaatteita, koruja, kolmasosan Tiruvarurin rikkaudesta, hevosia, jotka juoksivat yhtä nopeasti kuin tuuli, kukkia, palanquinin, jne. Kuinka ihmeellinen on palvojan ja Herran välinen suhde! Sundarar piti Jumalaa ystävänä, koska Jumala Itse halusi sen olevan niin. Hän otti Jumalaa kohtaan käyttöönsä Sakhya Bhavan (rakkaan ystävän asenteen).

Cheraman Perumalin seurassa Sundarar kulki useita pyhiinvaelluksia ja tapasi monia Etelä-Intian kuninkaita. Kerran, kun he olivat Tiru Kandiyurissa, he näkivät Tiruvaiyarin joen vastakkaisella rannalla. Cheraman halusi käydä myös siellä. Joki tulvi ja sitä oli mahdotonta ylittää. Sundarar rukoili vilpittömästi Herraa auttamaan heitä. Hän lauloi yhden lauluistaan, joka helposti miellytti Herraa. Joki antoi välittömästi tietä, jättäen hiekka-alueen, jonka kautta he voisivat kävellä toiselle rannalle. Heti kun he pääsivät toiselle rannalle, joki otti takaisin entisen muotonsa. He olivat iloisia tästä Herran ihmeestä. Jopa viisi elementtiä ovat aina valmiita palvelemaan Herran palvojia Hänen käskynsä mukaan.

Cheraman otti sitten Sundararin omaan asuinpaikkaansa suurella kunnioituksella ja loistolla. Sundarar pysyi Cheramanin kanssa jonkin aikaa. Yhtäkkiä hän muisti Tiruvarurin Herran ja halusi mennä sinne. Cheraman ei voinut seurata häntä ja siksi hän oli surun murtama. Sundarar lohdutti häntä ja pyysi häntä jäämään ja hallitsemaan maata viisaasti ja oikeudenmukaisesti. Cheraman heittäytyi hänen eteensä ja antoi hänelle runsaasti lahjoja. Hän lähetti oman kansansa kantamaan näitä lahjoja ja seuraamaan Sundararia. Oli Herran toive, että Sundararin tulisi saada lahjoja vain Häneltä! Kuinka Hänen ystävänsä vastaanottaisivat toisiltaan? Siksi hän halusi riistää Sundaraarilta sen, mitä Cheraman oli hänelle antanut. Kun Sundarar ja hänen seurueensa kulkivat Tirumuruganpondin kautta, Herra lähetti Palvelijansa ryöstämään Sundararilta kaikki rikkaudet, jotka hän oli saanut Cheramanilta. Herran palvelijat naamioivat itsensä metsästäjiksi ja hyökkäsivät seurueeseen, joka kantoi lahjoja. Seurue pudotti kaiken ja pakeni. He menivät Sundararin luo ja kertoivat hänelle, mitä oli

tapahtunut. Sundarar meni paikalliseen temppeliin ja lauloi Padigamin. Hän tuli ulos temppelistä ja näki yllätyksekseen siellä kaiken, mitä heiltä oli ryöstetty. Nyt se oli lahja Herralta Itseltään ja niin Sundarar, Jumalan ystävä, voisi saada sen. Ihmeellisiä ovat Herran Lilat.

Jonkin ajan kuluttua Sundarar halusi jälleen nähdä Cheraman Perumalin. Matkallaan Kundakoluriin hän meni Tiru Pukkoliyur Avinasiin. Kun hän tuli tähän paikkaan, hän kuuli samanaikaisesti sekä hyväenteisiä että valittavia ääniä eri taloista.

Tutkimalla hän oppi, kuinka kaksi samanikäistä Brahminpoikaa näistä kahdesta talosta meni altaaseen kylpyyn ja kuinka toisen heistä nappasi krokotiili ja toinen pakeni onnekaasti. Jälkimmäiselle oli annettu pyhä lanka sinä päivänä ja tästä syystä hyväenteinen ääni siitä talosta. Ihmiset kuolleen pojan talossa valittivat pojan menetystä, murheellisena tunteesta, että jos hän olisi ollut elossa, myös hän juhliisi pyhää lankaseremoniaa sinä päivänä. Sundarar halusi lohduttaa surevaa perhettä. Kun hän seiso talon edessä, ihmiset lakkasivat itkemästä ja tulivat ulos vastaanottamaan Sundararia. He olivat pitkään halukkaita saadakseen hänen Darshaninsa ja niin, unohtaen surunsa, he tulivat toivottamaan hänet tervetulleeksi. Heidän antaumuksensa liikutti Sundararin sydäntä. Herra kehotti häntä tuomaan kuolleen pojan takaisin elämään. Niinpä hän meni samaan altaaseen ja lauloi laulun Avinasin Herralle antamaan lapsen takaisin vanhemmille. Luoja, tyytyväisenä Sundarariin, meni krokotiilin vatsaan ja kasasi pojan uudestaan, vaikka se oli jo sulanut. Myös Herra Yama, omalta osaltaan, vapautti huostastaan elämän, jonka hän oli kerran poistanut ja krokotiili oksensi pojan! Kaikkien ihmeeksi poika oli paljon komeampi kuin ennen kuin hän kohtasi onnettomuuden ja hän osoitti kasvun merkkejä, jotka sopivat ajanjaksoon. Kaikki olivat hämmästyneitä tästä Sundararin ihmeestä. Pojan vanhemmat olivat äärimmäisen tyytyväisiä ja syleilivät Sundararin jalkoja. Sundarar otti pojan temppeliin ja palvoi Herra Avinasiapparia. Hän itse suoritti hänelle pyhän lankaseremonian.

Kodunkolurissa Cheraman, joka oli jo saanut tietää krokotiili-ihmeestä, otti Sundararin vastaan vielä suuremmalla rakkaudella ja kunnioituksella kuin ennen. Sundarar pysyi kuninkaan kanssa jonkin aikaa. Eräänä päivänä Sundarar vieraili temppelissä yksin ja palvoi Herraa. Pelkkä Herran näkeminen lähetti hänet transsiin. Hän piehtaroi maassa ja vuodatti Jumala-rakkauden kyneleitä. Karvat hänen kehossaan seisoivat pystyssä ja hänen mielensä oli täynnä hurmiota. Hänen tietoisuutensa palasi pitkän ajan kuluttua. Hän väsyi maalliseen olemassaoloonsa ja niin anoi Herraa ottamaan hänet takaisin Kailasaan. Hän lauloi Padigamin.

Herra, haluten ottaa Sundararin takaisin Asuntoonsa, käski taivaallisten tuoda hänet Kailasaan valkoisella elefantilla. Hän ilmoitti myös Sundararille tästä. Sundarar tuli ulos temppelistä. Valkoinen elefantti oli odottamassa häntä siellä. Hän halusi henkisesti ottaa myös Cheraman Perumalin mukaansa Kailasaan. Sitten hän kiipesi elefantin selkään ja lähti kohti Kailasaa.

Padigamissa, jossa hän lauloi tästä tapahtumasta, Sundarar itse paljastaa, että tämä lähtö Kailasalle ei ollut fyysisessä kehossa vaan henkisessä kehossa. Fyysinen ruumis hylättiin täällä tässä maailmassa ja sen elementit, joista se koostui, palautuivat lähteisiinsä.

Cheraman oppi Sundararin intuitiolla lähdestä Kailasalle. Hän kiipesi heti hevosen selkään ja tuli Tiru Anchaikalamiin. Siellä hän näki Sundararin kulkevan pitkin taivasta taivaallisella elefantilla. Cheraman lausui välittömästi Panchaksharan hevosen korviin. Hevonen lensi ylös ja saavutti Sundararin. Cheraman palvoi Sundararia siellä. He molemmat menivät Kailasaan henkisissä kehoissaan.

Kailasan Portilla Sundarar sai tulla sisään, kun taas Cheraman ei. Sundarar meni Hänen läheisyyteensä ja ylisti Hänen armoaan: "Oi Armon Valtameri, Te olette antanut syntini anteeksi ja vapauttanut minut Samsaran hetteiköistä. Te olette ottanut minut takaisin katraaseenne ja lahjoittanut minulle Kuolemattoman Autuuden. Kuinka ystävällinen ja armollinen Te olette!" Sitten hän ilmoitti Herralle, että Cheraman oli Portin ulkopuolella. Miellyttääkseen ystäväänsä, Herra Siva lähetti Hänen Ratsunsa, Nandikesvararin noutamaan myös Cheramanin sisään. Herra kysyi Cheramanilta, kuinka hän saattoi tulla Kailasaan ilman Hänen lupaansa. Cheraman vastasi, että kun hän näki, että Sundarar eteni Kailasaan, hän ei voinut kestää erossaoloa hänestä ja niinpä hän seurasi tätä. Nyt, Sundararin hyvillä palveluilla, jotka hankkivat hänelle Herran armon, hänet oli hyväksytty Herran Asuntoon. Näillä sanoilla Cheraman ilmaisi erittäin suuren totuuden: että vaikka palvoja on ansioton, jos hän antautuu pyhimykselle (Gurulle), hän saavuttaa myös paikan Jumalan valtakunnassa Gurun välityksellä.

Sundarar, kuten aiemmin, sitoutui Hänen palvelukseensa koko sydämellään ja sielullaan. Paravayar ja Sangiliyar, puhdistuttuaan Karmoistaan, saavuttivat myös Kailasan. He jatkoivat alkuperäisiä tehtäviään Äiti Parvathin palvelijoina.

2. TIRU NEELAKANTA NAYANAR

Chidambaramissa asui kerran Herra Sivan kiihkeä palvoja. Hän oli ruukuntekijä kastiltaan ja ammatiltaan. Hän arvosti suuresti myös Herra Sivan

palvoja. Hän oli aina innokas palvelemaan heitä. Hän vietti ihanteellista perhe-elämää. Hän teki savesta kauniita kerjuukulhoja ja tarjosi niitä vapaasti Herra Sivan palvojille suurella ilolla.

Siva, Hänen Neelakanta-aspektissaan oli hänen ainoa turvapaikkansa ja tukensa. Siksi häntä kutsuttiin Tiru Neelakanta Nayanariksi. Hän kertoi aina muille kuinka maailman suojelemiseksi Herra joi erittäin myrkyllisen myrkyn ja hän vakuutti ystävilleen, että he, jotka ottivat turvansa Hänen jalkojensa alta, puhdistettaisiin kaikista synneistä ja vietäisiin lopulta Hänen Asuntoonsa.

Hyvistä ominaisuuksistaan huolimatta, hän joutui kerran himon uhriksi. Eräänä päivänä hän vieraili prostituoitujen talossa. Kun hän palasi kotiin, hänen velvollisuudentuntoinen ja hurskas vaimonsa ymmärsi tämän. Tämä ärsytti häntä, vaikkei hän näyttänyt sitä ja palveli häntä edelleen kuten aiemmin. Mutta hän oli päättänyt olla olematta seksuaalisessa yhteydessä hänen kanssaan. Nayanar ei voinut ymmärtää syytä. Eräänä päivänä, kun hän lähestyi häntä intohimoisesti, tämä vannoi valan ja sanoi: "Neelakantan nimessä minä pyydän sinulta, älä kosketa meitä." Vaikka hän tarkoitti vain itseään, hän oli käyttänyt sanaa me. Koska hän otti Herran Nimen ja koska hän oli käyttänyt sanaa me, Neelakanta Nayanar päätti, ettei hän siitä päivästä lähtien koskettaisi yhtäkään naista maailmassa. Tällainen oli hänen vilpityn omistautumisensa Herralle. He jatkoivat elämistä yhdessä. He eivät halunneet tehdä suurta numeroa omasta ratkaisustaan. Kukaan ei tiennyt siitä. Vuodet rullasivat eteenpäin ja he vanhenivat.

Herra Siva halusi paljastaa Hänen palvojansa suurenmoisuuden ja näin ikuistaa hänen nimensä. Niinpä Siva Joogin (Saivitekerjäläisen) valeduvassa Herra tuli Tiru Neelakantarin taloon. Neelakantar toivotti hänet tervetulleeksi ja palveli häntä. Joogi antoi hänelle kerjuukulhon ja sanoi: "Oi jalo sielu, ole niin ystävällinen ja pidä tämä varmassa tallessa, kunnes tulen sen vuoksi takaisin. Minulle se on äärimmäisen arvokas. Sillä on ihmeellinen puhdistuskyky kaikelle, jotka koskettavat sitä. Joten, ole niin ystävällinen ja suojele sitä suurimmalla huolenpidolla." Siva Joogi lähti paikalta ja Neelakantar piti kulhon erittäin turvallisessa paikassa talossa.

Pitkän ajan kuluttua Herra Siva tuli Neelakantarin taloon samana Siva Joogina ja pyysi kulhoa. Herra Itse, Mayansa voimalla, aiheutti sen katoamisen talosta! Neelakantar etsi sitä, muttei pystynyt löytämään sitä. Se oli häpeällistä hänelle. Hän häpesi itseään. Pelosta vavisten hän kaatui Joogin jalkoihin ja sanoi, ettei hän voinut löytää sitä. Tästä Joogi tuli hyvin vihaiseksi ja syytti Neelakantaria kutsumalla häntä varkaaksi ja huijariksi. Neelakantar ehdotti, että hän korvaisi kulhon kalliimmalla; mutta Joogi ei hyväksynyt.

Uudestaan ja uudestaan Neelakantar väitti, ettei hän ollut varastanut kulhoa ja että jumalallisella mysteerillä sitä ei löytynyt talosta. Joogi tivasi, että jos tämä oli totuus, Neelakantarin tulisi sanoa niin valalla pitämällä kiinni vaimonsa kädestä. Kun Nayanar, joka oli päättänyt, Herran nimissä, olla koskematta kehenkään, hylkäsi tämän, Joogi piti tätä haluamattomuutta tosiseikkana, että Neelakantar oli itse asiassa syyllistynyt varkauteen. He menivät tuomioistuimeen. Brahminit kuulivat asian. He pyysivät Neelakantaria lupaamaan, kuten Joogi halusi. Neelakantar astui altaaseen yhdessä vaimonsa kanssa. Heillä oli keppi käsissään ja kumpikin heistä piti kepin päistä kiinni. Joogi vastusti tätä ja halusi, että Neelakantar olisi pitänyt vaimonsa kädessä kiinni omalla kädellään. Neelakantar ei voinut piilottaa salaista suhdettaan, jota ei ollut enää olemassa hänen ja hänen vaimonsa välillä ja niinpä hän kertoi koko tarinan tuomioistuimelle. Tämän kertomisen jälkeen Neelakantar ja hänen vaimonsa tarttuivat kiinni kepin kumpaankin päähän ja kastoutuivat altaassa. Ihme tapahtui. Kun he nousivat vedestä ylös, he näyttivät nuorilta ja kauniilta. Siva Joogi katosi heidän keskeltään ja Herra Siva ja Äiti Parvathy ilmestyivät taivaalle siunaten heitä kaikkia. Herra sanoi: "Siitä ansiosta johtuen, että te olette eläneet itsehillinnän ja antaumuksen elämää, te elätte Minun Ikuisessa Asunnossani ikuisesti nuorina." Näin Herra paljasti ihanuuden, joka seuraa korkeimmasta Hänelle antautumisesta (joka yksin teki Neelakantarille mahdolliseksi pidättäytyä himokkaista ajatuksista tai teoista sen jälkeen, kun hänen vaimonsa oli vannonut Herran Nimissä) ja selibaatin elämästä, joka antaa sinulle ikuisen nuoruuden, ja pyhimyksen siveydellä mahtailemattomuudesta.

3. IYARPAHAI NAYANAR

"Armeliaisuutta, vapaana alhaisista lausunnoista *Minulla ei ole mitään*, löytyy vain hyvän syntymän ihmisiltä" sanoo Kural. Tällaisten jalojen sielujen joukossa Iyarpahai Nayanar sijoittui korkealle. Armeliaisuus oli juurtunut häneen. Hänen harjoituksensa oli kutsua Siva Bhaktoja taloonsa, palvoa heitä uskolla ja antaumuksella ja antaa heille kaikkea mitä he halusivat. Hän oli luvannut, ettei hän koskaan sano ei siihen, mitä Siva Bhakta halusi.

Iyarpahaiar oli kotoisin Kaveripoompattinamista. Hän oli kastiltaan Vaisya. Hänelle Siva Bhaktat olivat Herra Sivan eläviä ilmentymiä.

Herra Siva oli tyytyväinen palvojaansa. Hän halusi paljastaa tämän todellisen suuruuden maailmalle. Niinpä Herra, Brahmanin valepuvussa ja pyhää tuhkaa siroteltuna yli koko hänen kehonsa, tuli Nayanarin taloon. Hän toivotti Brahminin tervetulleeksi suurella ilolla, sillä pyhän miehen pelkkä näkeminen

sykähdytti Nayanaria. Brahmin sanoi: "Oi jalo sielu, sinä olet erittäin kuuluisa armeliaasta luonteestasi. Opittuani, ettei kukaan palaa tyhjin käsin talostasi, olen tullut sinun luoksesi lahjan vuoksi. Minä paljastan sen sinulle, jos lupaat antaa minulle, mitä minä haluan." Nayanar hyväksyi välittömästi, "sillä ehdolla, että se on minulla." Brahmin kertoi heti, mitä hän halusi: "Se on vaimosi lahja". Nayanarilla ei ollut mitään vaikeuksia myöntää tätä! Herran korkeimpana palvojana, joka hän oli, hän ei alentunut epäilemään Brahminin valtakirjaa, jolla, vaikka hän näytti olevan Siva Bhakta, oli niin ei-toivottu halu. Sellainen on antautumisen kiistämätön luonne. Nayanar ei myöskään voisi tekosyillä jakkailla täyttäessään Bhaktan toivetta, koska se toisi mukanaan jumalattomuuden, sillä hänelle vieraan (vieras on Jumala) palvominen oli suurempi Laki kuin kaikki moraaliset säännöt.

Nayanar meni sisälle taloon ja ilmoitti vaimolleen kaikesta, mitä oli tapahtunut. Vaimo järkyttyi aluksi, mutta sai nopeasti takaisin tyyneytensä. Kunnialliselle vaimolle aviomies on Jumala ja mitä hyvänsä hän käskee, se on Laki ja Dharma. Hän suostui seuraamaan Brahmin-vierasta hänen vaimonaan. Nayanar tuli ulos vaimonsa kanssa ja pyysi Brahminia hyväksymään lahjan. Brahmin pelkäsi kuitenkin vaimon sukulaisten vihaa ja pyysi Nayanaria liittymään heidän seuraansa, kunnes he olisivat turvallisesti pois kaupungista ja vaarasta. Nayanar suostui tekemään niin ja aseistautui suojelemaan Brahminia. Sitten he ryhtyivät kulkemaan.

Sillä välin Nayanarin vaimon sukulaiset saivat tietää koko tarinan ja olivat raivoissaan. He seurasivat Nayanaria ja seuruetta ja uhkasivat Brahminia kuolemalla ellei hän luopuisi jumalattomasta halustaan. Brahmin näytti pelkäävän. Nayanarin vaimo vakuutti kuitenkin, että Nayanar pystyi kukistamaan heidät kaikki. Nayanar oli valmis taistelemaan heitä vastaan. Sukulaiset pyrkivät saamaan Nayanarin vakuuttuneeksi koko asian jumalattomuuden ja kun he havaitsivat, etteivät he voineet, he halusivat kuolla hänen käsissään mieluummin kuin nöyrtyisivät häpeään. Nayanar ryntäsi samassa heidän päälleen ja hakkasi irti heidän päänsä. He kaikki kuolivat ja Nayanar, iloisena ajatuksesta, että Herra Sivan armon kautta hän oli onnistunut pitämään lupauksensa palvoa Hänen palvojiaan, jatkoi eteenpäin Brahminin ja vaimon kanssa. Kun he tulivat Tiruchaikadun temppeliin, Brahmin pyysi Nayanaria jättämään heidät ja palaamaan. Nayanar heittäytyi Brahminin eteen ja käänsi askeleensa kohti kotia.

Kun hän oli hädin tuskin edennyt muutaman jaardin kotimatallaan, Brahmin kutsui jälleen Nayanaria äänekkäästi. Ajatteleamalla, että siellä saattoi olla toinen hyökkäys seurueeseen, Nayanar kiirehti siihen paikkaan, jossa Brahmin oli, mutta hämmästykseseen hän havaitsi, että tämä oli kadonnut ja että

hänen vaimonsa seiso siellä yksin. Hän etsi täältä ja tuolta Brahminia ja oli huolissaan, kun häntä ei löytynyt. Katso, Herra Siva ja Äiti Parvathy ilmestyivät taivaalla ja siunasivat Nayanaria ja hänen vaimoaan: "Oi jalot sielut, olen äärimmäisen tyytyväinen sinun antaumukseesi Minun Bhaktoilleni. Molemmat teistä saavuttavat pian Minun Asuntoni."

Näiden sanojen kera Herra katosi. Nayanar ja hänen vaimonsa saavuttivat Hänen Asuntonsa ja iloitsivat siellä. Nayanarin sukulaiset, jotka kuolivat hänen käsissään, saavuttivat myös Herran lootusjalat.

Näin Herra todisti korkeimman antautumisen luonteen, joka (antaumus) ei epäile. Ja Herra paljasti myös totuuden, että tällainen ehdoton antautuminen ei tuota Dharman rikkomista. Kaikki kunnia Herralle ja Hänen palvojilleen.

4. ILAYANKUDI MARA NAYANAR

Ilayankudi Mara Nayanar oli maanviljelijä. Maranar oli hänen nimensä. Hän asui kylässä nimeltä Ilayankudi. Hän oli Herra Sivan ja Hänen palvojiensa suuri palvoja. Hänet valtasi suurin nautinto hänen palvellessaan heitä. Tämä Sadhana tunnettiin nimellä Maaheswara Puja (eli Mahesvaran tai Herra Sivan palvojen palvonta). Sitä kuvaillaan seuraavasti:

"Näkemällä Herra Sivan palvojan Vibutin, Rudrakshamin, jne. ulkoisilla merkeillä, pitämällä häntä Herra Sivana Itsenään, toivottamalla hänet tervetulleeksi ja heittäytymällä hänen eteensä, pesemällä hänen kätensä ja jalkansa, juomalla sen veden (Charanamrit), antamalla hänelle istuimen, palvomalla häntä kukilla, Doopalla, Deepalla ja Naivedyalla, ilahduttamalla häntä suloisilla sanoilla, kiittämällä Herraa mahdollisuudesta ja saattaa vierasta jonkin matkaa samalla kun lähettää hänet pois – nämä muodostavat Maaheswara Pujan. Tämä sisältyy myös Chariyaiaan (yhteen tärkeimmistä Saiviteharjoituksista)."

Ruoan tarjoaminen Herran palvojille oli puhdistanut hänen sydämensä ja tehnyt hänestä sopivan astian Jumalan armolle. Kuten Tiruvalluvar on sanonut Kuralissa:

*Onni asuu iloisella sydämellä
miehen talossa, joka kunnioittaa
vierastaan miellyttävillä kasvonilmeillä.*

Nayanaria oli siunattu kaikella maailman vauraudella. Mutta hän katsoi, että vauraus kuului Herralle, käytettäväksi Hänen palvojiensa hyödyksi.

Herra Siva oli erittäin tyytyväinen Nayanarin antaumukseen. Hän halusi osoittaa maailmalle, että Hänen palvojansa olisi lannistumaton pahimmassa onnettomuudessa ja että hän pysyisi horjumattomana hyveellisyydessään. Nayanarin vauraus suli pois. Hänen omaisuutensa oli jättänyt hänet, mutta eivät hänen hyveensä. Päinvastoin, hänen antaumuksensa Herralle ja Hänen palvojilleen kasvoi yhä voimakkaammaksi ja voimakkaammaksi. Nayanar myi kaiken omaisuutensa ja joutui myymään jopa itsensä voidakseen palvella Herran palvoja.

Eräänä päivänä satoi rankasti. Nayanar ja hänen vaimonsa olivat näänntyä nälkään. Kukaan ei välittänyt auttaa heitä. Lopulta hän salpasi oven ja aikoi nukkua. Silloin hän kuuli ovelta koputuksen ja avatessaan sen, löysi Siva Bhaktan seisomassa talon edessä, läpimärkinä sateesta. Nayanar otti heti vieraan sisään, kuivasi hänen kehonsa ja antoi hänelle tuoreita vaatteita ylle. "Levätkää hetki, Swami, samalla kun me valmistamme teille jonkin verran ruokaa, jotta voisimme rauhoittaa teidän nälkänne", sanoi Nayanar ja kertoi vaimolleen ahdingostaan: siellä ei ollut mitään tarjottavaa Herran palvojalle. Mutta hurskas vaimo ehdotti, että Nayanar voisi mennä takapihalle ja kerätä viljansiemenet, jotka oli juuri sinä päivänä kylvetty. Nayanar hyväksyi ehdotuksen. Rankan sateen vuoksi jyvät kelluivat ja oli helppo kerätä ne koriin. Heti kun hän toi jyvät, vaimo paistoi ja murskasi ne ja joidenkin vihreiden avulla, joita kasvoi heidän omalla takapihallaan, keitti hienon illallisen vieraalle.

Nayanar oli äärimmäisen onnellinen. Ja kun hän meni herättämään vierasta, hän huomasi, että tämä oli kadonnut. Samalla hetkellä Nayanar näki taivaalla Herra Sivan, Joka oli tullut palvojan muodossa ja Äiti Parvathyn suihkuttamassa Heidän siunaustaan hänelle ja hänen vaimolleen. Herra sanoi: "Oi jalot sielut, olen erittäin tyytyväinen teidän antaumukseenne. Tulette pian saavuttamaan Minun Asuntoni ja asumaan siellä ikuisesti."

5. MAIPORUL NAYANAR

Maiporul Nayanar oli hurskas kuningas. Hän hallitsi Sethin kukkulan heimoja. Hän oli ritarillinen ja rohkea. Hän taisteli monia taisteluja ja oli aina voittoisa. Siellä oli rauhaa ja yltäkylläisyyttä hänen valtakunnassaan. Ihmiset palvoivat häntä elävänä Jumalana.

Hän oli hyvin perehtynyt Agamiin. Hän oli Herran kiihkeä palvoja. Hänelle Siva ja Hänen palvojansa, koristeltuna tummilla hiuskiehkuroilla, Rudrakshamilla ja pyhillä tuhkillä, edustivat ainoaa totuutta, Absoluuttista Totuutta ja maailman kaikki muu oli olkia. Hän näki kaiken Sivamayamina. Siva

Bhaktat nauttivat täydellisestä vapaudesta hänen maassaan. Sekä kuningas että kansa kunnioitti heitä. Vaikka hän hallitsi valtakuntaa kuninkaana, hänen mielensä oli aina Herran Jalkojen edessä. Erityisiä rukouksia ja festivaaleja järjestettiin päivittäin temppeleissä hänen valtakunnassaan.

Nayanarin maine levisi pian laajalti. Tämä herätti kateutta naapurivaltion kuninkaassa, Muthanathanissa. Hän kokosi ison armeijan ja hyökkäsi Nayanaria vastaan useita kertoja, mutta hänet kukistettiin useita kertoja. Niinpä Muthanathan turvautui vilppiin. Eräänä päivänä hän naamioi itsensä Siva Joogiksi (sillä hän tiesi, että Nayanarilla oli korkein antaumus Siva Bhaktoille) ja meni yöllä palatsiin. Portinvartijat eivät epäilleet häntä, vaan sallivat hänen mennä eteenpäin. Dathan, Nayanarin uskollinen ja älykäs palvelija, vartioi makuuhuonetta, jossa kuningas nukkui. Kun Siva Joogi lähestyi makuuhuonetta, Dathan yritti estää häntä häiritsemästä kuninkaan unta, mutta Joogi kieltäytyi kuuntelemasta, sanoen: "Minulla on eräs salainen Shastra opetettavaksi kuninkaalle. En malta odottaa." Dathanin oli annettava Joogin mennä kuninkaan makuuhuoneeseen, vaikka oli hieman epäilevä. Nayanarin vaimo nousi ylös ja huomattessaan Siva Joogin huoneessa, hän herätti nopeasti miehensä. Siva Joogi kertoi kuninkaalle, että Shastra oli suuri salaisuus, jonka Herra Itse paljasti ja että vain kuningas oli oikeutettu kuulemaan sen. Kuningas lähetti heti kuningattaren pois ja heittäytyi Joogin eteen valmiina vastaanottamaan salaisuuden. Tuolloin Siva Joogi, joka ei ollut kukaan muu kuin kateellinen kuningas Muthanathan, pisti nopeasti Nayanaria selkään veitsellä, jonka hän oli pitänyt piilossa. Silloin viisas Dathan, kun tuli huoneeseen, löysi kuninkaan lattialta verissään ja Muthanathanin veitsi kädessään. Kun hän oli valmis lyömään maahan Muthanathanin, kuoleva Nayanar sanoi: "Datha, hän on meidän miehemme. Hänellä on Siva Joogin ulkonäkö, joten häntä täytyy kunnioittaa kuin Siva Joogia. Älä vahingoita häntä. Saata hänet ystävällisesti valtakuntamme rajalle ja katso, ettei häntä vahingoiteta." Dathan noudatti isäntänsä käskyjä. Kun hän saattoi Muthanathania, ihmiset, jotka olivat kuulleet, mitä oli tapahtunut, hyökkäsivät kohti Muthanathania, mutta kun Dathan kertoi heille kuninkaan käskyistä, he vetäytyivät ja ihailivat kuninkaansa korkeinta antaumusta. Näin Muthanathan saatettiin turvallisesti ulos valtakunnasta. Dathan kiirehti takaisin palatsiin ja välitti tämän uutisen kuolevalle kuninkaalle, joka innokkaasti odotti sitä.

Heti kun Dathan välitti uutiset kuninkaalle, Nayanar kutsui kaikki hänen Ministerinsä ja sukulaisensa hänen vuoteensa viereen ja puhui heille seuraavasti: "Meidän velvollisuutemme on palvella Bhaktaja. Heitä on kunnioitettava ja palvottava kaikkina aikoina ja kaikissa olosuhteissa. Kävelköt meidän ihmisemme Siva Bhaktojen jalanjalkia. Tulvikoon maamme Siva Bhaktoista.

Heidän siunauksellaan hallitkoon rauha ja menestys maatumme." Näillä sanoilla hän sulki silmänsä ja mietiskeli Herra Sivaa.

Herra Siva ilmestyi välittömästi hänen eteensä ja siunasi häntä seuraavasti: "Minä olen äärimmäisen tyytyväinen sinun antaumuksellesi Minun Bhaktoilleni. Olen äärimmäisen tyytyväinen sinun kosmiseen rakkauteesi ja ehdottomaan antaumukseesi Minun palvojilleni. Jopa murhaajassa sinä näit Minut. Sinä olet, sen vuoksi, sopiva saavuttamaan Korkeimman Asunnon, jota edes Devat eivät voi toivoa saavuttavansa. Tulet pian Minun Asuntooni." Näillä sanoilla Herra katosi ja myös Maiporul Nayanar (jonka todellinen nimi tarkoitti "hän, jolle Jumala oli ainoa todellisuus") saavutti Hänen Asuntonsa.

6. VIRALMINDA NAYANAR

Viralminda Nayanar syntyi Sengunrussa, mäkisellä paikkakunnalla. Hän oli kastiltaan Vellala.

Hän oli Herra Sivan uskollinen palvoja. Hänen armonsä kautta, hän oli vapaa "minuudesta" ja "omistajuudesta"⁶. Hänellä oli tasa-arvon näkemys. Hän palveli Hänen palvojiaan ja saavutti mielen puhtauden. Hänelle Siva Bhaktojen palvonta oli tasa-arvoista, jos ei jopa ylivoimaista Herra Sivan Itsensä palvonnalle. Hänestä tuntui, ettei kukaan voinut saada Sivan armoa ennen kuin ensin palvoi Siva Bhaktoja ja että hän, joka palvoo jopa Siva Lingamia kaikella uskolla ja antaumuksella, ei saavuta pelastusta, jos hän loukkaa Siva Bhaktoja. Päivittäin hänellä oli tapana vierailta temppelissä. Ennen kuin hän palvoi Herraa, hänellä oli tapana palvoa Siva Bhaktoja, jotka saattoi löytää sieltä.

Hän lähti Sengunrusta pyhiinvaellukselle ja tuli Tiruvaruriin. Eräänä päivänä, kun hän palvoi Herraa, Sundaramurthi Nayanar tuli temppeliin. Sundarar ohitti Bhaktat, jotka olivat temppelissä ja meni *sanctum sanctorumiin* palvomaan Herraa. Tämä järkytti Viralmindaria, joka havaitsi tämän. Hän ei voinut suvaita tätä loukkausta Hänen Bhaktoilleen. Hän sanoi Sundararille: "Sinä olet loukannut Siva Bhaktoja. Tällä teolla olet tehnyt itsestäsi sopimattomaksi pysymään Siva Bhaktojen pyhässä ympyrässä. Tästä syystä sinut julistetaan pannaan tästä ympyrästä." Hän lisäsi vielä: "Ja Siva, koska Hän on niin harkitsemattomasti hyväksynyt tällaisen epäasianmukaisen palvonnan käsiisi, myös Häntä tulisi pitää kastittomana jumalallisesta katraasta". Niin luja oli hänen vakaumuksensa, että hän saattoi näin "moittia" Jumalaa Itseään! Itse asiassa se oli Siva Itse, Joka puhui

⁶ 'I'-ness on minus ja 'mine'-ness on omuus eli että joku on minun omaani!

hänen kauttaan opettaakseen Hänen Bhaktojaan sopivasta asenteesta, joka heillä tulisi olla Hänen Bhaktojaan kohtaan.

Sundarar ymmärsi välittömästi Viralmindarin sisäisen Bhavin kohti Bhaktoja kuten myös kohti Herra Sivaa ja hän heittäytyi hänen eteensä. Sitten hän lauloi Padigamin ylistäen häntä. Padigam sulatti Viralmindarin sydäntä niin paljon, että hän tervehti Sundararia ja sanoi: "Mielesi on vakiintunut palvelemaan Siva Bhaktoja. Olet saanut vilpittömän antautumisen heille." Herra Siva oli erittäin tyytyväinen Viralmindarin suureen lujuuteen hänen antaumuksessaan Siva Bhaktoille. Näin Herra oli tuonut ilmi Bhaktan suuren kunnian. Silloin hänet nostettiin Siva Ganajen siunatulle tasolle, jossa Herra teki hänet Ganajien johtajaksi. Kunnia tällaisille Bhaktoille!

7. AMARANEEDI NAYANAR

Amaraneedi Nayanar oli kastiltaan Vaisya. Hän kuului Pazhaiyaaraaiin Cholan kuningaskunnassa. Pazhaiyaarai oli erittäin hedelmällinen paikka, jota ympäröivät kaikkialla puutarhat ja vihreät pellot. Noina aikoina tämä paikka oli hyvin kuuluisa.

Amaraneedi Nayanar toimi kauppiana kullan, timanttien, silkin ja puuvillatuotteiden alalla. Hänellä oli tapana tuoda näitä tavaroita ulkomailta ja myydä niitä kohtuullisilla hinnoilla. Hän ansaitsi rahaa rehellisesti ja rikastui. Vaikka hän oli mukana maallisessa toiminnassa, hänen mielensä kiinnittyi Herra Sivaan. Hän oli kiihkeä Siva Bhakta. Hän kutsui Siva Bhaktoja taloonsa ja palvoi heitä. Hän antoi Kowpeenamin, vaatteen, yms. ja tarjosi heille ruokaa ystävällisesti ja lähetti heidät pois onnellisina muiden lahjojen kanssa.

Hänellä oli tapana vierailta Tirunallurin pyhässä temppelissä festivaalien aikaan ja palvoa Herra Sivaa vahvalla uskolla ja toistaa Panchakshara Mantraa päivittäin Bhavalla. Koska hän ei ollut tyytyväinen tähän vierailuun vain festivaalien aikaan, hän halusi asettua sinne kerta kaikkiaan, aina nauttimaan Herran Darshanista ja tarjoamaan ruokaa Siva Bhaktoille. Niinpä hän lähti Pazhaiyaaraista ja muutti perheensä ja sukulaistensa kanssa Tirunalluriin. Hän rakensi kauniin Muttin sinne majoittamaan Siva Bhaktoja, jotka vierailivat temppelissä. Päivittäin hänellä oli tapana pyytää Siva Bhaktoja sisään ja tarjota Kowpeenamin, jne.

Herra Siva oli erittäin tyytyväinen Amaraneedi Nayanarin Kowpeenamalmuun ja äärimmäiseen ystävällisyyteen Siva Bhaktoja kohtaan. Hän halusi näyttää maailmalle Hänen Bhaktansa suurenmoisuuden ja suoda myös siunauksensa hänelle.

Niinpä, eräänä päivänä Herra Siva ilmestyi Brahmacharin valepuvussa, kauniit tummat hiuskiehkurat päänsä päällä, pyhää tuhka otsallaan ja sauva olkapäällään Amaraneediarin Muttin eteen. Kaksi Kowpeenamia ja pieni tuhkapussi olivat sidottuina sauvan toiseen päähän. Hänellä oli viehättävä kasvot. Hänen silmänsä välkkyivät. Hän käveli suloisesti Muttiin. Amaraneederi toivotti hänet, äärimmäisellä ilolla, tervetulleeksi ja palvoi häntä. Brahmachari sanoi: "Oi ystävä, sinä olet jalo sielu. Ihmiset ovat erittäin kiitollisia sinun Kowpeenamalmustasi. Olen tullut luoksesi Darshaniin." Amaraneediar anoi häntä ottamaan Bhikshan. Hän suostui mielellään ja sanoi: "Minun tulisi mennä joelle ja tulla takaisin, kun olen lopettanut kylpyni ja Nitya Karmat. Sade saattaa kastella minun Kowpeenamini, joten pidä tämä kuiva Kowpeenam turvassa luonasi ja tulen takaisin sen vuoksi. Kowpeenam on erittäin arvokas, kuten jo tiedät, joten pidä se tallessa."

Brahmachari meni pois ja Amaraneediar piti Kowpeenamin turvallisesti talon sisällä. Mutta Herra tahtoi, että se katoaisi! Pian sen jälkeen, kun Brahmachari tuli takaisin kylpynsä, yms. jälkeen ja pyysi kuivaa Kowpeenamia, koska sade oli kastellut Kowpeenamin, jota hänellä oli sauvansa päällä. Amaraneediar ei löytänyt sitä. Hän rukoili kovasti Herraa. Silti hän ei löytänyt sitä. Hän lähestyi Brahmacharia, vavisten, toisen Kowpeenamin kanssa ja selitti tilanteensa hänelle. Mutta Brahmachari ei ollut sillä tuulella, että olisi ottanut vastaan mitään selityksiä. Amaraneediar tarjosi paljon omaisuutta, yms. korvaukseksi, mutta Brahmachari sanoi: "Mitä minulla on tekemistä kaiken tähän vaurauden kanssa? Mistään näistä ei ole minulle mitään hyötyä. Tarvitsen vain Kowpeenamin." Ja sanomalla niin, Herra Brahmacharin valepuvussa, lausui erittäin suuren totuuden. Hän jatkoi: "Olen saanut toisen Kowpeenamin. Voit antaa minulle toisen samanpainoisen." Amaraneediar oli suuresti helpottunut, kun hän kuuli tämän. Hän toi vaa'an. Hän laittoi Kowpeenamin toiselle puolelle ja toisen kappaleen toiselle puolelle. Brahmacharin vaakakuppi laski. Mitä tahansa Amaraneediar laittoi omalle puolelleen, Brahmacharin vaakakuppi oli raskaampi. Amaraneediar ällistyi, ja hän ymmärsi, että se oli Jumalan omaa Lilaa. Kaikki hänen rikkautensa eivät voineet vastata Brahmacharin Kowpeenamia! Miten se voisi? Herra Sivan Kowpeenam edustaa Vedoja. Hänen Kowpeenaminsa kuidut edustavat Shastroja.

Amaraneediar oli puun ja kuoren välissä. Hän kaatui Brahmacharin jalkoihin ja pyysi häntä sallimaan itsensä, vaimonsa ja lapsensa punnittavan Brahmacharin Kowpeenamia vastaan. Brahmachari hyväksyi. Amaraneediar nousi vaakakuppiin vaimonsa ja lapsensa kanssa, sanoen: "Jos minä olen todella palvellut Siva Bhaktoja uskolla ja vilpittömyydellä, olkoon tämä vaakakuppi yhtä

painava kuin toinen." Välittömästi nämä kaksi vaakakuppia olivat tasavertaiset. Amaraneediarin epäitsekään Siva Bhaktojen palvelun ansio oli yhtä suuri kuin Herra Sivan Kowpeenamin ansio. Ihmiset, jotka näkivät tämän, olivat ihmetyksen vallassa. He heittäytyivät Amaraneediarin eteen ja ylistivät häntä. Devat taivaasta suihkuttivat Parijatha-kukkia. Brahmachari katosi ja Herra Parameswara ja Äiti Parvathi ilmestyivät Heidän Rishabhassaan Amaraneediarin, hänen vaimonsa ja lapsensa eteen. Hän siunasi heitä: "Minä olen äärimmäisen tyytyväinen sinun palveluihisi, joita olet koko sydäimestäsi ja vilpittömästi tehnyt Minun Bhaktoilleni. Olen erittäin tyytyväinen sinun Kowpeenam-almuusi. Te kolme tulette Minun Asuntooni ja elätte siellä onnellisina ikuisesti." Herran armon tähden vaaka itse muuttui taivaalliseksi autoksi, jossa Amaraneediar, hänen vaimonsa ja lapsensa saavuttivat Sivan Asunnon.

8. ERIPATHA NAYANAR

Eripatha Nayanar syntyi Karuvurissa, yhdessä Cholan kuningaskunnan tärkeimmistä kaupungeista. Se oli erittäin pyhä paikka, joka sijaitsi Ambiravati-joen rannalla. Tämän joen kummallakin rannalla pyhimykset ja viisaat tekivät Tapasta ja säteilivät hengellisiä värähtelyjä. Siellä oli myös kuuluisa temppeli, joka oli omistettu Herra Pasupatheesvararille, Joka suihkutti Hänen armoaan kuninkaalle yhtä lailla kuin kansalaisille. He olivat kaikki onnellisia. Eripatha Nayanar palvoi päivittäin Herra Pasupatheesvararia suurella uskolla ja antaumuksella. Hänen ainoana tavoitteenaan elämässä oli palvella Siva Bhaktoja ja tarjota heille kaikenlaista suojaa. Hän kantoi aina tätä tarkoitusta varten asetta, kirvestä. Kirveellä hän rankaisi jokaista, joka yrittää vahingoittaa Siva Bhaktoja. Hän teki tällä Herran omaa työtä!

Siellä kaupungissa asui Siva Bhakta nimellä Sivakami Andar. Hän oli erittäin säännöllinen Herra Sivan päivittäisessä palvonnassaan. Varhain aamulla hänet saattoi löytää puutarhasta kylvyn jälkeen keräämässä kukkia, tekemässä sepeleitä vietäväksi temppeliin ja tarjoamassa Herralle. Tämä oli hänen rutiiniaan.

Maha Navamipäivänä, jolloin kaikki ihmiset olivat iloisia, Sivakami Andar ryntäsi temppeliin, kuten tavallisesti, kukkakorin kanssa. Samaan aikaan kuninkaan lemmikkielefanti palasi joelta kylpynsä jälkeen. Sen takana oli kaksi Mahoutia ja kolme muuta saattoi sitä. Yhtäkkiä se tuli hulluksi ja alkoi ajaa takaa ihmisiä. He ryntäsivät sinne sun tänne. Se juoksi kohti Sivakami Andaria. Se tarttui kiinni hänestä, tempaisi kukkakorin häneltä, heitti sen maahan ja juoksi pois. Kukkat olivat kaikki hajallaan maassa. Sivakami Andar oli suuresti

järkyttynyt. Elefantti oli tuhonnut kukat, jotka hän oli pitänyt Herran palvontaa varten. Hän alkoi ajaa takaa elefanttia. Hän oli hyvin iäkäs ja kaatui pian maahan väsyneenä. Hän itki katkerasti ja äänekkäästi: "Sivada, Sivada" (itku, joka ilmaisee tuskaa). Eripatha Nayanar sattui kulkemaan tätä tietä. Hän kuuli Sivakami Andarin surkean huudon ja sen syyn. "Missä se elefantti on?" kysyi Eripathar ja alkoi kulkea Sivakami Andarin osoittamaan suuntaan. Pian hän tavoitti elefantin ja linkosi voimakkaan kirveensä tappaen sen yhdellä iskulla. Sitten hän syöksi Mahoutien kimppuun ja tappoi myös heidät.

Uutinen elefantin kohtalosta tuli kuninkaan tietoon, joka saapui välittömästi paikalle hevosellaan sotilaidensa ympäröimänä. Hän ei voinut nähdä, kuka oli tappanut elefantin, sillä hän ei voinut yhdistää Siva Joogi Eripatharia tällaiseen tekoon. Hän alkoi huutaa: "Kuka tappoi elefanttini?" Kun joku osoitti Eripatharia, kuninkaan viha katosi heti, sillä hän tiesi, että jos Siva Joogi olisi tehnyt niin, siihen olisi pitänyt olla hyvin pätevä syy. "Hänen on täytynyt tappaa se itsepuolustukseksi", ajatteli kuningas ja tunsi tyytyväisyyttä, että elefantti ei ollut vahingoittanut Siva Joogia. Hän puhutteli Eripatharia: "Oi Swamin, en tiennyt, että te tapoitte elefantin. Elefantin ja Mahoutien on ehdottomasti täytynyt tuottaa teille harmia ja te perustellusti rankaisitte heitä." Eripathar kertoi kuninkaalle kaiken, mitä oli tapahtunut ja sanoi: "Koska elefantti ja Mahoutit syyllistyivät *Siva-Aparadhamiin*, tapoin heidät." Heti kun kuningas kuuli ilmaisun *Siva-Aparadhara* (synti Herra Sivaa vastaan), hän kärsi hirvittävästä henkisestä tuskasta. Hän kaatui Eripatharin jalkoihin ja sanoi: "Oi Swamin, siitä, mitä he ovat tehneet, rangaistuksenne, jonka te olette antanut, ei riitä. Minä olen tehnyt suuren rikoksen pitämällä tällaista elefanttia ja sellaisia Mahouteja. Nyt en ansaitse kuolemaa pyhällä aseellanne, kirveellä. Tässä on minun oma miekkani. Olkaa niin armollinen, että katkaisette pääni sillä."

Eripathar tyrmistyi kuullessaan nämä sanat. Häneen itseensä iski katumus. "Kuinka suurta tuskaa olen aiheuttanut kuninkaalle! Mikä jalo kuningas hän on!" hän ajatteli ja, jottei kuningas toteuttaisi rangaistusta itselleen, hän otti miekan kuninkaalta. Eripathar tunsi, että hän oli syyllinen kuninkaan ahdistukseen ja itserangaistuksessaan hän alkoi katkaista omaa kurkkuaan. Kuningas pelästyi. Hän ajatteli, että hän olisi nyt syyllistynyt toiseen rikkomukseen ja tarttui heti miekkaan ja pysäytti Eripatharin leikkaamasta omaa kurkkunsa.

Herran Lila oli ohi. Taivaalla kuultiin ääni: "Oi jalot sielut! Tämä on Herra Pasupatheesvararin Lilaa. Hänen toiveensa on, että maailman täytyy oivaltaa Hänen Bhaktojensa vilpitön ja uskollinen palvelunsa Hänelle." Välittömästi elefantti ja Mahoutit nousivat ylös, kuin unesta. Sivakami Andarin kukkakori oli täynnä. Kaikki olivat hämmästyneitä ja alkoivat laulaa Herra Pasupatheesvararin

ylistystä. Eripathar laski miekan kuninkaan jalkoihin ja heittäytyi hänen eteensä. Myös kuningas kaatui Eripatharin jalkoihin. Molemmat syleilivät toisiaan ja olivat suuresti iloissaan. Eripathar toivoi, että kuningas nousisi lemmikkielefanttinsa selkään. Kuningas teki niin. Eripathar palasi asuinpaikkaansa. Sivakami Andar meni kukkien kera temppeeliin.

Eripathar jatkoi Siva Bhaktojen palvelua. Lopulta hän heitti pois arkielämän ongelmansa⁷ ja saavutti Herra Sivan Asunnon.

9. ENADINATHA NAYANAR

Enadinatha Nayanar oli Shanar (kookosmaidon kerääjä). Hän syntyi Eyinanurissa Cholan kuningaskunnassa. Se sijaitsee Kumbakonamin kaakkoispuolella Arisoljoen rannalla. Se oli hyvin hedelmällistä ja rikasta.

Enadinathar oli Herra Sivan harras palvoja. Kuten Maiporul Nayanar, kuitenkin, hän oli ihastunut myös Siva Bhaktin ulkoisiin merkkeihin. Enadiarille Vibutin kolme valkoista viivaa tai pyhä tuhka ihmisen otsalla riitti herättämään hänen oman kunnioituksensa.

Tämä ei liene sopimaton paikka sanoa sana tästä merkistä Sivan palvojien otsalla. Tämän merkin avulla Herra Siva opettaa hiljaisesti, että henkisen etsijän pitäisi tuhota kolme epäpuhtautta, nimittäin, Anavam (minäisyys), Karma (itsekes toiminta) ja Maya (harhaluulo). Kolme halua eli Eshanaa, nimittäin, halu maallisiin tavaroihin, poikaan ja vaimoon. Kolme Vasanaa eli hienovaraista taipumusta, nimittäin, Lokavasana (maailmallisuus), Dehavasana (kiintymys kehoon) ja Shastravasana (sokea usko pyhiin kirjoituksiin ja väittelyihin) ja että hänen pitäisi ylittää kolme kehoa (fyysinen, astraalinen ja kausaalinen) ja kolme tilaa, nimittäin, valveillaolo, uni ja syväuni – ja lopulta saavuttaa yhdistyminen Herran kanssa. Shastras vakuuttaa meille, että Bhasma eli pyhä tuhka on jumalallinen parantaja. Se parantaa kaikki sairaudet, mukaan lukien syntymän ja kuoleman sairauden ja suo palvojalle, joka pukeutuu siihen, suurimman omaisuuden, nimittäin, Mokshan.

Sellainen on pyhän tuhkan kunnia eikä ole ihme, että Enadiar palvoi jokaista, joka tuli hänen luokseen tuhkaa otsallaan. Enadiar näki hänessä Herra Sivan. Hän oli valmis luovuttamaan jopa oman elämänsä sen palvojan jalkoihin, joka pukeutui tuhkaan.

Enadinatha Nayanar oli erittäin hyvä miekkamies. Hän oli ohjaajana prinssien miekkailussa. Hän ansaitsi ammatissaan hyvin. Hän käytti kaikki tulonsa

⁷ Runomuotoinen ilmaus 'mortar coil'!

Siva Bhaktojen palveluun. Hänestä tuli myös erittäin suosittu. Tämä herätti toisessa saman ammatin omaavassa henkilössä, nimeltä Atisuran, kateutta. Päinvastoin kuin hänen nimensä (mikä merkitsee suurta sankaria), hän ei ollut lainkaan taitava eikä myöskään vahva, koska hän oli täynnä vikoja. Silti hän halusi taistella Enadinatharia vastaan ja kukistaa hänet.

Eräänä päivänä Atisuran marssi kohti Enadinatharin taloa kaikkine sukulaisineen, täysin aseistautuneina. Hän toivoi voivansa voittaa Enadinatharin sukulaistensa avulla. Hän seiso i Enadinatharin talon edessä ja haastoi hänet taisteluun – sakaali tulossa taistelemaan leijonan kanssa. Enadinathar hyväksyi haasteen ja tuli eteenpäin taistellakseen. Atisuran pelästyi. Hän pyysi Enadinatharia tulemaan läheiseen lehtoon taistelemaan hänen kanssaan. Atisuranin sukulaiset odottivat lehdossa. Sillä välin Enadinatharin ystävät olivat myös kokoontuneet hänen ympärillään. Molemmat osapuolet kävivät toistensa kimppuun ja kauhistuttavassa taistelussa, joka siitä seurasi, monia ihmishenkiä menetettiin. Atisuran juoksi pois lehdosta. Hän halusi tappaa Enadinatharin, ei avoimessa taistelussa (mikä oli mahdotonta), vaan salajuonella.

Seuraavana päivänä hän lähetti viestin Enadinatharille: "Taistelkaamme taas, mutta tällä kertaa ilman apulaista. Muutoin monet viattomat ihmiset kuolevat meidän vuoksemme. Menkäämme yksinäiseen paikkaan ilman, että kukaan tietää ja taistelkaamme." Enadinathar hyväksyi sen. Seuraavana aamuna Enadinathar meni pois salaa ja odotti Atisuranin saapumista määrättyyn paikkaan. Atisuran, pyhää tuhkaa otsallaan (joka oli taitavasti piilossa hänen kilpensä takana) lähestyi Enadinatharia. Enadinathar syöksyi hänen kimppuunsa suurella karjaisulla. Silmänräpäyksessä Atisuran poisti kilven paljastaen pyhän tuhkan. Enadinathar laski nopeasti miekkansa ja ajatteli: "Mihinkä syntiin minä olin syyllistymässä! Hänestä on nyt tullut Siva Bhakta. En saa vahingoittaa häntä. Saavuttakoon hän tavoitteensa tappaa minut." Enadinathar halusi heittää miekan pois, mutta piti sen kädessä, muuten hän pakottaisi vastustajansa (Siva Bhaktan!) hankkimaan synnin tappamalla aseettoman henkilön. Kun hän seiso i hiljaa paikallaan, Atisuran tappoi hänet.

Herra Siva oli erittäin tyytyväinen tähän itsensä uhraavaan antautumiseen, joka Enadinatharilla oli tuhkia kohtaan. Hän ilmestyi Enadinatharin eteen, kun hän kaatui ja otti hänet Hänen Asuntoonsa.

10. KANNAPPA NAYANAR

Nagan oli metsästäjien kuningas Uduppurissa Pottapi Nadussa. Hänen vaimonsa oli Tattai. He olivat suurenmoisia Herra Subramanyan palvojia. Hänen

armollaan heillä oli lapsi, pitkän ajan jälkeen. Se oli hyvin raskasta, joten he antoivat hänelle nimeksi *Tinnanar*.

Tinnanar oli, Tiru Kalahasthi Puranamin mukaan, Arjuna edellisessä syntymässään. Kun hän meni palvomaan Sivaa saadakseen Pasupatha Astran ja kun Herra tuli hänen luokseen metsästäjänä, Arjuna ei tunnistanut Häntä. Niinpä hänen täytyi syntyä uudestaan metsästäjänä ja rakastaa Herraa ennen kuin saavuttaa Lopullisen Vapautumisen.

Tinnanar koulutettiin metsästäjien tapojen mukaan. Hänestä tuli hyvä jousimies. Vaikka hän oli nuori, hänen isänsä vetäytyi eläkkeelle ja kruunasi hänet kuninkaaksi. Vaikka hän oli metsästäjä ja harjoitti metsästystä Dharmanaan, Tinnanar oli täynnä rakkautta eikä tappanut nuoria yksilöitä, naaraita, sairaita eläimiä, jne. Hengellisesti hän oli jo tappanut eläimet itsessään, nimittäin himon, vihan, ahneuden, turhamaisuuden, jne.

Eräänä päivänä Tinnanar lähti ulos metsästämään. Sika pakeni hänen verkostaan ja juoksi pois. Tinnanar seurasi sitä mukana kaksi muuta, Nanan ja Kadan. Sika väsyi ja seisoj lähellä puuta. Tinnanar tappoi sen nopeasti. Myös he olivat väsyneitä ja janoissaan. He jatkoivat kohti Ponnukalia. Tinnanar halusi kiivetä läheiselle vuorelle. Myös Nanan ilmoittautui vapaaehtoisesti seuraamaan häntä, sanoen, että sen, Kalahasthi kukkulan, päällä oli Herra Kudumithevar (Jumala Töyhtöllä). Kadan keitti nopeasti sianlihan.

Jo silloin, kun hän alkoi kiivetä mäkeä pitkin, Tinnanariin välittyi selvä muutos aiemmista Samskaroista johtuen. Hän tunsi, että raskas taakka nostettiin pois hänen harteiltaan. Hän menetti kehotietoisuutensa. Kun hän näki Herran siellä, hän tunsi korkeimman rakkauden tulvivan sydämessään. Hän syleili Lingamia ja suuteli sitä. Hän alkoi vuodattaa ilon kyyneliä. Hän tunsi, että Herra oli siellä yksinäinen ja että hänen olisi sen vuoksi pysyttävä Hänen kanssaan. Sen lisäksi hän ajatteli, että Herra saattaa olla nälkäinen. Vaikka hän oli haluton jättämään Herraa yksin, hän tuli nopeasti mäkeä alas noutamaan hieman ruokaa Herralle. Hän otti parhaita sianlihan kappaleita, maisteli niitä ja korvamerkitsi kaikkein parhaan Hänelle. Sillä välin hän ymmärsi Nananilta, että Herraa palvottiin päivittäin vedellä, kukilla, jne., ennen kuin Hänelle tarjottiin ruokaa. Niinpä hän alkoi kerätä muita palvontatarvikkeita. Hän täytti oman suunsa vedellä joesta. Kukut hän keräsi ja piti niitä päänsä päällä! Hän otti sianlihan, jousen ja nuolen ja nousi taas ylös kukkulalle, tällä kertaa yksin.

Tempelissä Tinnanar valutti suustaan vettä, jonka hän oli tuonut Hänen palvontaansa. Se oli hänen "Abhishekaminsa". Sitten hän koristeli Lingamin kukilla, jotka hän oli tuonut päänsä päällä. Tämä oli hänen "Archanansa". Sitten hän asetti sianlihan Herran eteen. Hän lähti ulos ja seisoj Hänelle vartijana

sisäänkäynnin kohdalla, jotteivät villieläimet satuttaisi Häntä. Aamulla hän meni taas metsästäämään ja toi tuoretta ruokaa Herralle.

Sillä välin Nanan ja Kadan huolestuivat muutoksesta, joka oli tullut Tinnanariin (jonka he luulivat olevan hulluus). He poistuivat ja kertoivat asian Tinnanarin vanhemmille. He tulivat ja yrittivät, turhaan, viedä hänet takaisin. Myös he menivät pois.

Kun Tinnanar lähti aamulla temppelistä saadakseen ruokaa Herralle, Sivagochariar, temppelin pappi, tuli sinne tavanomaiseen perinteiseen palvontaan. Hän kauhistui häpäisystä, jonka joku tuntematon henkilö oli tehnyt temppelissä. Hän oli hyvin perehtynyt Agamiin (Siva-palvonnan rituaaleihin). Hän suoritti tarvittavat puhdistusriitit ja otti uuden kylvyn ja aloitti muodon mukaisen palvonnan. Hän toi vettä pyhässä ruukussa, sidos oman suunsa ympärillä, ettei hänen suunsa hengitys saastuttaisi sitä. Hän toi tuoreita kukkia pyhässä korissa. Hän toi hedelmiä ja makeisia, jotka oli juuri valmistettu ja puhtaita, joita kukaan ei ollut maistanut ennen Herraa, tarjoten ne Hänelle. Hän meni palvonnan jälkeen kotiin.

Tinnanar palasi tuoreen lihan kanssa. Hän poisti papin koristeet ja suoritti palvonnan omalla tavallaan ja sitten, kuten tavallisesti, seisoi vartijana sisäänkäynnissä.

Tätä jatkui viisi päivää. Pappi oli suuresti järkyttynyt pyhän paikan häpäisystä. Hän pyysi Herraa lopettamaan sen. Herra Siva halusi näyttää Sivagochariarille Tinnanarin äärimmäisen antaumuksen luonteen. Hän käski häntä unessa piiloutumaan Lingamin taakse, kun Tinnanar meni seuraavana päivänä temppeliin ja katsomaan, mitä tapahtui.

Kuudentena päivänä Tinnanar meni ulos, kuten tavallisesti, saadakseen Herran ruoan. Kun hän oli palaamassa, hän näki monia pahoja ennusmerkkejä, mikä sai hänet tuntemaan, että jotain tapahtuisi Herralle. Hän oli niin itseään tiedostamaton, ettei hän uskonut, että hänelle voisi tapahtua jotain. Hän juoksi kohti Herraa. Hän oli murheissaan nähdessään veren, joka oli peräisin Herran oikeasta silmästä. Tarvikkeet, jotka hän oli tuonut palvontaan, putosivat hänen kädestään. Hän itki katkerasti. Hän ei saattanut löytää ketään, joka oli tehnyt tämän Herralle. Hän hoiti silmää yrteillä, jotka hän tunsu. Silti verenvuoto ei pysähtynyt. Yksinkertainen ajatus tuli hänen mieleensä: "lihaa lihalle". Hän otti heti omalla nuolellaan oman oikean silmänsä ulos ja asetti sen Herran oikean silmän päälle. Verenvuoto pysähtyi. Hän oli hyvin onnellinen. Kun hän tanssi ekstaasissa, hän huomasi, että Herran vasen silmä oli alkanut vuotaa. Mutta hän oli jo löytänyt hoidon. Asiassa oli vain yksi ongelma, kuinka löytää Herran silmä, kun hänen oma silmänsä oli vedetty ulos? Niinpä, Tinnanar asetti jalkansa

paikkaan, jossa Herran vasen silmä oli Lingamissa ja alkoi vetää vasenta silmäänsä ulos nuolellaan.

Herra Siva tarrasi välittömästi kiinni hänen kädestään ja sanoi: "Rakas lapseni, Kannappa! Lopeta silmäsi nyhtäminen." Herra toisti sanaa Kannappa kolmesti. Kannappar siunattiin kolmesti. Tinnanarista tuli Kannappar, koska hän antoi oman silmänsä Herralle. Herra Siva otti hänet molemmilla Käsillään ja piti hänet oikealla puolellaan. Kannappar sai takaisin näkökykynsä ja eli kuin jumala itse. Sivagochariar ymmärsi antautumisen todellisen luonteen.

Tällä tarinalla on myös salainen (esoteerinen) merkitys. Nayanar oli voittanut kaikki muut pahuudet, mutta Anava Malam eli egoismi oli myös tapettava. Villi sika edustaa tätä. Korkein Bhakti paljastui heti, kun tämä tapettiin. Takaa-ajossaan etsijään liittyvät hyvä ja paha (kaksi metsästäjää, Nanan ja Kadan). Nanan (hyvä) kuvasti hänelle Herran kunniaa. Nanan edustaa hyviä Samskaroit. Kadan (paha) oli jätettävä taakse. Etsijä, jolla on hyviä Samskaroit, menee Hänen Läheisyyteensä. Mutta kun hänen täytyy saavuttaa Jumalaoivallus, jopa tämä on hylättävä. Sen vuoksi, Nayanar, kun hän meni palvomaan Häntä, hän meni yksin. Nayanarin vanhemmat (salaiset hyvät ja huonot taipumukset ja maalliset toiveet) yrittivät, mutta epäonnistuivat ottamaan hänet pois Jumalasta. Herra pyysi pappia piiloutumaan Hänen taakseen, kun taas Tinnanar oli edessä. Tämä tarkoittaa sitä, että todellinen Bhakti on paljon parempaa kuin pelkkä rituaali. Tinnanarin valmius nyhtää irti omat silmänsä Hänen tähtensä on täydellinen itsensä luovuttaminen eli Atma-Nivedan, antautumisen korkein huippu, joka välittömästi paljastaa Herran kaikessa Hänen loistossaan.

11. KUNGILIYA KALAYA NAYANAR

Kungiliya Kalaya Nayanar syntyi Tirukadavurissa Cholan kuningaskunnassa. Tämän paikan Herra on nimeltään Amirda Ghateswarar. Kerran Devat ja Asurat tulivat tähän paikkaan nektaria ruukussa. He halusivat ottaa kylvyn. Niinpä he jättivät ruukun maahan ja menivät joelle. Kun he palasivat sille paikalle, he eivät voineet nostaa ruukkua. Ruukku itse oli muuttunut Lingamiksi. Siksi tämä Lingam tunnetaan nimellä Amrita Lingam. Markandeya palvoi tätä Lingamia ja tuli kuolemattomaksi 16-vuotiaana poikana.

Jumalatar tässä paikassa on nimeltään Abhirami Amman. Abhirami Pattar, Äidin suuri palvelija, lauloi kauniita lauluja Hänen ylistyksekseen ja Äiti, Joka oli erittäin mielissään tästä, muutti uuden kuun päivän täydenkuun päiväksi pelastaakseen hänet kuninkaan vihalta.

Kungiliya Kalaya Nayanar oli kastiltaan Brahmin. Hän sai tämän nimen, koska hän piti aina ruukkuja (suitsukeruukkuja) kädessään. Hänen mielestään suitsukkeen polttaminen Herran edessä oli parasta palvelua Hänelle. Herra Siva oli erittäin tyytyväinen Nayanarin intensiiviseen antaumukseen ja hänen upeaan palveluunsa. Hän halusi laittaa sen testiin, jotta kaikki voisivat ymmärtää hänen korkeimman Herralle antaumuksensa todellisen kunnian.

Herra Sivan tahdon mukaan Nayanarista tuli äkkiä köyhä. Hän myi kaiken omaisuutensa. Hänen perheensä kärsi nälkää. Silti hän jatkoi suitsukkeen polttamista Herran edessä. Eräänä päivänä hänen velvollisuudentuntoinen vaimonsa ajatteli: "Kaikki on myyty. Vain tämä *Mangalyam* (pyhä lanka riipuksen kera, joka jokaisella naimisissa olevalla naisella on aina oltava mukanaan, kunnes aviomies kuolee, jolloin se poistetaan) on jäljellä. Minä annan sen Herralleni, vaikka on pahaenteistä tehdä niin. Myyköön hän sen ja hankkikoon riisiä, jonka avulla voisimme ruokkia lapsia, jotka voivat kuolla muutoin nälkään." Hän poisti *Mangalyamin* ja antoi sen miehelleen, joka otti sen iloisena vastaan. Kun hän lähti markkinoille myymään sitä, Herra Siva Itse ilmestyi hänen eteensä kaupustelijan valepuvussa ja sanoi, että hänellä oli erittäin hyvää suitsuketta. Sana *suitsuke* sai Nayanarin välittömästi unohtamaan itsensä ja tehtävänsä! Hän osti nopeasti suitsuketta *Mangalyamin* hinnalle ja meni temppeliin polttamaan sitä Herran edessä.

Hänen vaimonsa odotti kärsivällisesti hänen paluutaan ja kun ei löytänyt häntä edes iltahämärän jälkeen, pani lapset nukkumaan ja jäi kotiin rukoilemaan. Herra oli äärimmäisen tyytyväinen tähän jaloon pariskuntaan. Uskollinen vaimo oli valmis eroamaan jopa kaikkein pyhimmästä koristeestaan palvelukseensa herraansa, aviomiestänsä. Kural sanoo: "*Sade putoaa hänen käskystään, joka, herätessään unesta, ei palvo mitään muuta Jumalaa kuin aviomiestänsä.*" Sinä yönä Herra Siva ilmestyi hänen unessaan ja siunasi häntä kaikella rikkauksella.

Hän heräsi unestaan ja hämmästytti havaitessaan kaikenlaisia rikkauksia talossa. Hän lauloi Hänen ylistystään. Hän valmisti välittömästi hienon aterian ja odotti herransa paluuta.

Sen jälkeen, kun oli siunannut Nayanarin vaimon, Herra Siva ilmestyi Nayanarin eteen temppelissä ja sanoi: "Oi jalo sielu, olen äärimmäisen tyytyväinen sinun antaumukseesi. Velvollisuudentuntoinen vaimosi odottaa sinua talossa maidon ja ruoan kanssa. Ole niin ystävällinen ja mene kotiisi." Vasta silloin Nayanar tuli tietoiseksi tästä maailmasta! Hän palasi taloon ja huomasi, että se oli muuttunut taivaaksi Herran armon kautta. Myös Siva Bhaktat olivat kokoontuneet taloon suurin joukoin. He kaikki lauloivat Herran ylistystä. Nayanar

käsitteli varallisuutta, jonka Herra oli hänelle antanut, Siva Bhaktojen ominaisuutena ja palveli heitä.

Eräänä päivänä Nayanar halusi vieraila temppelissä Tiruppanandalissa. Tämän temppelin Herra on Arunasatesar. Thatakai oli Asuran tytär. Saadakseen pojan, hän palvoi säännöllisesti Siva Lingamia. Eräänä päivänä palvonnan lopussa hän halusi seppelöidä Lingamin. Kun hän nosti seppelettä molemmilla käsillään, hänen vaatteensa alkoi valua hänen vyötäröltään. Hän piti siitä kiinni kyynärpäillään eikä siten voinut nostaa käsiään (ja seppelettä) tarpeeksi korkealle. Helpottaakseen häntä, Herra kallistui toiselle puolelle ja otti vastaan sepeleen. Monet yrittivät vetää Lingamin suoraksi, mutta sitä ei voitu tehdä. Nayanar kuuli, että paikkakunnan kuningas oli järkyttynyt siitä ja halunnut, että Lingam oikaistaan. Nayanar halusi auttaa kuningasta. Hän satoi Lingamin kaulaansa köydellä (Jumalan rakkauden köydellä) ja veti sitä varovasti. Lingam nousi pystysuoraan! Devat pudottelivat kukkia taivaasta. Kaikki olivat hämmästyneitä ja oivalsivat Nayanarin kunnian ja hänen suuren antaumuksensa Herralle.

Vietettyään vielä jonkin aikaa palvelemalla Herra Sivaa ja Hänen Bhaktojaan, Nayanar saavutti Hänen Asuntonsa.

12. MANAKANCHARA NAYANAR

Kancharur oli hedelmällinen paikka Cholan kuningaskunnassa. Ihmiset olivat kaikki Siva Bhaktoja. Tässä paikassa asui Herra Sivan uskollinen palvoja nimeltä Manakancharanar. Hän oli kastiltaan Vellala. Hän oli periytyvä Senathipathi. Yhteisön kansalaiset arvostivat häntä suuresti. Hän oli Sundaramurthi Nayanarin vertainen. Hänelle Siva Bhaktojen palvonta oli Jumalan palvonnan korkein muoto. Hän saattoi lukea heidän mielensä heidän katseestaan ja palvella heitä ilman heidän pyyntöään.

Hänellä ei ollut lapsia pitkään aikaan. Hän palvoi Sivaa uskolla ja antaumuksella ja sai Häneltä lahjaksi tyttären. Nayanar juhli tämän jumalallisen lapsen syntymää suurella rakkaudella. Aikanaan tyttö saavutti avioiän. Hän oli sitoutunut menemään naimisiin Eyarkon Kalikamarin kanssa, joka myös oli Herran vakava ja vilpitön palvoja. Häiden päivämäärä oli sovittu ja kaikki järjestelyt tehty.

Samaan aikaan Herra Siva halusi suihkuttaa Hänen ylintä armoaan Nayanarilla. Hän otti Maha-Vrathiarin (suuren pyhän lupauksen miehen) muodon, joka pukeutuu pyhään tuhkaan otsallaan, tummiin hiuskiehkuroihin, joita koristaa luuseppele ja pyhään lankaan rintansa päällä, joka on tehty ihmishiuksista. Maha-Vrathiar ilmestyi Manakancharanarin eteen, joka otti hänet vastaan suurella ilolla.

Kun askeetti tiedusteli syytä talon juhlatilaisuuteen, Nayanar selitti, että hänen tyttärensä oli menossa tänään naimisiin. Hän pyysi tyttöä kumartamaan askeetille ja vastaanottamaan hänen siunauksensa. Askeetti näki hänen soljuvat hiuksensa ja sanoi: "Oi jalo sielu, olen iloinen nähdessäni sinun hiuksesi. Tästä voi kätevästi tehdä *Panchavatin* (langan, joka koristaa minun rintaani)." Nayanar otti viipymättä veitsen ja, ajattelematta hetkeäkään, leikkasi hiukset tyttärensä päästä ja luovutti ne askeetille. Äärimmäisessä antaumuksessaan Siva Joogille, hän ei edes ajatellut sitä tosiseikkaan, että hän turmeli ainoan tyttärensä ulkonäön ja että sulhanen saattoi kieltäytyä hyväksymästä häntä. Herra askeetin muodossa katosi välittömästi. Hän antoi Nayanarille ja hänen perheelleen Darshanamin yhdessä Äiti Parvathyn kanssa ja siunasi heidät.

Eyarkon Kalikamar, sulhanen ja hänen seurueensa saapuivat pian paikalle ja tulivat tietämään kaiken, mitä oli tapahtunut. Hän oli pahoillaan, ettei ollut tullut aikaisemmin ja saanut Herran Darshania. Kun hän näki turmellun morsiamen ja epäröi hyväksyä hänet, Herra Siva, Sisälläasuja, ymmärsi syyn ja palautti hiukset hänen päähänsä. Nayanar ja hänen perheensä olivat hyvin onnellisia ja jatkoivat häitä.

13. ARIVATTAYA NAYANAR

Kannamangalamissa Cholan kuningaskunnassa eli kerran rikas Vellala nimeltä Thayanar. Hän vietti ihanteellista Grihasthan (perheenpään) elämää, josta pyhimys Tiruvalluvar on laulanut:

Hänet tullaan sijoittamaan taivaassa jumalten joukkoon, joka tässä maailmassa noudattaa perheenpään elämän lakia.

Thayanar oli suurenmoinen Herra Sivan palvoja. Hänen antaumuksensa otti muodon, jossa hän päivittäin tarjosi Herralle ruokaa, joka oli valmistettu punaisesta riisistä, kastike punaisesta yrtistä ja mangopikkelssiä. Hän piti tätä suurena antaumuksena Herralle. Herra oli erittäin tyytyväinen Thayanarin antaumukseen. Hän halusi laittaa sen testiin, jotta voisi tuoda sen julki maailmalle koko sen loistossa. Hänen Tahtonsa mukaan köyhyys iski Thayanariin. Thayanar sai työllistettyä itsensä ja ansaitsi palkkansa tavarana (punaista riisiä). Hän ei itse syönyt tätä punaista riisiä, vaan eli alempiarvoisella khar-riisillä. Herra testasi häntä lisää. Kaikki paikkakunnan pelot kasvoivat vain punaista riisiä. Mutta Thayanar ei koskisi siihen. Hänen vaimonsa keitti hänelle joitakin vihreitä lehtiä heidän puutarhastaan. Thayanar oli tyytyväinen ja oli keskittynyt tavalliseen

tarjoamiseksi Herralle. Herra pani palvojansa monien ankarampien testien läpi. Jopa vihreät lehdet kuivuivat pois eikä jäljellä ollut mitään. Thayanaria se ei lainkaan häirinnyt. Hän eli onnellisena pelkällä vedellä. Hänen mielensä oli täynnä Herran palveluksen autuutta eikä hän tuntenut nälkää eikä janoa. Eräänä päivänä Thayanar, nyt laiha ja heikkona, otti tavallisen uhrilahjansa Herralle, vaimonsa seurattessa perässä. Hän kompastui matkalla ja lyyhistyi maahan. Se uhrilahja, joka hänellä oli, vuosi maahan. Thayanar järkyttyi suuresti. Hän alkoi itkeä katkerasti: "Oi Herra, tänä päivänä Teille tarkoitettu ruoka on kaatunut maahan. Mihinkä suureen syntiin olen minä syylistynyt ansaitakseni tämän? Antakaa anteeksi. Olkaa armollinen tälle kurjalle olenolle. Te olette kaikkivoipa, kaikkietävä ja kaikkialla läsnä oleva. Jos tämä on totta, Teidän täytyy olla läsnä myös täällä. Olkaa niin ystävällinen ja tulkaa ja hyväksykää uhrilahja täällä. Jos Te ette syö tätä, minä tulen luopumaan elämästäni." Näillä sanoilla hän alkoi katkaista kurkkuaan Arivalilla (sirpillä). Siksi nimi Arivattaya Nayanar.

Herra Siva oli erittäin mielissään hänen antaumuksestaan. Hänen Lilansa oli ohi. Heti samassa Hän venytti kätensä ja tarttui Nayanarin käteen, estäen siten häntä katkaisemasta kurkkuaan. Nayanar ei ymmärtänyt, mitä tapahtui. Silloin hän kuuli äänen jonkun pureskellessa mangopikkelssiä. Hän ymmärsi Herran Lilan, lauloi Hänen kunniaansa ja tanssi. Herra ja Äiti Parvathi ilmestyivät hänen eteensä ja siunasivat häntä: "Oi jalo sielu, olen äärimmäisen mielissäni sinun antaumuksestasi. Sinä ja sinun kunniallinen vaimosi tulette pian Minun Asuntooni ja elätte siellä onnellisina."

14. ANAYA NAYANAR

Tirumangalam oli tärkeä pyhiinvaelluspaikka Mazhanadissa (Trichnopolyn piirikunnassa). Herraa, Joka asuu tässä paikassa, kutsutaan Samavedesvarariksi. Se oli Hän, Joka puhdisti Parasuraman äitinsä tappamisen synnistä ja antoi hänelle myös kirveen.

Tässä lumoavassa paikassa oli lehmipaimen nimeltä Anayar. Koska hän hoiti lehmiä, hänet tunnettiin tällä nimellä. Hän oli Herran uskollinen palvoja. Hän oli ihastunut Bhasmaan ja myös Siva Bhaktoihin heidän kasteistaan riippumatta. Hänen antaumuksensa Herralle otti muodon soittaa huilulla Sivan pyhää Panchakshara Mantraa. Hän halusi oivaltaa Herran tämän Mantran kautta.

Eräänä päivänä, kun hän soitti Mantraa taivaallisella instrumentillaan, Konraipuun (Herra Sivan suosikki) alla, musiikki kiehtoi kaikkia lehmiä ja vasikoita. Jopa linnut istuivat puissa ja kuuntelivat hiljaa huilun lumoavaa musiikkia. Riikinkukot tanssivat ilosta musiikin tahdissa. Kuullessaan musiikkia,

muut eläimet pysyivät liikkumatta. Musiikki kiehtoi hirvien, käärmeiden, leijonien, norsujen, tiikerien, jne., sydämiä. Käärme ja riikinkukko, leijona ja elefantti heittivät vihamielisyytensä ja elivät yhdessä onnellisina. Joet pysäyttivät virtauksensa. Aallot meressä tyyntyivät kuuntelemaan Ayanarin musiikkia. Jopa jumalalliset (Vidyadharat, Kinnarat ja Devat) tulivat taivaallisissa autoissaan kuuntelemaan musiikkia.

Herra oli äärimmäisen tyytyväinen Ayanarin vilpittömään antaumukseen. Huilun musiikin suloisuus ja Panchakshara Mantran vaikutus sulattivat Hänen sydämensä. Hän ilmestyi Nayanarin eteen Äiti Parvathin kanssa, siunasi hänet ja otti hänet Kailasiin.

15. MURTHI NAYANAR

Palvoa Herra Sivaa santelipuupastalla, levittämällä sitä yltympäri Lingamin päälle, pidetään Hänen palvontansa suurenmoisena muotona. Tällaista palvontaa Murthi Nayanar teki. Hän syntyi Madurassa Pandyan kuningaskunnassa. Hän oli kastiltaan Vaisya. Hän oli suurenmoinen Herra Sivan palvoja. Hänellä oli tapana tarjota päivittäin santelipuupastaa Herralle.

Tuohon aikaan Karnatakan kuningas hyökkäsi kaupunkiin. Taistelussa Pandyan kuningas voitettiin. Karnatakan hallitsijasta tuli Pandyan kuningas. Hän oli Jainismin kannattaja. Hän halusi tuhota Saivismin ja levittää uskontoaan. Hän alkoi vainota Saivoja. Murthi Nayanarin oli myös kestävä paljon kärsimyksiä. Mutta hän ei lannistunut. Hän jatkoi Herran palvontaansa, santelipuulla.

Kuningas, tarkoituksenaan kääntää Murthi Nayanar väkisin Jainistiksi, teki mahdottomaksi kenenkään saada Madurassa santelipuuta. Tämä järkytti suuresti Nayanaria. Hän rukoili Herraa: "Oi Armon Valtameri, tätä maata hallitsee tyranni ja hän on päättänyt tuhota Teidän palvojanne. Milloin me olemme niin onnekkaita, että saamme kuninkaan, joka on Teille omistautunut?" Hän tiesi, että ihmiset seuraisivat kuningasta pelosta ja oikeastaan voittaakseen hänen suosionsa. Hän, sen vuoksi, halusi Saivitekuninkaan!

Hän etsi koko päivän pientä santelipuuta tarjotakseen palvontansa. Hän ei voinut löytää yhtään. Särkyneellä sydämellä hän meni temppeliin ja hänellä oli hieno idea. Hän alkoi hangata omaa kyynänpäätänsä (santelipuun sijasta). Käsi vuoti ylen määrin verta. Herra Siva oli erittäin tyytyväinen hänen antaumukseensa. Taivaallinen ääni sanoi: "Oi jalo sielu, olen äärimmäisen tyytyväinen sinun antaumukseesi. Ole niin ystävällinen ja lopeta kyynänpääsi hankaaminen. Kaikki epäkohtasi korjataan. Ole niin ystävällinen ja ota vastaan kuningaskunnan ohjokset. Kun olet hallinnut maata oikeudenmukaisesti ja

viisaasti pitkään, tulet Minun Asuntooni." Nayanar hämmästyí kuullessaan tämän ja nähdessään, että hänen kyynärpänsä sai takaisin alkuperäisen muotonsa.

Murthi Nayanar ei pyrkinyt kuninkuuteen, mutta se oli Herran tahto. Sinä yönä julma kuningas kuoli. Seuraavana päivänä ministerit lähettivät palatsin elefantin valitsemaan heidän kuninkaansa muinaisen tavan mukaan. Elefanti eteni kohti temppeliä. Murthi Nayanar oli tullut sinne palvontaansa. Elefanti kumarsi hänelle ja asetti hänet selkäänsä ja palasi palatsiin.

Ministerit anoivat Nayanaria tulemaan heidän kuninkaakseen. Nayanar vaati tämän ehdon: "Jos minusta tulee kuningas, minä en halua mitään ylellistä kylpyä, vaan tahdon kylpeä vain pyhällä tuhalla. Minun jalokivenäni tulee olemaan vain Rudraksham ja minun kruununani ovat vain tummat hiuskiehkurat. Minä pyrin siihen, että Herra Sivan rakkaus on ylimpänä kaikkien sydämissä." Ministerit hyväksyivät nämä ehdot suurella ilolla ja tyytyväisyydellä.

Nayanar hallitsi maata oikeudenmukaisesti ja viisaasti pitkän aikaa ja saavutti lopulta Sivan Asunnon.

16. MURUGA NAYANAR

Tehdä Archanaa kukilla mainitaan Siva Agamoissa, tarjota kukkaseppeleitä Herralle ja toistaa Panchakshara Mantraa on palvonnan ihanteellinen muoto. Panchakshara Mantraa pidetään erittäin suurenmoisena Mantrana, koska se esiintyy Sri Rudradhyayin keskellä, joka (Rudradhyayi) esiintyy Yajur Vedan keskimmäisen Khandan keskellä. Hän, joka tekee tämän Mantran Japaa, vapautuu heti syntymästä ja kuolemasta.

Muruga Nayanar loisti tässä palvonnassa. Hän syntyi Tirupukalurissa, josta myös monet muut Nayanarit tekivät kuuluisan. Päivittäin hän nousee ylös paljon ennen auringonnousua, ottaa kylvyn, käyttää pyhää tuhkaa otsallaan, tekee Nitya Karmojaan ja menee puutarhaan korin kanssa. Panchaksharaa toistaen hän kerää kukkia ja kuten Siva Agamoissa mainitaan, tekee värikkäitä seppeleitä ja tarjoaa Herralle.

Eräänä päivänä suuri Jnana Sambandar tuli hänen paikkaansa. Muruga Nayanar pyysi hänet sisään ja palvoi häntä ja voitti hänen suosionsa. Sambandar hyväksyi hänet rakkaimmaksi ystäväkseen. Muruga Nayanar sai suuren onnen osallistua Sambandarin häihin, kun hän, morsian ja kaikki muut (Muruga Nayanar mukaan lukien) sulautuivat Herran Jumalalliseen Säteilyyn. Sen vuoksi Kural sanoo: *"Harvinaisin kaikista harvinaisista asioista on voittaa suuri omalle puolelle kosiskelemalla sitä."* Muruga Nayanarin antautuminen voitti hänelle Sambandarin ystävyuden ja sen kautta Jumalan oivalluksen.

17. RUDRA PASUPATHI NAYANAR

Yajur Vedassa on seitsemän Khandaa, joita pidetään Herran Päänä. Sri Rudram on Yajur Vedan keskimmäisen Khandan keskellä. Sen lausunta on suuri puhdistaja. Se kuvailee Herran ihmeellisiä ilmentymiä. Seisoa joessa ja lausua tätä salaista pyhää kirjoitusta pidetään erityisen tehokkaana ja se antaa Mokshan palvojalle.

Rudra Pasupathi Nayanar oli Herra Sivan suuri palvoja ja hän turvautui tähän Sadhanaan. Hänellä oli tapana lausua Sri Rudramia vedessä kaulaa myöten seisten ja Herra siunasi hänet, sen vuoksi, Mokshalla.

18. TIRU NALAI POVAR NAYANAR

Nandanar oli kastiltaan Paraiyah (koskettamaton, kastiton). Hän syntyi Adanoorissa Cholan kuningaskunnassa. Hän oli nöyryyden ja antaumuksen ruumiillistuma. Herra Siva oli hänen ainoa turvapaikkansa. Hän vieraili usein pyhiinvaelluksen pyhissä paikoissa ja toimitti nahkarumpuja ja muita soittimia temppeleille. Kun hän meni lähelle temppeleitä, hän pysyi aina ulkopuolella ja palvoi Herraa henkisesti.

Kerran hänellä oli halu saada Herran Darshan Tirupunkurissa. Hän oli myös halukas tekemään jonkin palvelun siellä Herralle. Hän meni Tirupunkuriin ja seisoi temppelin edessä. Hän oli surullinen, koska Nandi, joka on aina oikealla puolella Herran edessä, peitti Hänet. Nandanar rukoili Herraa kiihkeästi. Herra oli erittäin tyytyväinen hänen antaumukseensa ja pyysi Nandia liikkumaan hieman, jotta Nandanar voisi saada Hänen Darshaninsa. Jopa tänään, Tirupunkurissa, Nandi kulkee toisella puolella! Nandanarilla oli ihana Herran Darshan. Sen jälkeen, kun hän oli sukeltanut temppelin läheisessä altaassa, hän palasi Adanooriin.

Nyt hänessä syntyi halu, että hänen pitäisi mennä Chidambaramiin ja saada Herra Natarajan Darshan. Herran rakkaus oli kasvanut niin voimakkaaksi, että hän vuodatti rakkauden kyyneleitä ja kertoi seuralaisilleen: "Minä menen varmasti Chidambaramiin huomenna." Tämä ilmaus toi hänelle nimen Tiru Nalai Povar (hän, joka menisi huomenna). Eräänä päivänä hän itse asiassa lähti paikaltaan ja meni Chidambaramiin. Hän käveli kylän ympäri ajatellen alhaista syntymäänsä eikä halunnut mennä sinne sisään. Hän rukoili: "Oi Herra, haluan nähdä teidän Kosmisen Tanssinne Teidän Nritya Sabhassanne. Mutta kuinka minä

voin? Alhaisen syntymäni vuoksi he eivät salli minun mennä temppeliin." Päivien ajan hän jatkoi tätä rukoilua. Herra, joka oli iloinen hänen antaumuksestaan, ilmestyi hänen unessaan ja sanoi: "Oi jalo sielu, älä murehdi. Sinä tulet Minun luokseni. Ota tulikylpy. Tule sitten Minun Kanaka Sabhaani yhdessä Brahminien kanssa." Nandanar heräsi ja oli erittäin tyytyväinen. Samaan aikaan Herra ilmestyi Tillain Brahminien edessä heidän unissaan ja sanoi: "Oi Brahminit, Minun rakkain palvojani, Tiru Nalai Povar, on tullut Tillaihin. Valmistakaa pyhä tuli. Nandanar tahtoo ottaa siinä kylvyn ja tulee sitten Minun luokseni."

Seuraavana päivänä Brahminit valmistivat pyhän tulen. He menivät Nandanarin luo, heittäytyivät hänen eteensä ja kertoivat unestaan. Nandanar kulki tulen ympäri ja Hänen Nimensä huulillaan ja mielensä kiinnittyneenä Herran lootusjalkoihin, hän hyppäsi tuleen. Hän ilmestyi tulesta uudella pyhällä keholla, joka oli yltympäri voideltu pyhällä tuhkalla, pyhällä langalla ja tummilla hiuskiehkuroilla. Sitten hänet otettiin temppelin sisälle. Kanaka Sabhassa hän palvoi Herraa. Hän meni jumalalliseen ekstaasiin ja imeytyi täysin Herran tanssiin. Huoneessa nähtiin häikäisevä valo ja Nandanar oli kadonnut. Hän oli tullut yhdeksi Herra Natarajanin kanssa.

19. TIRU KURIPPU THONDA NAYANAR

Thondamandalam oli vauras maa. Sen pääkaupunki oli Kanchipuram. Täällä Parvathi palvoi, Agamoiden mukaan, Herraa. Täällä Herraa kutsutaan Ekambaranathariksi.

Tiruthondar syntyi täällä. Hän oli pesijämies. Hän oli Herra Sivan uskollinen palvoja. Hän palveli Siva Bhaktoja, ymmärtäen heidän tarpeensa seuraamalla ilmeitä heidän kasvoillaan ja siksi hän oli ansainnut nimen Tiru Kurippu Thonda Nayanar. Hänen palvelunsa koostui lähinnä Siva Bhaktojen vaatteiden pesemisestä. Herra Siva halusi siunata tätä palvojaa ja, kuten tavallisesti, sitä edelsi vaikea testi.

Herra naamioi Itsensä köyhäksi mieheksi, Rudraksham kaulallaan ja pyhää tuhkaa yllään ja ilmestyi Tiruthondarin eteen pukeutuneena likaiseen riepuun. Pelkkä Siva Bhaktan näky laittoi Nayanarin transsiin. Hän palvoi häntä. Sitten Thondar kysyi häneltä: "Olet puhdistanut taloni vierailustasi. Kuinka sinä olet niin riutunut? Ja sinun riepusi tarvitsee pesua. Ole niin ystävällinen ja anna minun tehdä tämä palvelu sinulle." Siva Bhakta suostui antamaan hänen tehdä niin yhdellä ehdolla: rätti on pestävä, kuivattava ja palautettava hänelle ennen auringonlaskua, muutoin hänen riutunut kehonsa kuolisi kylmässä.

Kun Thondar hyväksyi työn, siellä oli kirkas auringonpaiste. Hän oli pessyt rievun ja heti alkoi sataa rankasti. Auringonlaskun aika lähestyi. Ei ollut toivoakaan saada riepua kuivaksi. Thondar järkyttyi suuresti. Sen sijaan, että palvelisi Siva Bhaktaa, hän oli laittamassa tämän suuriin vaikeuksiin. Ajatellessaan tätä syntiä, Thondar iski päätään, rukoilevasti, pesukivellä ja alkoi itkeä.

Herra Siva ilmestyi hänen eteensä, piti kiinni hänen kädestään ja sanoi: "Oi jalo sielu, olen erittäin tyytyväinen vilpittömään antaumukseesi. Tulet pian Minun Asuntooni ja elät siellä ikuisesti."

Tiru Kurippu Thondar kaatui Herran jalkoihin ja lauloi Hänen ylistystään.

20. CHANDESVARA NAYANAR

Vichara Sarman (joka tunnettiin myöhemmin nimellä Chandesvara Nayanar) syntyi Tiruchajnanallurissa, joka oli kuuluisa Vedalaisista lausuntaesityksistä, Tapisista ja Siva Bhaktista. Hän oli malliesimerkki. Viiden vuoden iässä hän oli oppinut Vedat ja kaikki Agamat itsekseen aiempien Samskaroiden vuoksi. Upanayanaminsa (pyhän lankaseremoniansa) jälkeen hän oppi Vedat Gurun oppilaana, mutta Gurut olivat ihmeissään oppilaan älykkyydessä. Hän halusi saavuttaa Lopullisen Vapautumisen tässä syntymässä.

Eräänä päivänä Vichara Sarman käveli ystäviensä kanssa pitkin tietä. Hän huomasi lehmipaimenen lyövän voimakkaasti lehmää, koska se oli hieman työntänyt häntä sarvillaan. Vichara Sarman ei sietänyt tätä. Hän liikuttui suuresti ja puhui lehmipaimenelle: "Voi tietämätön mies? Etkö tiedä, että lehmä on kunnioitettava ja jumalallinen. Kaikki Devat asuvat hänessä. Hän on välttämätön kaikille uskonnollisille toiminnoille. Meidän pyhä velvollisuutemme on huolehtia ja suojella lehmiä. Jokainen, joka vahingoittaa lehmää, paiskataan Narakaan. Jokainen, joka palvoo lehmää, voittaa paikan taivaassa tai Sivan Asunnossa. Sinä olet tehnyt suuren synnin tänään. Vastedes sinun ei tarvitse huolehtia lehmistä: minä teen sen itse." Vichara Sarman otti työn itselleen siitä päivästä lähtien.

Lehmistä kasvoi terveempiä. Ne pitivät Vichara Sarmanista hyvin paljon. Brahminit, jotka saivat sen jälkeen enemmän maitoa, pystyivät täyttämään uskonnolliset velvollisuutensa hyvin ja he olivat tyytyväisiä Vichara Sarmaniin. Siellä oli nyt niin paljon ylijäämämaitoa, että Vichara Sarman, joka rakasti Herra Sivaa ja Hänen palvontaansa, päätti suorittaa Abhishekamin Herra Sivalle. Hän, jolla oli tapana istua Attipuun alla joen rannalla, rakensi temppelin mudasta ja teki myös Siva Lingamin mutapatsaan ja tarjosi maitoa kylvettämällä Lingamia. Sitten

hän suoritti Archanan Attikukilla. Lehmät antoivat runsaasti maitoa sekä Vichara Sarmanille että Brahmineille.

Eräänä päivänä, kun Vichara Sarman teki tätä Pujaa, eräs kyläläinen sattui kulkemaan ohi ja hän tarkkaili kaikkea tätä. Hän ilmoitti asiasta lehmien omistajille ja valitti, että Vichara Sarman kaatoi valtavasti maitoa mutaan ja joen hiekkaan. Nämä Brahminit kutsuivat Vichara Sarmanin isän, Echhadattanin ja välittivät valituksen hänelle melko voimakkain sanoin. Isä oli luonnollisesti järkyttynyt. Hän tuli kotiin, muttei puhunut Vichara Sarmanille. Hän halusi itse saada selville. Joten seuraavana päivänä hän seurasi Vichara Sarmania etäämmältä, tämän tietämättä. Kun Vichara Sarman alkoi kaataa maitoa improvisoidun Siva Lingamin päälle, isä, ymmärtämättä pojan ihmeellistä antaumusta, löi häntä kepillä. Poika oli niin ehdottomasti imeytynyt Pujaansa, ettei hän edes tuntenut kipua. Sitten isä, tullen yhä vihaisemmaksi, kaatoi maitoruukun. Silloin Vichara Sarman oivalsi, että hänen isänsä oli häiritsemässä hänen palvontaansa ja oli syyllistynyt anteeksiantamattomaan rikkomukseen Herra Sivaa vastaan (Siva Aparadham). Hän otti heti kepin ja löi isänsä jalkaa. Herran tahdon mukaan keppi muuttui kirveeksi. Edelleen, Hänen tahdostaan, se tappoi isän. Sen tarkoituksena oli testata Vichara Sarmanin antaumuksen syvällisyyttä. Hän oli niin syventynyt palvontaan, ettei huomioinut sitä, mitä oli tapahtunut ja jatkoi palvontaa.

Herra Siva oli äärimmäisen tyytyväinen Vichara Sarmanin antaumuksen kiihkeyteen ja ilmestyi Parvathin kanssa hänen eteensä. Vichara Sarman heittäytyi Herran eteen. Herra syleili Vichara Sarmania ja hyväili häntä. Tuolla nimenomaisella hetkellä Vichara Sarman saavutti Herra Sivan jumalallisen Muodon. Herra poisti kukkaseppeleen omalta kaulaltaan ja laittoi sen Vichara Sarmanin kaulalle. Hän oli saavuttanut Saroopya Mukthin (vapautumisen Herran Muodon saavuttamisella). Herra sanoi: "Lapseni, sinä katkaisit oman isäsi jalan Minun tähteni. Nyt Minä olen Sinun Isäsi. Tulet pian saavuttamaan Chandikesvararin Asunnon. Sinä palvoit Minua ruoalla, vaatteilla ja kukkaseppeleillä. Samalla tavalla myös sinua palvotaan." Herra katosi. Myös Vichara Sarman meni Chandesvararin Asuntoon. Yksikään synti ei kiinnittynyt häneen, vaikka hän oli tappanut oman isänsä, koska hänellä oli korkein antaumus Herralle. Myös hänen isänsä, koska hänet tappoi niin suuri Herran palvoja, puhdistui Hänen palvontansa häiritsemisen synnistä ja saavutti Herra Sivan Asunnon.

21. TIRU-NAVUKKARASAR NAYANAR

Appar eli Tiru Navukkarasar kukoisti 600-luvulla. Hän on yksi neljästä Saiva Samaya Acharyoista (Saivismin henkiset opettajat). Hän syntyi Tiruvamoorissa Tirumunaipadi Nadussa. Pukalanar oli hänen isänsä. Mathiniyar oli hänen äitinsä. Mathiniyar synnytti tyttären, jolle he antoivat nimeksi Tilakavathiar. Muutaman vuoden kuluttua Mathiniyarilla oli poika, jota he kutsuivat Marulneekiariksi, pimeyden eli tietämättömyyden karkottajaksi. Elämänsä alussa hän hallitsi kaikki Shastrat.

Kun Tilakavathiar saavutti kahdentoista vuoden iän, hänet kihlattiin sotapäällikkö Kalaipahayarille, joka oli Pallavan armeijassa. Ennen häitä kuningas lähetti hänet taistelemaan toista vastaan ja hän kuoli taistelussa.

Pukalanar sairastui vakavasti ja kuoli. Mathiniyar sitoutui Satiin (kuoli miehensä hautaroviolla). Kun lapset toipuivat tästä sokista, uutinen Kalipahayarin kuolemasta saavutti Tilakavathiarin: ja kun hän, kihlauksensa vuoksi, oli pitänyt tätä aviomiehenään, päätti myös sitoutua Satiin. Mutta Marulneekiar vetosi häneen muistuttamalla hänelle, että nyt hän oli hänen äitinsä ja uhkasi myös kuolla ellei hän muuttaisi mieltään ja eläisi. Tilakavathiar muutti mieltään nuoren veljensä tähden. Vaikka hän oli nuori, hän eli askeettista elämää. Hän oli erittäin antautunut Herra Sivalle. Hänen upeasta askeettisesta elämästään lauloi Sekizar, *Tirumurain* kirjoittaja. Hän oli äiti Apparille.

Marulneekiar, vaikka oli nuori, oli oivaltanut maailman epätodellisuuden. Hän sitoutui kaikenlaisiin hyväntahtoisiin tekoihin. Hän oli halukas löytämään parhaan uskonnon ja seuraamaan sitä. Hän oli kuullut paljon Jainismista ja sen ihmeellisestä Ahimsa-harjoituksesta. Hän uskoi, että Jainismi antaisi hänelle vapautumisen ja niin hänestä tuli käännynnäinen. Hän meni jopa Pataliputraan (Etelä-Arcotin alueella) ja liittyi Jain-kouluun. Hän saavutti hallinnan kaikkiin heidän pyhiin kirjoituksiinsa.

Tilakavathiarin sydän oli särkynyt tämän veljensä muutoksen tähden. Hän hylkäsi kotikaupunkinsa ja asettui Tiruvadigai Virattanamiin, Muttiin, jonka hän rakensi sinne. Hän rukoili palavasti Herra Virattaneswararia pelastamaan hänen veljensä ja suihkuttamaan Hänen armoaan tämän päälle. Herra ilmestyi eräänä päivänä hänen unessaan ja sanoi: "Lapseni, veljesi on jo tehnyt ankaria Tapaksia saavuttaakseen Minut. Minä tulen varmasti kääntämään hänen mielensä, saamalla hänet kärsimään vakavasta koliikista ja sitten ottamaan hänet Minun katraaseeni."

Marulneekiar joutui vakavan koliikin uhriksi. Hän ei voinut kestää tuskaa. Jainit yrittivät parhaansa, mutteivät voineet lievittää kipua. Hän tunsi

intuitiivisesti, että se oli silmät avaava kokemus. Hän menetti uskon Jainismiin. Hän ajatteli sisartaan. Hän heitti pois Jainipuvun ja kellekään ilmoittamatta palasi sisarensa luo. Hän kaatui tämän jalkoihin ja rukoili tätä suojelemaan häntä. Tilakavathiar ymmärsi, että se oli Hänen Lilaansa ja sanoi, että Herra Sivan armolla hän olisi kunnossa. Tilakavathiar voiteli pyhää tuhkaa hänen otsaansa ja toisti Panchakshara Mantraa. Hänen tietämättömyytensä hävisi. Tilakavathiar vei hänet Virastasetvarvarin temppeliin. Hän palvoi Herraa ja lauloi laulun: "Oi Herra, olen loukannut Teitä ja Teidän uskontoanne. Olen tehnyt monia pahoja tekoja. Kerran Godavarin rannalla minä väittelin pyhimysten kanssa ja vahvistin Jainismin ylivoiman. Kaiken tämän pahan tähden Herra Yama Itse on tullut luokseni tämän tuskallisen kivun muodossa. Oi Herra, Te olette minun ainoa tukeni ja turvani. Pelastakaa minut. Tulen aina pitämään Teidän Lootusjalkanne sydämessäni." Kun hän päätti laulun, kipu katosi. Taivaallinen ääni sanoi: "Tästä hetkestä lähtien sinut tullaan tuntemaan nimellä *Tiru Navukkarasar*, 'Puheen Herra'. Sinun kunniasi leviää kaikkialla." Näin Herra Sivan armo palautti hänen uskonsa Saivismiin.

Tilakavathiar oli myös erittäin tyytyväinen. Tiru Navukkarasarista tuli Herra Sivan vilpittömän palvoja ja eli Hänessä toistaen Panchakshara Mantraa.

Pataliputrassa Jainit pelkäsivät, että jos kuningas saisi tietää, että koska he olivat kykenemättömiä käsittelemään Tirunavukkarasaria (jolle he olivat antaneet nimen Dharmasenaar), hänen oli hylättävä heidät ja palattava takaisin Saivismiin ja hän ottaisi heidät puhutteluun. Niinpä he kehittivät uuden tarinan ja osoittivat Tirunavukkarasarin kuninkaan ja kuninkaallisen uskonnon, nimittäin Jainismin petturiksi. Kuningas määräsi ministerinsä tuomaan Tirunavukkarasarin hänen eteensä. He menivät Tiruvathikaihin armeijan kanssa. Kun Tirunavukkarasar kuuli häntä vastaan nostetun syytteen, hän sanoi: "Oi ministerit! En ole enää kuninkaan alamainen. Minä olen Herra Sivan, kaikkien olentojen suojelijan, kaikkien syntien tuhoajan, kaikkien jumalien Herran, kuolemattomuuden ja iankaikkisen autuuden antajan alamainen. Tottelemattomuus kuninkaalle saattaa merkitä maanpetosta muiden ihmisten tapauksessa, muttei minun, koska minä olen Hänen suojeluksessaan. Pelko ei voi lähestyä minua, koska minä olen sellaisen suojassa, joka kerran potkaisi Herra Yamaa pelastamaan Hänen (Sivan) Bhaktaansa." Ministerit oivalsivat hänen suuruutensa, mutta pelkäsivät palata ilman häntä. Sen vuoksi he anelivat häntä tulemaan heidän kanssaan korkeimman laupeutensa tähden ja vahvistamaan Saivismin suuruuden. Tirunavukkarasar meni heidän kanssaan.

Pelkkä Tirunavukkarasarin näkeminen raivostutti kuningasta, joka pyysi Jainin johtajia päättämään siitä, mikä olisi sopiva rangaistus, joka määrättäisiin

hänelle. He ehdottivat, että hänet heitettäisiin palavaan kalkkiuuniin. Tämän mukaisesti hänet suljettiin uuniin seitsemäksi päiväksi. Hän pysyi siellä, kiinnittäen mielensä Herraan ja toistaen Hänen Nimeään. Hänen armostaan uunin lämpö muuttui viileäksi tuuleksi. Seitsemän päivän päästä Jainit löysivät yllätyksekseen Tirunavukkarasarin elossa ja imeytyneenä syvään meditaatioon. He sanoivat tämän johtuvan siitä voimasta, jonka hän oli hankkinut, kun hän oli Jaini ja neuvoivat kuningasta myrkyttämään hänet. Jälleen, Herra Sivan armosta myrky muuttui nektariksi. Taas Jainit sanoivat tämän johtuvan Jaini Mantrojen tehokkuudesta, jonka Tirunavukkarasar oli oppinut heiltä ja neuvoivat kuningasta, että hän antaisi elefantti talloa hänet. Tirunavukkarasar, rohkeasti kohdaten elefantin, lauloi laulun Herran ylistykseksi. Tirunavukkarasarin rakastava katse muutti elefantin luonteen ja se kulki kierroksen hänen ympäri ja heittäytyi hänen eteensä. Mahoutit yllyttivät sitä, mutta se villiintyi ja hyökkäsi Mahoutien ja Jainien kimppuun ja tappoi joitakin heistä. He, jotka pakenivat, juoksivat kuninkaan luo ja putosivat hänen jalkoihinsa. Tämä oli suuri häpeä.

Kuningas oli hyvin huolissaan. Lopulta Jainit ilmoittivat kuninkaalle, että Tirunavukkarasar olisi sidottava kiveen ja heitettävä mereen. Kuninkaan määräysten mukaan tämä tehtiin. Tirunavukkarasar kiinnitti mielensä Herra Sivaan ja toisti jatkuvasti Panchaksharaa. Hän lauloi lauluja Panchaksharan ylistykseksi. Heti kun hän lopetti laulamisen, kivi alkoi kellua. Tirunavukkarasar istui kiven päällä ja häntä kannateltiin onnellisesti aalloilla ja kuljetettiin turvallisesti Tirupapuliyurin rannoille. Näin Herra pelasti Bhaktansa.

Tirupapuliyurissa oli suuri Siva Bhaktojen väkijoukko toivottamassa hänet tervetulleeksi. Hän palvoi Herraa ja lauloi lauluja Herran ylistykseksi. "Oi Herra, näkymätön Suojelija: Te olette minun oppaani ja pelastajani. Te olette minun isäni, äitini, siskoni ja kaikki. Oi Armon Herra, Te pelastitte minut kaikista vaaroista. Pelkästään Teidän armonne ja rakkautenne vuoksi minä olen elossa." Puhutellen mieltä, hän sanoo: "Oi mieli, kun sinä täysin antaudut Hänelle, miksi pelkää mitään vaaraa? Kukaan ei voi vahingoittaa sinua. Älä pelkää." Jälleen, kääntyen Herran puoleen, hän sanoo: "Oi Armon Herra, minä en halua enää syntymää. Jos minä ylipäättään synnyn, menneisyyden Karman johdosta, sallikaa minun aina muistaa Teidän Nimenne. Vaikka minä syntyisin matona, älkää antako minun unohtaa Teidän Nimeänne. Sallikaa minun löytää ilo lausumalla Teidän Nimeänne." Sitten Tirunavukkarasar palasi Tiruvathikaihin, sen jälkeen kun oli matkallaan vierailut monissa pyhissä paikoissa. Kun Pallavan kuningas, joka vainosi häntä, sai kuulla tästä ja kun hän muisteli lukuisia ihmeitä, joita hän oli todistanut, hän vakuuttui Saivismiin ylivoimaisuudesta. Hän meni Tiruvathikaihin, heittäytyi Tirunavukkarasarin jalkoihin ja anoi hänen armahdustaan.

Tirunavukkarasar syleili kuningasta kaikella rakkaudella ja mielenliikutuksella ja kuningas omaksui Saivismin ja rakensi Sivan suuren temppelin, jota Tiruvathikaissa kutsutaan Gunabharaveechuramiksi.

Tirunavukkarasar vietti sitten päivänsä palvoen ja palvelen Herraa monin tavoin, asettaen esimerkin pyhimyksille, ettei heidän pitäisi löysätä heidän ikuista hengellistä valppauttaan, jotteivät he joutuisi Mayan saaliiksi, ja kehottaen heitä viettämään nöyrän palvojan ihanteellista elämää muiden opastamiseksi. Hän vieraili myös monissa pyhissä pyhäköissä, näin korostaen pyhiinvaelluksen suuruutta.

Ajatus siitä, että hän oli elänyt jonkin aikaa Jainien kanssa, syöden heidän ruokansa ja seurustellut heidän kanssaan, sai Tirunavukkarasarin tuntemaan, että hänen kehonsa oli vielä epäpuhdas Herra Sivan palvonnalle. Hän rukoi Herra Sivaa: "En halua enää elää tässä epäpuhtaassa kehossa. Antakaa minun saada Teidän Kolmikärkisen keihäänne ja Nandinne leima keholleni ja silloin minä katson sen olevan sopiva Teidän palvomiseen." Herra Sivan jumalallinen palvelija lähestyi heti Tirunavukkarasaria ja laittoi Kolmikärkisen keihään ja Nandin leiman (Agamoiden mukaan yksi Saivismin vihkirituaaleista) Tirunavukkarasarin hartioille. Hän koki välittömästi korkeimman autuuden.

Tirunavukkarasar meni sitten Chidambaramiin. Pelkän temppelitornin näkeminen lähetti hänet ekstaasiin. Hän lauloi sykehdyttäviä lauluja täällä ja rukoi: "Antakaa minun palvella Teitä. Teidän Bhaktanne eivät tunne halua eivätkä pelkoa. Edes Herra Yama ei uskalla lähestyä heitä. Olen tullut Teidän Asuntoonne, missä ei synty voi lähestyä. Olen antautunut Teille. Olen säilyttänyt uskollisesti Teidän Lootusjalkojanne sydämessäni."

Chidambaramissa hän kuuli Tiru Jnanasambandarin ylistystä ja kuinka Parvathy siunasi hänet. Hän oli innokas tapaamaan suuren pyhimyksen, joka oli Shiyalissa. Kun Tirunavukkarasar eteni kohti Shiyalia, myös Sambandar oli onnellinen ja odotti innokkaasti tätä kohtaamista. Kun Tirunavukkarasar pääsi Shiyalin laitamille, Sambandar meni etummaisena ottaakseen hänet vastaan. He heittäytyivät toistensa jalkoihin ja asettivat esimerkin pyhimyksellisestä käytöksestä. He menivät temppeliin ja palvoivat Herraa. Sambandarin pyynnöstä Tirunavukkarasar lauloi täällä laulun: "Kun koko maailma upposi Pralayan aikana, Herra Thoniappar istui Puolisonsa kanssa Pranavan (OM) veneessä, jota Devat ympäröivät joka puolelta lintujen muodossa." Jopa nyt Herra Thoniapparin temppeli on veneen muotoinen. Heitä, jotka tarttuvat Hänen jalkoihinsa, suojellaan.

Yhdessä Sambandarin kanssa Tirunavukkarasar vieraili temppelissä Tirukkolakassa. Sitten hän hyvästeli Sambandarin ja lähti jälkimmäisen

Ashramista ja vierailtuaan lukuisissa pyhäköissä, saapui Tiruvavaduthuraihin. Hän lauloi täällä laulun, joka ilmaisee äärimmäistä Vairagyaa: "Oi Herra, olen kiinni syntymän ja kuoleman pyörässä. Olen kyllästynyt tähän. Osoittakaa minulle tie päästä siitä ulos."

Sitten hän tuli Sattimuthamiin. Hän rukoili Herraa: "Oi Herra, asettakaa Teidän Lootusjalkanne pääni päälle ennen kuin jätän tämän kehon." Herra sanoi: "Tule Tirunalluriin. Minä täytän toiveesi." Tirunavukkarasar meni sen mukaisesti Tirunalluriin ja palvoi Herraa, Joka asetti Jalkansa Apparin pään päälle. Hän lauloi: "Oi Herra, Teidän Pyhiä Jalkojanne jumaloivat ihmiset maan päällä ja jumalat taivaassa. Edes suuret Tapaswinit eivät voi koskettaa Teidän Jalkojanne, jos heidän antautumisensa Teille on turmeltunut. Mutta todellisten palvojien, jotka palvelevat uskolla ja antaumuksella, Ne on helppo saavuttaa. Teidän jumalallisten Jalkojen pyhyttä eivät tavalliset ihmiset voi ymmärtää. Ne ovat kaiken menestyksen ja kuolemattoman autuuden suoja."

Vierailuaan vielä muutamissa pyhiinvaelluspaikoissa, Tirunavukkarasar meni Tingaluriin, jossa hän teki ihmeen ja toi pyhimys Appudi Adigalin pojan takaisin elämään – meidän pitää lukea tämä Appudi Adigalin elämästä.

Tiruvarurissa hän sai innokkaan vastaanoton Siva Bhaktoilta. Hänellä oli siellä Herran Darshan. Hänen sydämensä pursui rakkautta. Hän vuodatti rakkautta kyyneleitä. Hän tanssi iloisesti. Hän upposi jumalalliseen autuuteen. Hän lauloi lauluja, jotka ilmaisivat hänen pahoittelunsa virheestä liittyttyään Jainismiin. Hän tunsu, että hänet olisi siunattu Herran Darshanilla aiemmin, jos hän olisi pysynyt Saivitena ja jatkanut Hänen palvontaansa antaumuksella. Hän lauloi myös laulun, joka ylistää Nami Nandi Adigalin vilpöntä antaumusta ja suuruutta, joka sytytti lampun vedellä tässä pyhässä pyhäkössä, kun hän ei voinut saada öljyä mistään.

Sitten Tirunavukkarasar meni Tirupukaluriin sen jälkeen, kun oli matkalla vierailut muissa pyhäköissä. Myös Tiru Jnana Sambandar oli siellä ja kaksi pyhimystä tapasivat toisensa toisen kerran. Apparin pyynnöstä Sambandar meni Tiruvaruriin ja hänellä oli siellä Herran Darshan. Molemmat pyhimykset pysyvät Tirupukalurissa jonkin aikaa ja monet muut pyhimykset käyttivät tätä kultaista mahdollisuutta saada Darshan näiltä kahdelta suurelta Acharyalta (hengellisiltä opettajilta) yhtä aikaa. Tiru Neelakantha Nayanar, Siruthondar, Muruga Nayanar ja monet muut tulivat Tirupukaluriin ja paikka muuttui jumalalliseksi valtakunnaksi kahden Acharyan oleskelun aikana.

Sitten nämä kaksi pyhimystä etenivät Tiruveezhimalaihin. Nälänhätä riehuu siellä silloin. Appar (toinen nimi Tirunavukkarasarille) ja Sambandar liikuttuivat suuresti ihmisten kärsimyksistä ja rukoilivat Herralta helpotusta. Herra lupasi

antaa heille joka päivä kultaisen kolikon, jolla he voisivat ruokkia ihmisiä. Herra Siva sijoitti kaksi kolikkoa, toisen temppelein läntiseen ja toisen itäiseen sisäänkäyntiin. Nayanarit keräsi kolikot ja helpottivat ihmisten kärsimystä. Nälänhätä päättyi pian. Molemmat pyhimykset ylistivät Herran kunniaa ja lähtivät.

Sitten he tulivat Tirumaraikaduun eli nykyiseen Vedranyamiin. Aikoinaan Vedoilla itsellään oli tapana palvoa Herraa täällä. Kun ihmiset laiminlöivät Vedojen tutkimisen, tämä lopetettiin. Siitä lähtien ovi, josta Vedat astuivat sisään, pysyi kiinni. Siellä oli toinen ovi, josta ihmiset saattoivat mennä sisään ja palvoa. Appar ja Sambandar kuuluivat siitä, kun he tulivat sinne. Sambandar halusi päästä ovesta, joka pysyi kiinni. Hän pyysi Apparia laulamaan laulun. Ovet avautuivat itsestään, Jumalan tahdosta. He menivät sisään ja palvoivat Herraa. Kun he palasivat siihen sisäänkäyntiin, Appar pyysi Sambandaria laulamaan laulun, jotta ovi voisi sulkeutua uudelleen. Sambandar lauloi ja ovi sulkeutui taas. Eräänä yönä Herra Siva ilmestyi ja käski Apparia tulemaan Tiruvaimooreen. Herra ilmestyi hänen eteensä ja käveli hänen edellään. Appar seurasi Häntä, muttei voinut lähestyä Häntä. Yhtäkkiä Herra meni sisään paikalliseen temppeleihin ja katosi. Appar meni temppelein sisälle, muttei voinut löytää Herraa. Samaan aikaan Sambandar, saatuaan tietää Apparin lähdöstä, seurasi häntä ja tuli temppeleihin. Appar pyysi Herraa siunaamaan Sambandaria Hänen Darshanillaan. Herra täytti Apparin toiveen. Sitten he menivät Tiruvaimooreen ja palasivat sieltä Tirumaraikaduun.

Mangayarkarasiar ja Kulachirai Nayanar, Pandyanin kuninkaan kuningatar ja ministeri lähettivät viestit Maduraista Sambandarille ilmoittaen Jainien huonoista vaikutteista ja vaativat hänen välitöntä läsnäoloaan Maduraissa. Sambandar halusi mennä sinne välittömästi. Appar, sillä välin, kertoi hänelle kaikesta, mitä hänelle tapahtui ja yritti estää häntä menemästä. Mutta niin suuri oli Sambandarin kiihkeys palvella Herraa, että hän meni.

Tirunavukkarasar vieraili sitten Tiruvavaduthuraissa ja tuli Pazhaiyarahin. Täällä hän tuli Vadathalain temppeleihin ja palvoi Herraa ulkopuolelta. Hän sai tietää, että Jainit olivat muuttanut tämän Jaini-temppeleiksi ja että he olivat siirtäneet Siva Lingamin tuntemattomaan paikkaan. Hän rukoili Herraa: "Oi Herra, en aio siirtyä täältä tuumaakaan ennen kuin minulla on Teidän kuvanne Darshan, jonka Jainit ovat siirtäneet tuntemattomaan paikkaan." Herra ilmestyi kuninkaan eteen hänen unessaan ja sanoi: "Oi kuningas, Minun Bhaktani Tirunavukkarasar paastoo, saadakseen Minun Darshanini. Mene heti paikalla ja karkota Jainit niin, että Tirunavukkarasar voisi päästä temppeleihin ja saada Minun Darshanini." Hän kertoi myös kuninkaalle, missä Lingam makasi piilossa.

Kuningas heräsi ja kutsui välittömästi ministerinsä. Hän meni temppeliin, ajoi Jainit pois ja heittäytyi Tirunavukkarasarin jalkoihin. Temppeli muutettiin välittömästi Siva-temppeliksi ja Lingam asetettiin taas kerran. Tirunavukkarasar palvoi Herraa ja oli onnellinen.

Toisen pyhiinvaelluksen aikana Tirunavukkarasar tunsi nälän pistoksia, kun hän lähestyi Tirupainjeeliä. Herra Siva halusi rauhoittaa hänen nälkäänsä ja janoaan. Hän loi altaan ja puutarhan tien varteen, jotta Tirunavukkarasar voisi sammuttaa janonsa ja levätä puutarhassa. Herra Itse odotti siellä Brahminin valepuvussa ruokaa kädessä ja antoi sen heti Tirunavukkarasarille, kun hän saapui sinne. Appar otti ruoan, joi vettä ja lepäsi, kun Brahmin tiedusteli, minne hän oli menossa.

Hän sanoi, että hän oli menossa Tirupainjeeliin. He molemmat alkoivat kävellä. Kun he olivat lähellä sitä paikkaa, Brahmin yhtäkkiä katosi ja Appar ymmärsi, ettei se ollut kukaan muu kuin Herra Itse. Hän itki katkerasti, koska ei tunnistanut Häntä aiemmin ja piehtaroi maassa Hänen irtaantumisensa vuoksi.

Vierailtuaan Tiruvannamalaissa, Kancheepuramissa ja Kalahasthissa, jossa hän lauloi Kannapparin ylistyksiä, Appar halusi mennä Kailasaan. Hän meni Banarasiin ja palvoi Herra Viswanathaa. Hän kääntyi kohti pohjoista ja kulki monen sakean metsän läpi, joissa oli runsaasti villieläimiä. Pelkkä hänen katseensa sai villieläimet kesyyntymään. Hän käveli yötä päivää. Hänen jalkansa olivat kipeät. Sitten hän ryömi käsillään. Nyt hänen kyynärpänsä alkoivat vuotaa verta. Sitten hän käytti rintaansa ja mateli eteenpäin. Myös hänen rintansa alkoi vuotaa verta ja kylkiluut alkoivat rikkoontua. Silti, Appar, pelottomana, jatkoi matkaansa Kailasaan, pyörien pitkin maata. Appar halusi mennä Kailasaan, mutta Herra halusi, että hän eläisi maailmassa monia vuosia laulaen Hänen ylistyksiään. Herra loi lähistölle altaan ja ilmestyi Apparin eteen pyhimyksen muodossa tummilla hiuskiehkuroilla, Rudrakshamalla ja pyhillä tuhkillä varustettuna. Pyhimys sai tietää Apparilta, että hän oli matkalla Kailasaan ja sanoi: "Oi ystävä, Kailasan Herraa eivät ihmisolennot voi nähdä. Niinpä käänny takaisin." Appar sanoi: "Niin kauan kuin minulla on tämä keho, en käänny takaisin menemättä Kailasaan" ja kääntyi kohti pyhimystä sen jälkeen, kun oli kumartanut tätä, mutta pyhimys ei ollut siellä. Appar ymmärsi, että se oli Herra Itse. Sen jälkeen Herra pysyi Apparin näkymättömänä seuralaisena antaen hänelle rohkaisevia sanoja silloin tällöin. Appar rukoili mentaalisesti Herraa: "Oi Herra, antakaa minulle uusi ruumis, niin että saatan jatkaa matkaa." Herra ohjasi hänet ottamaan kylvyn läheisessä altaassa ja sanoi: "Sinä tulet näkemään Minut ja Minun Asuntoni, Kailasan Tiruvayarissa". Appar, toistaen Panchaksharaa, otti sukelluksen altaassa. Hän tuli ylös altaasta ja löysi itsensä altaasta Tiruvayarissa, satoja maileja etelään!

Hän tuli ulkopuolelle ja näki kaikkialla Sivaa ja Saktia. Hän meni temppeliin ja näki Kailasavuoren siellä. Hän näki Herra Sivan istuvan Äiti Parvathyn kanssa jumalten ympäröimänä ja taivaallisten palvelijoiden ylistävän Hänen kunniansa. Hän meni transsiin ja lauloi Hänen ylistyksiään ja tanssi.

Silloin Apparilla oli Mutt rakennettuna häntä varten Tirupoonthuraissa ja hän pysyi siellä. Sambandar oli tällä välin voittanut Jainit Maduraissa ja oli tulossa Tirupoondurainiin. Appar meni innokkaana ottamaan häntä vastaan. Sambandarin tietämättä, Appar liittyi ääneti niiden seuraan, jotka kantoivat hänen palanquiniaan. Saapuessaan Tirupoonthuraihin, Sambandar huusi: "Missä Appar on?" ja Appar, palanquinin alta, ilmoitti rauhallisesti itsensä. Sambandar hyppäsi välittömästi palanquinista ja heittäytyi Apparin jalkoihin, joka oli, esimerkillään, havainnollistanut todellisen pyhimyksen nöyryyttä. He syleilivät toisiaan ja vuodattivat rakkauden kyyneleitä. (Muuten, on mielenkiintoista huomata, että Appar oli iäkäs ja Sambandar oli silloin vain seitsemän vuoden vanha.)

Sitten Tirunavukkarasar halusi itse nähdä Saivismin tilan Pandyanin kuningaskunnassa ja lähti Maduraihin. Kuningas, Ninra Sheer Nedumara Nayanar, kuningatar Mangayarkarasiar ja ministeri Kulachirai Nayanar toivottivat hänet tervetulleeksi rakkaudella. Appar pysyi siellä muutamia päiviä palvoen Herraa. Sitten hän meni Rameswaramiin ja muihin pyhiin paikkoihin ennen kuin palasi Tirupukaluriin.

Herra Siva halusi testata häntä täällä. Kun Appar teki palveluitaan temppelissä, Herra sai koko lattian näyttämään siltä kuin se olisi täynnä kultaa ja timantteja. Apparille kulta ja timantit olivat arvottomia "olkia". Hän keräsi ne kaikki ja heitti läheiseen altaaseen. Taas Herra sai taivaalliset neitokaiset ilmestymään hänen eteensä ja houkuttelemaan häntä charmillaan. Appar pysyi häiriintymättä. Koko hänen sydämensä ja sielunsa keskittyi Herran Lootusjalkoihin.

Appar vietti loppuelämänsä siellä ja 81-vuotiaana sulautui yhteen Herra Sivan kanssa.

22. KULACCHIRAI NAYANAR

Siva Bhaktoille antaumuksessa Kulacchirai Nayanar loisti. Hän syntyi Manamerkudissa Pandyanin kuningaskunnassa. Siva Bhaktat ylistivät usein tätä paikkaa. Kulacchirai Nayanar oli sekä ihmisten johtaja että tukija. Hänelle Siva Bhaktojen palvonta oli yhtä suurta kuin Herra Sivan Itsensä palvonta. Hän ei nähnyt mitään eroa Siva Bhaktojen ja Sivan välillä.

Hän oli Pandyanin kuninkaan Pääministeri. Silti hän piti itseään Siva Bhaktojen orjana. Hän oli paikkakunnan rikkain mies, mutta hänelle rikkaus oli vain pölyä. Mikään ei kuulunut hänelle. Se oli Siva Bhaktojen omaisuutta. Jopa Sambandar ylisti hänen hyveellisiä ominaisuuksiaan laulussa.

Nayanar oli etevä sotilas ja hallintomies. Silti hänen mielensä imeytyi aina Herraan. Hän auttoi kuningatarta poistamaan Jainismin pahan vaikutuksen tulvan. Nayanar kutsui Sambandarin Maduraihin taistelemaan tätä pahaa vaikutusta vastaan. Jainit sytyttivät tuleen Sambandarin leirin. Sambandar lauloi laulun. Tulipalo sammui. Pandyanin kuninkaalla oli korkea kuume, jota Jainit eivät kyenneet parantamaan, mutta jonka paransi pyhä tuhka, jota Sambandar levitti hänen päälleen. Sambandar väitteli Jainien kanssa ja päihitti heidät. Kulacchirai lähetti kukistetut Jainit hirsipuuhun. Hän palveli Siva Bhaktoja ja saavutti lopulta Sivan Asunnon.

23. PERUMIZHALAI KURUMBA NAYANAR

Guru on Jumala. Sama Herra, Joka ei ole koskaan erillään meistä, Joka on meidän ylläpitäjämme ja tukemme, ilmestyy meille Gurun näkyvänä muotona. Hän, joka palvoo Gurua uskolla ja antaumuksella, tulee saavuttamaan kaikki Siddhit (psykkiset voimat) ja ikuisen autuuden. Perumizhalai Kurumba Nayanar loisti Guru Bhaktissa. Hän oli myös Herra Sivan ja Siva Bhaktojen kiihkeä palvoja. Hän kuuli Sundaramurthi Nayanarin suuruudesta ja hyväksyi henkisesti hänet Gurukseen. Hänelle Sundarar oli ainoa turvapaikka. Hän palvoi Gurua ajatuksin, sanoin ja teoin. Gurun armon kautta hän saavutti kaikki Siddhit. Hän syventyi Siva Bhaktiin ja Guru Bhaktiin.

Sillä välin Sundarar tuli Tiruvanchaikalamiin, josta hänet vietiin Herran Asuntoon. Kurumba Nayanar sai tietää Joogavoimiillaan, että tämä tapahtuisi. Hän ei halunnut jäädä tähän maailmaan Gurun jälkeen ja, sen vuoksi, Siva Joogan menetelmällä Nayanar heitti pois tämän maailman menon ja hyörinän ja saavutti Sivan Asunnon päivää ennen Sundararin poismenoa.

24. KARAIKAL AMMAIYAR

Punithavathiar, kuten Karaikal Ammaiyaria kutsuttiin, syntyi Vaisyaperheeseen. Hänen isänsä oli Danadathan, joka oli varakas kauppias. Hän oli myös erittäin hyveellinen. Hän ja hänen velvollisuudentuntoinen vaimonsa rukoilivat Herralta lasta ja lasta, jonka Herra siunasi olemaan heidän kanssaan, he

kutsuivat Punithavathyksi. Lapsuudestaan Punithavathyllä oli kiihkeä rakkaus Herra Sivaan ja Hänen Bhaktoihinsa. Hän oli naimisissa Paramadattanin, varakkaan Vaisyän kanssa. He molemmat viettivät ihanteellista perhe-elämää.

Eräänä päivänä Paramadattan lähetti kaksi mangoa taloonsa. Punithavathy piti ne tallessa, jotta hän voisi tarjota ne miehelleen ruoka-aikaan. Sillä välin Siva Joogi ilmestyi hänen eteensä. Hän oli nälkäinen ja täysin uupunut. Punithavathy palvoi häntä ja tarjosi hänelle Bhikshaa. Hänellä ei ollut mitään muuta annettavaa kuin mangot. Hän antoi toisen vieraille. Keskipäivällä Paramadattan tuli taloon. Vaimo tarjosi hänelle yhden mangon. Hän piti siitä ja pyysi toista. Vaimo järkyttyi. Hän kääntyi Herran puoleen saadakseen apua. Kun hän lopetti rukouksensa, mango putosi salaperäisesti hänen kämmenelleen. Hän antoi sen miehelleen. Tämä maisteli sitä. Se oli poikkeuksellisen makea. Hän pyysi vaimoaan kertomaan hänelle, mistä tämä sen sai, koska hän oli aivan varma, ettei se ollut se mango, jonka hän oli lähettänyt. Punithavathy kertoi hänelle koko totuuden. Paramadattan ei kuitenkaan uskonut tätä ja vaati häntä hankkimaan toisen. Hän rukoili jälleen Herraa. Toinen mango ilmestyi hänen kämmenelleen. Vaimo antoi sen hänelle. Mutta se katosi välittömästi hänen kädestään. Hän ällistyi. Hän ymmärsi vaimonsa suuruuden. Hän tunsi, että oli suuri synti elää hänen kanssaan hänen aviomiehenään. Sillä tekosyyllä, että hän muka menisi ulkomaille tekemään kauppaa, hän purjehti aluksella, johon oli lastattu kauppatavaraa. Palattuaan hän asettui asumaan suureen kaupunkiin Pandyanin kuningaskunnassa. Hän meni naimisiin Vaisyatytön kanssa ja eli onnellisina. Hänellä oli tytär tämän kanssa ja hän nimesi tämän Punithavathyksi ensimmäisen vaimonsa mukaan.

Punithavathiyarin sukulaiset saivat tietää hänen aviomiehensä olinpaikan ja ottivat myös hänet palanquiniin. Kun Paramadattan kuuli, että Punithavathy oli tulossa hänen luokseen, hän, toisen vaimonsa ja lapsensa kanssa, astui esiin ja heittäytyi Punithavathyn jalkoihin. Kun ihmiset vaativat selitystä, hän paljasti, että hän piti häntä, ei vaimonaan, vaan Jumalattarena. Punithavathy ymmärsi miehensä henkisen tilan ja rukoili Herraa: "Siinä tapauksessa, Oi Herra, riistäkää minulta nykyinen fyysinen viehätökseni ja antakaa minulle demoninen muoto." Hänen rukoukseensa suostuttiin välittömästi ja hänen viehättävä kehonsa muuttui luurangoksi.

Sitten hän meni pyhiinvaellukselle pyhään Kailasaan. Tuntien, että olisi suuri synti astua jalallaan noille pyhille maille, hän teki matkansa viimeisen osan päällään. Äiti Parvathy yllättyi nähdessään Punithavathyn oudon muodon ja hänen ihmeellisen antaumuksensa. Herra Siva kertoi hänelle Ammaiyyarin suuruudesta. Kun hän meni lähelle Häntä, Herra Siva toivotti hänet tervetulleeksi äärimmäisellä

rakkaudella ja antoi hänelle siunauksen. Hän heittäytyi Hänen Jalkoihinsa ja rukoili: "Oi Armon Herra, antakaa minulle vilpitön, puhdas, sekoittumaton, ikuinen ja ylitsevuotava antaumus Teille. En halua enää syntymää. Jos minun kuitenkin täytyy syntyä tänne, taatkaa minulle, etten koskaan unohtaisi Teitä. Aina kun Te tanssitte, minun täytyy olla Teidän jaloissanne laulamassa Teidän ylistystänne. Tämä on ainoa toiveeni." Herra Siva suostui lahjaan ja pyysi häntä siirtymään Tiruvalangaduun todistamaan Hänen tanssiaan. Hän meni siihen paikkaan ja vietti elämänsä laulaen Herra Sivan ylistystä.

25. APPUDDI NAYANAR

Antaumuksessa Gurulle, Appudi Nayanar loisti. Hän oli kiihkeä Siva Bhakta. Hän vietti ihanteellista perhe-elämää. Hän kuului Brahminsukuun Tingalurissa Cholan kuningaskunnassa.

Appudi oli kuullut Tirunavukkarasarin eli Apparin ylistyksistä. Hän oli kuullut kuinka Jumalan armo sai kiven kellumaan ja kuinka Appar ratsasti sillä ja kellui meren päällä ja meni turvalliseen paikkaan. Vaikkei hän ollut nähnyt Apparia, hän oli ottanut hänet Gurukseen ja sananmukaisesti palvoi Apparia. Hän tiesi, että Herra Siva Itse, myötätunnosta hengellisiä etsijöitä kohtaan, ilmestyi Guruna. Hän mietiskeli Gurun lootusjalkoja. Hän oli nimennyt kaikki lapsensa "Tirunavukkarasu" ja kaikki kotitaloustavarat oli myös nimetty Gurun mukaan. Hän oli rakentanut useita vesikatoksia pyhiinvaeltajien palvelemiseen ja nimennyt ne kaikki Gurun mukaan. Näin hän oli varmistanut, että hän muistaisi jatkuvasti Gurun ja kokisi hänen armonsa.

Appar itse kulki eräänä päivänä Tingalurin kautta. Hän meni yhteen vesikatoksista. Hän yllättyi nähdessään oman nimensä kaikkialla. Hän kuuli muilta pyhiinvaeltajilta, että Appudi oli rakentanut katoksen ja meni tapaamaan häntä. Appudi vastaanotti Siva Bhaktan (vaikkei tiennyt kuka se oli) suurella antaumuksella. Appar sanoi: "Oi jalo sielu, olen kuullut paljon sinun suuruudestasi ja kunniastasi. Halusin osoittaa kunnioitukseni henkilökohtaisesti sinulle. Kerro minulle, miksi olet nimittänyt vesikatoksen jonkun muun kuin itsesi mukaan?" Appudi järkyttyi tästä rennosta viittauksesta hänen Gurunsa pyhään nimeen. Hän sanoi: "Oi ystävä, vaikka näytät olevan Siva Bhakta, et näytä tuntevan Tirunavukkarasu Swamigalia, joka Herran armon kautta piti onnistuneesti puoliaan kaikkia Pallavan kuninkaan vainoja vastaan ja palautti Saivismin. Etkö ole kuullut, kuinka kuningas satoi hänet kiveen ja heitti mereen ja kuinka hän kellui takaisin rannalle? Kuka sinä olet?"

Appar liikuttui syvästi Appudin antaumuksesta ja vastasi: "Minä olen se nöyrä sielu, joka jouduin vakavan koliikin uhriksi ja sitten otin turvapaikan Herran Jalkojen alta. Minä olen se nöyrä sielu, joka Herra Sivan armolla parantui siitä sairaudesta ja palasi Saivismiin." Katso eroa näiden kahden kuvauksen välillä! Appudi muistaa Apparin kunnian, kun taas Appar valitsee muistella omaa epäonnistumistaan (säilyttäen nöyryytensä) ja Herran korkeinta pelastavaa armoa.

Heti kun hän kuuli tämän, Appudi ymmärsi, ettei Siva Bhakta ollut kukaan muu kuin Appar ja oli ikionnellinen. Hän palvoi Apparia yhdessä vaimonsa kanssa ja rukoi Apparia hyväksymään hänen Bhikshansa (ruoka). Silloin, kun heidän poikansa oli mennyt puutarhaan tuodakseen Apparille banaanilehden alustaksi, kobra pisti poikaa. Nayanarin poikaa, joka myös oli Herran suuri palvoja! Hän juoksi äidin luo halukkaana täyttämään velvollisuutensa. Hän ojensi lehden äidilleen ja kaatui heti kuolleen maahan. Appudi ei halunnut antaa tämän häiritä hänen Appar Swamigalin palvontaansa ja sen vuoksi hän kätki ruumiin. Hän kutsui Apparia syömään ateriansa. Appar istuutui ja siunasi Appudia ja hänen vaimoaan Bhasmalla ja kutsui sitten heidän poikaansa. Appudi vastasi hienotunteisesti: "Hän ei pysty tulemaan." Appar vaistosi, että siinä oli jotakin vialla ja pyysi Appudia kertomaan hänelle totuuden. Appudi ilmoitti hänelle, mitä oli tapahtunut. Appar nousi välittömästi ylös ja pyysi Appudia laskemaan ruumiin temppelin eteen ja hän itse lauloi laulun. Ihme tapahtui. Poika nousi ylös aivan kuin unesta. Kaikki olivat onnellisia, paitsi pojan vanhemmat. He pahoittelivat sitä, että tämä tapaus oli aiheuttanut viivytystä Apparille syödä ateriansa! Sellainen on todellisen antaumuksen luonne. Appar söi heti ateriansa ja siunasi perheen.

Appar asui Appudi Adigalin talossa jonkin aikaa. Appudi sai Herran armon ihmeellisestä antaumuksesta Gurulleen, Appar Swamigalille.

26. TIRUNEELANAKKA NAYANAR

Tirusattamangai oli tärkeä kaupunki Cholan kuningaskunnassa. Se oli paikka täynnä hengellistä värinää ja Siva Bhaktia. Brahminit omistautuivat Vedojen tutkimiselle ja lausumiselle ja Herran palvonnalle. Ja naiset omistautuivat herroilleen (aviomiehille) ja palvelivat heitä ikään kuin he palvelisivat Jumalaa Itseään. Se sijaitsee seitsemän mailia itään Nannilamista. Tässä paikassa on temppeli nimeltä Ayavanthi. Herra, joka hallitsee tätä, on Ayavanthi-Nathar. Hänen Puolionsa on Malarkanni Ammai.

Tässä kaupungissa eli loistava Brahmin, Tiruneelanakka Nayanar. Hän oli hyvin perehtynyt Agamiin ja oli säännöllinen Herran rituaalisessa palvonnassaan.

Tiruvathiraipäivänä hän oli hartaasti palvomassa Herraa temppelissä. Myös hänen vaimonsa oli hänen kanssaan. Hämähäkki laskeutui Siva Lingamin päälle, kun palvonta oli käynnissä. Pyhimyksen vaimo, hetkeäkään epäröimättä, puhalsi sen pois ja sylkäisi sen paikan päälle, mihin se oli Siva Lingamilla pudonnut – näin he tekevät, kun hämähäkki putoaa lapsen tai muun ihmisen keholle. Mutta aviomies vihastui vaimon jumalattomasta toiminnasta. Tämä oli pilannut palvonnan ja saastuttanut temppelin sylkemällä Lingamin päälle. Toista kertaa ajattelematta, hän hylkäsi hänet ja palasi kotiin.

Rouva pyysi Herra Ayavanthinatharilta hänen armoaan. Hän ilmestyi pyhimykselle unessa sinä yönä ja näytti hänelle kehoaan – kaikki Hänen kehonsa osat, paitsi se, johon hänen vaimonsa oli sylkäissyt, olivat hämähäkin myrkyin vaivaamia. Hän ymmärsi, että Bhakti oli rituaalisen palvonnan yläpuolella. Hän muisti Herran vilahduksen, joka hänellä oli unessaan ja riemuitsi, pyöri maassa, itki silkasta ilosta ja tanssi. Seuraavana aamuna hän meni temppeliin ja palvoi Herraa ja palasi kotiin vaimonsa, jalon palvojan kanssa, jolle Siva Lingam ei ollut kivi, vaan Elävä Läsnäolo.

Kerran Tiru Jnana Sambandar vieraili hänen paikkakunnallaan Tiruneelakanta Perumbanarin ja Viralin kanssa. Tiruneelanakka Nayanar oli hyvin halukas tapaamaan suurta pyhimystä Sambandaria. Hän toivotti pyhimyksen tervetulleeksi asianmukaisella kunnioituksella. Sinä yönä Sambandar pyysi Tiruneelanakkaa antamaan jonkinlaisen majoituksen kahdelle muulle, jotka olivat hänen kanssaan. He eivät olleet "korkeata" (Brahmin) kastia! Tiruneelanakka Nayanar epäröi päästää heitä nukkumaan talon sisälle. Hän pyysi heitä nukkumaan lähellä uhrauskuoppaa. Heti kun he menivät lähelle kuoppaa, Nayanar hämmästyi nähdessään, että uhritulo alkoi palaa itsestään. Hän ymmärsi, että oman antaumuksensa tulen kautta he olivat saavuttaneet vaiheen, joka oli paljon korkeampi kuin se, johon pelkkä rituaali voisi johtaa. Myös kastien erottelemisen sumu katosi Nayanarin silmistä. Seuraavana aamuna Sambandar meni temppeliin ja lauloi laulun, jossa hän ylisti myös Tiruneelanakka Nayanaria. Kun Sambandar halusi lähteä paikkakunnalta, Tiruneelanakka halusi myös liittyä hänen seuraansa, mutta Sambandar kehotti häntä pysymään siellä ja palvelemaan Siva Bhaktoja. Hän totteli.

Hän kaipasi, kuitenkin, olla aina Sambandarin jaloissa. Pian hänen toiveensa täyttyi. Hän kuuli Sambandarin häistä ja meni Nallur Perumanamiin todistaakseen sen. Kun Sambandar sulautui Herra Sivan valoon, myös Tiruneelanakka Nayanar sulautui siihen.

27. NAMI NANDI ADIGAL

Emaperurissa Cholan kuningaskunnassa asui eräs Brahmin nimeltä Nami Nandi Adigal. Hänellä oli päivittäin tapana mennä Tiruvaruriin ja palvoa Herra Sivaa, hänen ainoaa turvapaikkaansa. Eräänä päivänä hän tunsu suurta halua sytyttää monia lamppuja temppelissä, mikä on teko, jota ylistetään korkealle Siva Agamoissa. Niinpä Nandi Adigal meni läheiseen taloon ja pyysi *gheetä*⁸ polttaakseen sitä lampuissa. Se oli Jainin talo ja Jaini sanoi pilkallisesti: "Minulla ei ole *gheetä*, mutta jos olet niin innokas, voit myös sen sijasta käyttää vettä." Nandi Adigal oli täynnä ahdistusta kuullessaan tämän. Hän meni temppeliin ja rukoi Herra. Hän kuuli äänen: "Älä murehdi. Tuo vettä läheisestä altaasta ja sytytä lamput sillä." Suuresti iloiten Nandi Adigal teki niin. Herran korkeimman armon avulla kaikki lamput paloivat kirkkaasti! Kaikki Jainit olivat hämmästyneitä todistaessaan tätä ihmettä. Nandi Adigal teki niin monena päivänä peräkkäin. Silloin ihmisten usko Jainismiin katosi Tiruvarurin Nandi Adigalin ihmeiden kautta. Ihmiset omaksuivat Saivismin.

Kun Cholan kuningas kuuli Nandi Adigalin suuruudesta, hän nimitti tämän temppelin johtajaksi. Hänellä oli tapana juhlia Panguni Uttaram-festivaalia suuressa mittakaavassa. Herra otettiin paikkaan, joka kutsuttiin Tirumanaliksi, jossa kaikenkastiset ihmiset voisivat kerääntyä Hänen ympärilleen ja palvoa Häntä. Yhdessä tällaisessa tilaisuudessa, lopetettuaan velvollisuutensa, Nandi palasi kotiin. Tuntiessaan, että kaikenkastisten ihmisten kosketus oli saastuttanut hänet, hän ei mennyt sisään taloon eikä tehnyt tavanomaista palvontaansa ennen kuin menisi vuoteeseen. Hän pyysi vaimoaan tuomaan vettä, jotta hän voisi kylpeä ja sitten mennä sisään taloon. Mutta ennen kuin vesi tuli, hänet valtasi uni. Unessa Herra Siva sanoi: "Oi Nandi! Kaikki, jotka ovat syntyneet Tiruvarurissa, ovat minun *Gana* (palvelijoita). Heitä ei voi pitää epäpuhtaina. Sinä itse tulet näkemään tämän omin silmin." Nandi Adigal heräsi unesta ja kertoi kaiken tämän vaimolleen. Hän katui väärää käsitystään. Hän suoritti välittömästi palvonnan. Aamulla hän meni Tiruvaruriin. Siellä hän näki, että kaikilla ihmisillä, jotka olivat syntyneet siellä, oli sama muoto kuin Herra Sivalla Itsellään. Nandi Adigal heittäytyi kaikkien heidän eteensä. He palasivat alkuperäisiin muotoihinsa. Nandi Adigal ymmärsi, että se oli Herran Lilaa.

⁸ Ghee on kirkastettua voita, jota käytetään Intiassa yleisesti.

Sitten Nandi Adigal asettui asumaan Tiruvaruriin. Hän palveli Herraa ja Hänen Bhaktojaan niin hienosti, että Appar ylistää häntä "*Anipon*" (puhtaaksi kullaksi). Lopulta hän saavutti Herran loisteliaan valtakunnan.

28. TIRU JNANA SAMBANDAR

Pyhässä Sirkalissa (joka, legendan mukaan, oli Nooan Arkki kosmisen hajoamisen aikaan) eli hurskas Brahmin nimeltään Sivapada Hridayar hyveellisen vaimonsa Bhagavathiarin kanssa. Molemmat olivat Herra Sivan hartaita palvojia. He kieltäytyivät omaksumasta Jainismia ja luopumaan Saivismista, vaikka Jainismin voimat olivat voimakkaita ja tuhoisia. Sivapada Hridayar rukoili Herralta ansiokkaan pojan lahjaa itselleen, joka voisi palauttaa Saivismin kunnian. Herra antoi tämän lahjan ja Bhagavathiar toi pian tähän maailmaan loistavan poikalapsen. He kasvattivat tätä lasta suurella rakkaudella ja antaumuksella, tietäen täysin, että se oli tarkoituksellinen lahja Herralta. Myös lapsi itki eroaan jumalallisista vanhemmistaan, Herra Sivasta ja Parvathystä, vaikka tavalliset ihmiset erehtyivät pitämään sitä vauvan itkemistapana.

Eräänä päivänä Sivapada Hridayar ja hänen vaimonsa ottivat lapsen mukaansa temppelialtaalle, jossa he halusivat kylpeä. Lapsi oli vaatinut, että he ottaisivat hänet mukaan. He jättivät lapsen rannalle ja menivät kylpyyn. Lapsi katseli temppelin tornia ja alkoi itkeä vanhempiaan. Ulospäin tämä näyttää olevan pelkkää lapsellista toimintaa, mutta Herra tunsi sen sisäisen merkityksen. Herra Thoniappar halusi siunata lapsen. Niinpä Hän ilmestyi Äiti Parvathyn kanssa ja pyysi Häntä ruokkimaan lapsen jumalallisen viisauden maidolla. Saavuttaakseen Hänen armonsa ja jumalallisen tiedon, Äidin armo on välttämätöntä. Äiti Parvathy hyväili lasta ja imetti hänelle Viisauden Maitoa. Tästä hetkestä lähtien hänet tunnettiin *Aludaiya Pillayarina* eli hänenä, joka nauttii Herran suojelusta ja myös *Tiru Jnana Sambandarina*, kun hän saavutti jumalallisen viisauden Herra Sivan ja Parvathyn armon kautta. Siitä hetkestä lähtien, kun hän joi Viisauden Maitoa, hän alkoi laulaa sielua liikuttavia lauluja Herra Sivan ylistykseksi. Näiden laulujen kokoelma on nimeltään Thevaram.

Lopetettuaan kylpynsä, vanhemmat tulivat lapsen luo ja löysivät hänen käsistään kultaisen kupin (kupin, jolla Parvathy antoi hänelle maidon) ja maidon pursuavan hänen suustaan. Sivapada Hridayar ajatteli, että joku oli antanut maitoa lapselle. Hän ei pitänyt siitä, että hänen lapsensa hyväksyisi maitoa kaikersortisilta ihmisiltä. Niinpä hän heristi keppiä lapsen edessä ja kysyi häneltä, kuka antoi maidon. Lapsi, joka vuodatti runsaasti kyneleitä, osoitti Herraa, Joka näkyi taivaalla yhdessä Äiti Parvathyn kanssa. Hän lauloi myös

laulun Herran ylistykseksi. Sivapada Hridayar ei voinut nähdä Herraa, vaan arveli lapsen käyttäytymisestä, että hänellä on täytynyt olla Herran näky. Hän seurasi lasta temppeeliin, kun tämä meni sitä kohti. Monet palvojat olivat myös tulleet temppeeliin. He olivat tulleet tietämään, mitä Pillaiyarille oli tapahtunut ja ylistivät häntä. Vanhemmat olivat hyvin onnellisia. He ottivat lapsen harteilleen ja kulkivat takaisin kaupunkiin juhlakulkueessa. Ihmiset olivat koristelleet kaupungin kauniisti ja ottivat Sambandarin vastaan suurella hartaudella.

Seuraavana päivänä Pillaiyar meni Tirukkolakkaan ja lauloi laulun ja taputti käsiään pysyäkseen tahdissa. Herra Siva, tyytyväisenä tähän, luovutti hänelle parin kultaista symbaaleja. Sambandar alkoi laulaa kultaisten symbaalien avulla. Jopa Narada ja taivaalliset lumoutuivat tästä.

Sitten Sambandar meni pyhiinvaelluksille. Kerran Tiru Neelakanta Yazhpanar, Herran kiihkeä palvoja ja Yazhin (Veean) soiton asiantuntija tapasi Sambandarin. He kaikki menivät temppeeliin. Sambandar pyysi Yazhpanaria soittamaan Yazhia. Musiikki sulatti Sambandarin sydämen. Yazhpanar halusi olla aina Sambandarin kanssa, soittaa instrumentillaan kappaleita, joita Sambandar lauloi Herran ylistykseksi. Sambandar suostui tähän pyyntöön.

Sambandar meni pyhiinvaellukselle Chidambaraniin. Pelkkä Herran näkeminen saattoi hänet haltioihinsa. Hän oli kuullut Tillain (Chidambaramin) Brahminien suurenmoisuudesta. Hänelle he todella ilmenivät Siva Ganoina (Herra Sivan taivaallisina palvelijoina). Hän näytti tämän Yazhpanarille ja he olivat riemuissaan. Brahmit heittäytyivät hänen jalkoihinsa. Ennen kuin he tekivät niin, Sambandar oli heittäytynyt heidän jalkoihinsa!

Vierailtuaan Yazhpanarin syntymäpaikassa, Sambandar halusi mennä Tiru Arathurainiin. Hän saattoi joskus kävellä ja toisinaan istua isänsä olkapäillä. Tällä tavoin he lähestyivät Maranpadia. He olivat kaikki väsyneitä auringon kuumuudesta ja matkan vaikeudesta johtuen. He lepäsivät Maranpadissa yli yön.

Herra halusi lievittää lapsensa kärsimystä luovuttamalla hänelle palanquinin. Hän ilmestyi Tiru Arathurain Brahminien unissa ja kertoi heille, että he löytäisivät helmiäishohtoisen palanquinin ja helmiäishohtoisen sateenvarjon ja pyysi heitä viemään ne Sambandarille, joka oli silloin matkalla kohti Tiru Arathuraita. Samanaikaisesti Herra ilmestyi Sambandarille unessa ja ilmoitti hänelle lahjasta! Seuraavana aamuna Bhaktat luovuttivat Sambandarille Herran hänelle antamat lahjat. Sambandar palvoi lahjoja ja nousi palanquiniin.

Sambandar palasi Sirkaliin, vierailtuaan matkalla lukuisissa pyhäköissä ja lauloi Padigameja Herran ylistykseksi kaikkialla. Hänen vanhempansa suorittivat pyhän lankaseremonian. Sitten Brahmit alkoivat opettaa hänelle Vedoja. Mutta, jo ennen kuin kuuli Vedoja opettajilta, Sambandar saattoi lausua niitä aiempien

Samskaroidensa ja jumalallisen armon johdosta. Sitten Sambandar opetti heille Panchaksharan olemuksen ja lauloi myös Padigamin. Tuohon aikaan myös Tirunavukkarasar tapasi Sambandarin.

Pyhiinvaelluksensa aikana Sambandar tuli Tiru Pachilasramamiin. Mazhavan Kuninkaan, joka oli Herra Sivan suuri palvoja, tytär kärsi parantumattomasta sairaudesta. Kuningas oli, epätoivossaan, vienyt hänet temppeliin ja asettanut hänet Herran eteen. Samaan aikaan Sambandar oli tullut temppeliin. Hän näki tytön surkean tilan, joka makasi tiedottomana. Hän lauloi Padigamin rukoillen Hänen armoaan työlle. Tyttö nousi heti kaikkien yllätykseksi ylös. Kaikki hämmästyivät tästä ihmeestä.

Senkunjurissa, pyhiinvaelluksensa aikana, Sambandar havaitsi, että kylmyys oli erittäin ankaraa ja että sen vuoksi monet ihmiset kärsivät. He pyysivät häntä lieventämään heidän kärsimyksiään. Sambandar lauloi laulun ja heti heidät vapautettiin heidän kärsimyksestään.

Muutaman seuraavan pyhiinvaellusmatkan jälkeen Sambandar tuli Tiruvavaduthuraihin. Hänen isänsä halusi suorittaa ison Yajnan. Hän halusi sitä varten paljon rahaa. Sambandar meni temppeliin ja lauloi laulun. Siva Gana ilmestyi välittömästi hänen eteensä, ojensi hänelle kukkaron, joka sisälsi tuhat kultakolikkoa ja sanoi. "Tämän kukkaron on Herra Siva antanut sinulle." Sambandar ylisti Herran armoa, ojensi kukkaron isälleen (joka poistui Sirkaliin) luottamuksella, että se antaisi ehtymättömän varallisuuden.

Dharmapuramissa, joka oli Yazhpanarin äidin koti, ihmiset ylistivät Yazhpanaria hänen taitavuudestaan musiikissa. Yazhpanar tunsu, että se johtui Sambandarin armosta, että hänen sallittiin olla Sambandarin seurassa ja ettei hän todellakaan voinut toistaa Yazhilla pyhimyksen Padigamien jumalallista melodiaa. Todistaakseen tämän, Sambandar lauloi laulun Herra Ganesan ylistykseksi, jota Yazhpanar ei pystynyt soittamaan soittimellaan. Hän yritti särkeä soittimen epätoivossaan, mutta Sambandar esti häntä tekemästä niin ja pyysi häntä olemaan tyytyväinen siihen, mitä hän voisi saada sillä aikaan, vakuuttaen hänelle, että tämä oli paljon.

Sambandar meni Sattamangaihin, jossa Tiruneelakanta Nayanar otti hänet vastaan suurella rakkaudella ja antaumuksella. Sambandar lauloi Padigamin, jossa hän ylisti Nayanaria. Tiru Keizhvelurissa, samalla lailla, hän tapasi Siruthondarin ja ylisti häntä Padigamilla. Sellainen on todella suurenmoisten luonne. He palvovat jopa Herran palvoja kuin Herraa Itseään ja laulavat heidän ylistystään, eivätkä pidä sitä ihmisolennon, vaan ilmenneen jumaluuden palvontana tai rakastamisena.

Oleskellessaan siellä Sambandar meni päivittäin Tiru Marugaliin palvomaan Herraa. Eräänä päivänä kauppias oli tullut sinne vaimonsa kanssa. Kun he nukkuivat, myrkyllinen käärme puri miestä ja tämä kuoli. Lääkärit eivät pystyneet elvyttämään häntä. Vaimo rukoili Herralta Hänen armoaan. Tuolloin Sambandar tuli temppeliin ja kuuli naisen valituksen. Sambandar lohdutti häntä ja nainen kertoi hänelle tarinansa ja surkean tilanteensa. Sambandar lauloi laulun ja kauppias palasi yhtäkkiä henkiin! Kaikki he palvoivat pyhimyksen pyhiä jalkoja.

Siruthondarin pyynnöstä Sambandar halusi saada Herran Darshanin Chenkattankudissa. Kun hän oli hyvästelemässä Herraa, Hän antoi hänelle Darshanin siinä muodossa kuin Hän on Chenkattankudissa. Matkalla Sambandar asui Tiru Pukalurissa Muruga Nayanarin vieraana ja lauloi hänen ylistystään.

Appar Swamigalin ehdotuksesta Sambandar vieraili Tiruvarurissa ja hänellä oli Herra Thiageesan Darshan. Sitten molemmat pyhimykset pysyivät Muruga Nayanarin kanssa jonkin aikaa. Sitten he menivät Tiru Kadavuriin, tapasivat Kungiliya Kalaya Nayanarin ja lauloivat hänen ylistystään.

Sitten he tulivat Tiruveezhimizhalaihin. Kun he olivat siellä, Sirkalin Brahminit tapasivat Sambandarin siellä ja vetosivat, että hänen tulisi mennä Sirkaliin ja saada Herra Thoniapparin Darshan. Herra Itse ei kuitenkaan halunnut Hänen lapsensa ryhtyvän tekemään tätä matkaa. Seuraavana aamuna Sambandar meni paikalliseen temppeliin palvomaan. Siellä hän näki, että Herra Thoniappar istui hänen edessään. Hän lauloi Hänen ylistystään. Hän ilmoitti tästä Bhaktoille ja lähetti heidät takaisin Sirkaliin.

Appar ja Sambandar pysyivät Tiruveezhimizhalaisissa vielä jonkin aikaa. Siellä oli kova nälänhätä. Appar ja Sambandar liikuttuivat Bhaktojen kärsimyksistä. He esittivät rukouksia Herralle, Joka lupasi antaa heille muutaman kultakolikon päivittäin, joiden avulla he voisivat palvella ihmisiä. Molemmat löysivät kultakolikon temppelin eri sisäänkäynneistä. Appar pystyi välittömästi saamaan elintarvikkeensa kultakolikkollaan, kun taas Sambandar ei voinut. Hänen oli vaihdettava kolikkonsa puhtaiksi kultarahoiksi ennen kuin hän voisi saada elintarvikkeet. Sambandar ymmärsi, että se johtui Apparin vilpittömästä palvelusta Herralle ja lauloi Padigamin ylistäen Herraa. Herra antoi myös hänelle puhtaita kultarahoja eikä hänellä ollut vaikeuksia saada elintarvikkeita.

Ihmettä, jonka he tekivät Tirumaraikadussa eli Vedaranyamissa, on jo kuvattu, kun käsitellään Appar Swamigalin elämää.

Kuten jo todettiin, Jainin vaikutus kasvoi Madurassa ja jopa kuningas oli antanut sille periksi. Siellä oli vain kaksi henkilöä, jotka olivat vapaana sen vaikutuksesta ja he olivat kuningatar Mangayarkarasiar ja ministeri Kulacchirai Nayanar. He olivat sisäiseltä vakaumukseltaan Saiviteja, vaikkeivät he, kuninkaan

vihan pelosta, ulkoisesti pukeutuneet Saivite-merkkeihin. He olivat kuulleet Sambandarin maineesta. Niinpä, kuninkaan tietämättä, he lähettivät joitain viisaita miehiä Tirumaraikaduun taivuttelemaan Sambandaria pelastamaan Saivismiin Jainin vaikutukselta. Sambandar ilmoitti Apparille halustaan lähteä välittömästi Maduraan. Appar, silkasta rakkaudesta nuoreen Poikaan, vetosi, ettei hänen pitäisi mennä, mutta, oivaltaessaan hänen jumalallisen luonteensa, päästi hänen menemään!

Jainit, jotka asuivat ympäri Pandyanin kuningaskuntaa, näkivät monia pahoja ennusmerkkejä. He ilmoittivat niistä kuninkaalle. Samaan aikaan Mangayarkarasiar ja Kulacchirai näkivät monia hyviä ennusmerkkejä ja olivat onnellisia.

Tähän aikaan uutiset Sambandarin saapumisesta tulivat kuningattaren tietoon, joka lähetti ministerin toivottamaan hänet tervetulleeksi. Hän itse meni temppeliin ja esitti Herralle erityisiä rukouksia. Ministeri, joka eteni kohti rajaa, kuuli torvien äänen ja Vedojen laulun. Hän kulki siihen suuntaan. Pelkkä Bhaktojen näkeminen, jotka olivat tulossa edeltä, riemastuttivat häntä. Hän heittäytyi heidän jalkoihinsa eikä noussut enää ylös. Palvojat veivät tämän uutisen Sambandarille. Sambandar astui alas palanquinistaan ja meni Kulacchirain luo. Hän nosti ministerin ylös ja syleili tätä. Sambandar palvoi Herraa sillä hetkellä, kun hän näki kaukaa temppelin tornin. Hän lauloi ministerin ja kuningattaren ylistykset. He menivät temppeliin. Kuningatar, joka seisoj toisella puolella, tarjosi Sambandarille mentaalisen heittäytymisen. Sitten hän heittäytyi hänen jalkoihinsa. Sambandar siunasi häntä.

Uutinen Sambandarin saapumisesta oli tullut Jainien tietoon. Panchaksharan pyhät värähtelyt lävistivät heidän korvansa. He päättivät tuoda kuninkaan vihan niille, jotka toivottivat pyhimyksen tervetulleeksi. He kertoivat hänelle, että he olivat kaikki saastuneet Saivitien näkemisestä, jotka olivat tulleet kaupunkiin, seuraamalla "yhden nuoren Brahminin, jonka väitetään saaneen Herra Sivalta suoraan Jumalallisen Tiedon ja joka haluaa kukistaa meidät uskonnollisessa keskustelussa" saapumisesta.

Kuningas johti neuvotteluja. Jainit pyysivät hänen lupaansa polttaa Sambandarin leiri mustan magian avulla. Hän antoi heille luvan. Mutta se ei onnistunut. Sillä välin, nähdessään kuninkaan olevan huolissaan, kuningatar sai selville syyn ja ehdotti, että molemmat kilpailevat osapuolet tulisi kutsua väittelemään heidän puolestaan puhuvista seikoista ja todistamaan oman uskontonsa ylivoimaisuus. Kuningas hyväksyi.

Jainit eivät onnistuneet sytyttämään Sambandarin leiriä. Niinpä he sytyttivät tuleen leirin, johon palvojat majoittuivat. Nämä nousivat ylös, juoksivat

Sambandarin luo ja kertoivat hänelle, mitä oli tapahtunut. Hän lauloi Padigamin esittäen toivomuksen, että (Karman lain mukaan) tuli, josta kuningas oli vastuussa, etenisi kohti häntä. Seuraavana aamuna uutiset tulivat kuningattaren ja ministerin tietoon. He murehtivat. He halusivat lopettaa elämänsä, mutta muuttivat mieltään, kun he kuulivat, ettei Sambandarille tai palvojille tapahtunut mitään. Heti kun Sambandar lauloi Padigamin, tuli leirissä sammui ja eteni kohti kuningasta kuolettavan taudin muodossa. Kuningas koki polttavan tunteen koko kehossaan. Kaikki lääkäreiden ja Jainipappien pyrkimykset lievittää kuninkaan kärsimystä osoittautuivat turhiksi. Kuningatar ja ministeri ymmärsivät kuninkaan sairauden todellinen syy ja he olivat huolissaan. He ilmoittivat kuninkaalle tunteensa ja kehottivat häntä kutsumaan heti Sambandarin, jotta hänen armonsa voisi vapauttaa hänet ahdingosta. Kuningas noudatti heidän kehotustaan ja päätti omaksua Sambandarin uskon, jos hän pystyy parantamaan taudin.

Kuningatar lähti heti palvelijoidensa ympäröimänä kutsumaan Sambandaria. Kulachiraiar meni myös hänen edellään. He saapuivat Muttiin, jossa Sambandar asui. He heittäytyivät hänen jalkoihinsa ja ilmoittivat hänelle kuninkaan ehdosta: "Jainien julmuus oli hätkähdyttänyt kuningasta, joka kärsii äärimmäistä tuskaa, jota Jainit eivät ole onnistuneet lievittämään. Taitetuin kämmenin me anomme teitä vapauttamaan hänet ahdingostaan ja sitten voittamaan Jainit väittelyssä ja vakuuttamaan kuninkaalle Saivismin ylivoiman." Sambandar vakuutti heille, että hän täyttäisi heidän toiveensa. Hän meni temppeliin saadakseen Herran siunauksen, jotta voittaisi Jainit väittelyssä ja vakiinnuttaisi Saivismin maassa.

Kuningattaren ja ministerin seuraamana Sambandar meni palatsiin. Kuningas oli ottanut hänet vastaan kaikin kunnianosoituksin. Jainit olivat huolissaan ja ehdottivat konnamaisesti, että vaikka Sambandar parantaisi hänet, hänen tulisi osoittaa luottamusta vain heihin Jainismin säilyttämiseksi! Kuningas kieltäytyi olemasta epäoikeudenmukainen ja puolueellinen. Sambandar tuli kuninkaan huoneistoon. Kuningas oli istuttanut hänet kauniisti koristellulle valtaistuimelle, joka järkytti suuresti Jainoja. He haastoivat hänet väittelyyn. Kuningatar pelkäsi, että he voisivat käyttäytyä kurittomasti Sambandaria kohtaan, joka oli vain poikanen. Hän ehdotti, että kuninkaan tauti tulisi ensimmäisenä parantaa. Kuningas oli samaa mieltä. Myös Sambandar vakuutti hänelle, ettei hän pelännyt mitään.

Kuningas pyysi molempia osapuolia osoittamaan voimansa parantamalla hänen tautinsa. Jainit tarjoutuivat vapaaehtoisesti parantamaan taudin vasemmalta puolella, jättäen oikean puolen Sambandarin hoitoon. Kuningas hyväksyi. Jainit koskettivat kuninkaan kehon eri osia riikinkukon sulilla laulaen Mantrojaan. Kipu

vain lisäänty! Kuningas katsoi anoen Sambandaria. Sambandar lauloi Padigamin pyhän Tuhkan (Bhasman) ylistykseksi ja voiteli omalla kädellään tuhkaa kuninkaan kehon oikealle puolelle. Samalla hetkellä polttava tunne loppui ja kuningas koki viilentävän tuntemuksen. Kuningas kertoi Jainelle, että heidät oli jo voitettu ja kääntyi kohti Sambandaria ja anoi häntä parantamaan sairauden myös vasemmalta puolelta. Sambandar siveli pyhää Tuhkaa myös vasemmalle puolelle ja tauti hävisi kokonaan. Kuningatar ja ministeri heittäytyivät Sambandarin jalkoihin. Kuningas seurasi heidän esimerkkiään ja ylisti häntä. Jainit, kuitenkin, laskivat parantumisen johtuvan Sambandarin runollisista lahjoista ja olivat täysin varmoja, ettei hän pystynyt kukistamaan heitä filosofisilla argumenteilla. He alkoivat ajatella joitakin muita keinoja kukistaa Sambandar. Kun Sambandar pyysi heitä aloittamaan väittelyn, he sanoivat, että he pitivät parempana käytännöllistä toteen näyttämistä kuin teoreettisia keskusteluja. He halusivat haastaa Sambandarin tulitestiin. He sanoivat, että molempien osapuolten olisi kirjoitettava omien uskontojensa ydin palmunlehdelle ja pantava ne tuleen. Sitä uskontoa olisi pidettävä todellisena, jonka kirjoitukset selviytyisivät testistä. Sambandar suostui ehtoon. Tuli sytytettiin. Sambandar, joka esitti rukouksensa Herralle, avasi nipun palmunlehtiä, jotka sisälsivät hänen sielua liikuttavia laulujaan Herra Sivalle ja poisti Padigamin, jonka hän oli kirjoittanut Tiru Nallarussa. Sambandarille Herra Siva oli Absoluuttinen Totuus ja niinpä, laulun, joka laulettiin Hänen ylistyksekseen, olisi myös oltava ikuinen. Lujalla vakaumuksella siitä, ettei palmunlehdelle koituisi mitään vahinkoa, hän laittoi sen tuleen. Myös Jainit laittoivat kirjoituksensa tuleen. Jälkimmäinen paloi välittömästi: Sambandarin lehti oli täysin turvassa. Jainit, jotka häpesivät kuninkaan kasvojen edessä, käänsivät katseensa kohti maata. Kuningas ilmoitti, että Jainit oli voitettu toisen kerran.

Jainit eivät kuitenkaan olleet samaa mieltä ja halusivat kolmannen testin. Tällä kertaa molempien osapuolten pitäisi heittää palmunlehtensä Vaigaijokeen ja palmunlehti, joka uisi vastavirtaan, sisältäisi Totuuden. Sambandar hyväksyi myös tämän.

Tällä kertaa Kulacchiraiyar puuttui asiaan ja kysyi: "Mikä olisi rangaistus, joka jaettaisiin osapuolelle, joka epäonnistuu tässä testissä?" Jainit, vihassaan, sanoivat, että osapuoli, joka epäonnistuu testissä, olisi hirtettävä. Jainit heittivät palmunlehtensä jokeen. Virta oli nopea ja vei lehden mennessään. Sambandar heitti lehtensä, joka ui kauniisti vastavirtaan uppoamatta tai katoamatta. Siinä Padigamissa, joka voitti tämän testin, Sambandar rukoili Herran armoa kuninkaalle. Tämän johdosta kuninkaan synnynnäinen epämuodostuma, nimittäin kyttyräselkä, myös parani. Lehti tuli paikkaan nimeltä Tiruvedagam. Ministeri

halusi ottaa lehden hallintaansa ja seurasi sitä. Tämän tietäen, Sambandar lauloi toisen laulun, joka pysäytti lehden. Ministeri otti lehden, meni temppeliin ja palvoi Herraa. Sambandar, seuranaan kuninkaallinen pari, meni temppeliin ja palvoi Herraa. Kuningas vakuuttui Saivismin ylivoimaisuudesta. Jainit, oman sopimuksensa mukaisesti, hirtettiin. Ihmiset seurasivat kuninkaan esimerkkiä ja tulivat Saiviteiksi. Näin Saivismi palautettiin Maduraan.

Sirkalissa Sambandarin isä odotti kunnioitetun poikansa saapumista. Eräänä päivänä halu oli vahva ja Sivapada Hridayar tuli Maduraan ja Sambandar vastaanotti hänet suurella kunnioituksella.

Viivyttyään Madurassa jonkin aikaa, Sambandar jatkoi pyhiinvaellusta mukanaan kuninkaallinen pari ja ministeri. Rameswaramista he tarjosivat henkiset eteen heittäytymiset Tirukonamalin ja Tirukesheesvaramin (Ceylonissa) Herrojen Jaloille. He vierailivat myös ministerin syntymäpaikalla. Sambandar hyvästeli Pandyanin kuninkaan ja meni Cholan kuningaskuntaan.

Hän tuli Mullivaikaraihin. Siellä tulvi joki. Venemiehet olivat hylänneet veneensä ja jättäneet ne puihin sidottuina rannalle. Sambandar halusi ylittää joen ja palvoi Herraa Tiru Kollampoothurissa. Sambandar pyysi palvoja irrottamaan veneen ja nousemaan siihen. Hän lauloi Padigamin. Tämä itse osoittautui airoksi. He pääsivät toiselle puolelle turvallisesti ja palvoivat Herraa.

Sitten seurue saapui paikkaan nimeltä Bodhimangai. Se oli Buddhalainen keskus. Sambandarin palvojat soittivat torvia ja lauloivat Gurunsa ylistystä, kun he tulivat paikkakunnalle. Tämä ärsytti Buddhalaista, joka pyysi heitä lopettamaan torvien soittamisen. Palvojat ilmoittivat siitä Sambandarille. Sambandarin opetuslapsi nimeltään Samba Saranalayar, jolla oli tapana tallentaa kaikki Sambandarin laulut, lauloi itse Padigamin ja sanoi, että ukkonen putoaisi Buddhanandin, Buddhalaisryhmän johtajan päälle. Buddhanandi tuhoutui välittömästi ukkosen johdosta. Muut pakenivat, mutta pian he palasivat uudelleen Sari Buddhanin johdolla ja haastoivat Saivitit väittelyyn. Sambandarin siunauksella opetuslapsi Samba Saranalayar itse kukisti Buddhalaiset väittelyssä. Sari Buddhan omaksui Saivismin ja hänen seuraajansa seurasivat esimerkkiä. Sambandar siunasi heidät kaikki. Sitten Sambandar meni Tirukadavuriin. Kun hän kuuli, että Appar Swamigal oli Tirupoonthurithissa, Sambandar kulki eteenpäin tavatakseen hänet. Samanaikaisesti Appar tuli puoliväliin vastaan toivottaakseen Sambandarin tervetulleeksi. Äänettömästi hän sekoittui väkijoukkoon ja liittyi kenenkään tietämättä niiden palvojien joukkoon, jotka kantoivat Sambandarin palanquinia. Kun Sambandar teki tiedusteluja Apparista, Appar vastasi alapuolelta: "Täällä minä kannan palanquinia monien menneiden elämän hyvien

tekojen ansiosta." Sambandar yllättyi. Hän hyppäsi alas ja syleili suurta pyhimys Apparä.

Muutaman seuraavan pyhiinvaelluksen jälkeen Sambandar palasi Sirkaliin. Tiruneelakanta Yazhpanar ja hänen vaimonsa hyvästelivät Sambandarin ja palasivat kotiin.

Sambandar halusi käydä Thondai Nadussa. Hyvästeltyään Herra Thoniapparin hän lähti Sirkaliin ja vierailtuaan matkalla monissa pyhäköissä, hän tuli Tiru Annamalahin. Pelkkä kukkulan näkeminen nosti hänet ekstaasiin. Hän kieriskeli maassa ja vuodatti Jumalan rakkauden kyyneliä. Sitten hän saavutti Thondai Nadun ja tuli Tiruvothuriin. Kun hän oleskeli siellä, Bhakta tuli hänen tykönsä ja sanoi: "Minä olen istuttanut monia palmirah-puita puutarhaani, mutta ne kaikki ovat koiraspuita, eivätkä ne tuota yhtään hedelmiä. Jainit pilkkaavat tämän vuoksi minua. Olkaa niin hyvä ja suojelkaa minua heidän pilkaltaan." Sambandar meni temppeliin ja lauloi laulun, jossa hän mainitsi palvojan ahdingon ja koiraspuut muuttuivat välittömästi naaraspuiksi ja ne tuottivat hyviä hedelmiä. Tämän ihmeen ansiosta lisää Jaineja omaksui Saivismin. Koska Sambandar oli nimenomaisesti maininnut palmirah-puut, myös niitä autettiin niiden kehityksessä.

Vaihe vaiheelta Sambandar saavutti Tiru Alankadun, pyhän paikan, jossa Karaikkal Ammayar "käveli" päällään haluamatta saastuttaa paikkaa. Sambandar ei myöskään mennyt paikkaan, mutta hänellä oli unessaan Herran Darshan. Sitten Sambandar meni Kalahasthiin ja hänellä oli näky Kannappa Nayanarista ja myös Kailasasta, Ketharamista, Gokarnamista, Tirupathamista, Indraneela Parvathamista, jne. Sitten Sambandar tuli Tiru-Votriyuriin.

Mylaporessa asui kauppias nimeltä Sivanesar. Hän oli uskollinen Siva Bhakta. Hänellä oli kaikki rikkauudet, mutta hänellä ei ollut lapsia. Vastauksena hänen vilpittömään rukoukseensa, Herra Siva siunasi hänet tyttölapsella. He antoivat hänelle nimeksi Poompavai. Hän oli hyvin kaunis. Sivanesar kuuli Sambandarin suuruudesta ja tunsi, että hän oli ainoa sopiva naimakauppa hänen tyttärelleen. Henkisesti hän oli ehdottanut häntä Sambandarille.

Eräänä päivänä, kun Poompavai keräsi kukkia puutarhassa, häntä puri myrkyllinen käärme ja hän kuoli. Vaikka Sivanesar ilmoitti, että hän antaisi minkä summan rahaa tahansa hänelle, joka pystyisi elvyttämään tytön, siitä ei ollut mitään hyötyä. Sitten hän muisti, että hän oli henkisesti tarjonnut häntä Sambandarille. Tämä pisti häneen suurta rohkeutta. Hän krematoi välittömästi tytön ruumiin, keräsi tuhkat ja säilytti niitä ruukussa. Päivittäin hän koristeli ruukkuja kukilla, yms. ja istui lähellä sitä mietiskellen Sambandaria. Uutinen siitä, että Sambandar oleskeli Tiruvotriyurissa, tuli kauppiaan tietoon. Hän rakensi heti suuren *pandalin* Mylaporesta Tiruvotriyuriin ja Bhaktojen seuraamana alkoi edetä

kohti Tiruvotriyuria tavatakseen Sambandarin. Myös jälkimmäinen oli tulossa kohti Mylaporea. He kohtasivat matkalla. Sambandar oli kuullut Sivanesarista ja hänen ruukun palvonnastaan, joka (ruukku) sisälsi hänen tyttärensä tuhkan. Hän halusi miellyttää Sivanesaria palauttamalla tytön takaisin elämään. He saapuivat Mylaporeen, palvoivat Herraa, lauloivat lauluja ja tullessaan ulos temppelistä, pyysi Sivanesaria tuomaan tuhkaruukun. Sambandar puhutteli ruukkuja: "Oi Poompavai, ihmissyntyminen todellinen tarkoitus tässä maailmassa on palvella Herraa ja Hänen palvojiaan ja ruokkia silmiä katsomalla Herra Sivan festivaaleja. Jos tämä on totta, nouse kaikkien läsnä ollessa. Oletko menossa pois näkemättä festivaalia?" Sitten hän lauloi Padigamin. Kun hän lopetti ensimmäisen säkeen, Poompavai sai muotonsa. Kun hän lopetti kahdeksannen säkeen, hän sai elämänsä ja tuli kaksitoistavuotiaaksi tytöksi. Kun hän lopetti kymmenennen säkeen, hän tuli ulos ruukusta, aivan kuten Lakshmi tuli ulos Lootuksesta. Kaikki hämmästyivät tätä ihmettä. Sivanesar ja Poompavai palvoivat Sambandarin jalkoja. Sivanesar anoi Sambandaria hyväksymään tytön vaimokseen. Sambandar kuitenkin selitti, että alkuperäinen Poompavai, jonka Sivanesar oli henkisesti tarjonnut Sambandarille, oli kuollut ja että nykyisellä työllä oli tyttären suhde häneen. Sivanesarin oli taivuttava Sambandarin toiveisiin. Hän rakensi Ashramin tyttärelleen, jossa tämä vietti päivänsä Herran palvonnassa ja saavutti Hänet.

Vierailtuaan useissa pyhäköissä, Sambandar palasi Sirkaliin. Hän oli saavuttanut kuudennentoista ikävuotensa. Hänen isänsä halusi saada hänet naimisiin. Hän väitti, että hänen oli välttämättä sitouduttava harjoittamaan Vedaisia rituaaleja. Sivapada Hridayar valitsi Nallur Perumanamin Nambandar Nambin tyttären. Myös hän hyväksyi liiton. Häät oli tarkoitus järjestää Nallur Perumanamissa. Sovittuna päivänä Sambandar hyvästeli Thoniapparin ja tuli Nallur Perumanamiin. Sambandar meni temppeliin, palvoi Herraa ja sai Hänen siunauksensa. Sitten hän meni läheiseen Muttiin. Morsiamen puoli tuli sinne vastaanottamaan häntä. Sambandar, hääpuvussaan, otti istumapaikkansa helmipalanquinissa. Ihmiset liittyivät hänen seuraansa, laulaen "Kauan Eläköön Sambandar". Sambandar tuli paikkaan, jossa häät tapahtuisivat. Sambandar, pitäen vaimoan kädestä, kulki tulen, Herran ilmenemismuodon ympäri. Palvojien seurattuna mukana, pariskunta tuli temppeliin ja palvoi Häntä täydellisellä itsensä luovuttamisella. Sambandar lauloi Padigamin rukoillen Vapautumista. Herra suostui hänen toiveeseensa ja sanoi: "Voi Sambandar, sinä, vaimosi ja kaikki he, jotka todistivat avioliittoasi, sulautuvat Siva Jyotiin ja tulevat Minuksi." Herrasta ilmestyi heti säteilevä Valo. Ennen kuin sulautui siihen Valoon, Sambandar lauloi Padigamin, joka tunnetaan nimellä Panchakshara Padigam. Sitten kaikki he, jotka

olivat siellä, sulautuivat Sivan Valon. Tiruneelakanta Nayanar, Muruga Nayanar ja Tiruneelakanta Yazhpanar olivat myös siellä!

29. EYARKON KALIKAMA NAYANAR

Tiruperumangalamissa Ponni Nadussa oli Vellala nimeltä Eyarkon Kalikama Nayanar. Hän kuului perheeseen nimeltä "Eyarkudi", joka tuotti Ylipäälliköitä Cholan kuninkaille. Hän oli Herra Sivan suuri palvoja.

Utinen siitä, että Sundaramurthi Nayanar oli käyttänyt Herra Sivaa Itseään sanansaattajana ratkaistakseen hänen ja vaimonsa Paravayarin välisen perheriidan, ärsytti niin suuresti harrasta Kalikamaria, että hän sanoi itselleen: "Onko tämä ihminen, joka käyttäytyi tällä tavoin, palvoja? Myös minä olen suuri syntinen, muussa tapauksessa elämähengitykseni olisi kuollut kuullessaan uutisen." Sundarar tuli tietoiseksi Kalikamarin asenteesta. Hän ymmärsi oman virheensä ja anoi Herraa rauhoittamaan Kalikamarin vihan. Herra pani Kalikamarin kärsimään koliikista ja kertoi hänelle unessa, että vain Sundarar voisi parantaa sen. Kalikamar piti kuolemaa parempana kuin olla Sundararin parannettavana! Sillä välin Herra ilmestyi Sundararille unessa ja pyysi häntä menemään Kalikamarin luo ja parantamaan hänet koliikista. Sundarar meni heti tapaamaan Kalikamaria. Heti kun tämä kuuli, että Sundarar oli tulossa parantamaan häntä, Kalikamar luopui elämästään leikkaamalla vatsansa auki.

Kalikamarin vaimo tervehti Sundararia. Kun Sundarar kysyi Nayanaria, vaimo pakotti sukulaisensa sanomaan, ettei hänellä ollut mitään hätää ja että hän nukkui. Monen suostuttelun jälkeen he näyttivät hänelle Nayanarin ruumiin. Epätoivoissaan Sundarar halusi myös katkaista kurkkunsa. Herra Sivan armosta Kalikamar palasi heti eloon. He syleilivät toisiaan. Kalikamar vietti loppuelämänsä Herran ja Hänen palvojiensa palvelussa ja saavutti lopulta Hänen Asuntonsa.

30. TIRU MULA NAYANAR

Tirumula Nayanar oli Saiva Siddha. Hän oli yksi Tirunandi Devarin kahdeksasta oppilaasta, joka (Tirunandi Devar) suihkutti armoaan heidän päälleen. He olivat kaikki Joogea. Häntä kutsuttiin Tirumulariksi, koska hän meni Mulanin kuolevaisen kehon sisään.

Tirumular halusi nähdä Agastya Rishin Pothia-kukkuloilla. Niinpä hän lähti Kailasasta ja meni etelään. Matkalla hän vieraili monissa Saivite-pyhäköissä.

Kun hän tuli Tiruvavaduthurain, hän otti kylvyn Kaveri-joessa ja meni temppeliin. Hän kulki temppelin ympäri kahdesti ja esitti rukouksen Herralle. Kun hän käveli pitkin Kaverin rantaa, hän näki karjalauman, joka vuodatti kyneleitä. Hän huomasi syyn: lehmipaimen makasi kuolleena. Tirumular halusi rauhoittaa lehmät. Hän meni lehmipaimenen ruumiin sisään sen jälkeen, kun oli turvallisesti pannut oman ruumiinsa talteen puunrunkoon. Lehmät iloitsivat jälleen. Tämä lehmipaimen tunnettiin nimellä Mulan, Sattururin asukkaana. Illalla hän ajoi lehmät takaisin kylään. Mulanin vaimo odotti innokkaasti aviomiehensä paluuta. Mutta kun vaimo lähestyi häntä tuona päivänä, hän ei sallinut vaimon koskettaa häntä, vaan sanoi: "Oi vaimo, en ole sinun aviomiehesi. Palvo Herra Sivaa ja saavuta Vapautus." Hän jätti hänet ja lähti pois läheiseen Mathiin.

Vaimo valitti paikkakunnan johtajille aviomiehensä käyttäytymisestä. He tutkivat häntä ja päättelivät, että hän oli saavuttanut suuren henkisen kehityksen. Niinpä he pyysivät vaimoa jättämään hänet yksin. Seuraavana päivänä Tirumular seurasi lehmä, muttei löytänyt ruumistaan sieltä, mihin hän oli sen jättänyt. Se oli Herran Lilaa. Herra Siva halusi Tirumularin kirjoittavan Saivafilosofiasta kirjan, joka sisälsi kaikkien Siva Agamoiden olemuksen, tamilin kielellä. Tirumular ymmärsi Hänen toiveensa ja palasi Tiruvavaduthurain. Hän palvoi Herraa ja istui läheisen peepul-puun alla syvässä mietiskelyssä. Hän oli Samadhissa kolme tuhatta vuotta. Mutta, joka vuosi, hän laskeutui Samadhista ja kirjoitti säkeen. Siten, kolmessa tuhatta vuodessa, hän kirjoitti kolme tuhatta säettä. Tätä kirjaa kutsutaan nimellä Tirumandiram.

Herran tehtävä oli näin täytetty. Sitten Tirumular palasi Kailasaan.

31. DANDI ADIGAL NAYANAR

Tiruvarurissa Cholan kuningaskunnassa oli hurskas Bhakta nimeltä Dandi Adigal. Hän syntyi sokeana. Mutta hän toisti aina Panchaksharamia ja visualisoi Herran sisäisillä silmillään. Hän saattoi kulkea päivittäin temppeliin, tehdä ympärikävelyn ja palvoa Herraa.

Temppelin länsipuolella oli allas, jota ympäröi Jainien asunnot. Dandi Adigal halusi laajentaa altaan aluetta. Mutta, kuinka voisi hän, sokeana syntynyt mies, tehdä sen? Mutta, vakaalla päätöksellä ja täydellisellä uskolla Herraan, hän päätti tehdä sen. Hän pystytti tolpan altaan sisälle, josta oli kaivettava ja sitoi siihen köyden. Köyden toinen pää sidottiin toiseen tolppaan, joka kiinnitettiin rantaan. Sitten hän köyden ohjaamana saattoi kulkea sinne, missä kaivamista oli tehtävä. Hän kaivoi lapiolla, keräsi maan koriin ja taas, köyden avulla, meni rantaan ja heitti maan pois.

Jainit seurasivat sokean miehen ihmettä. He olivat myös kateellisia hänen saavutuksestaan. Niinpä he halusivat häiritä hänen uskoaan. He esittivät kieron perustelun. "Sinä olet sokea etkä voi nähdä. Kaivamisen aikana voit tappaa monia hyönteisiä, mikä on suuri synty. Niinpä luovu tästä typerästä toiminnasta." Nayanar selitti heille työn pyhyiden, joka (työ) oli erittäin miellyttävää Herralle, ja myös, että Hänen armonsa kautta hän oli varma, ettei yhtäkään hyönteistä vahingoittuisi. Hän jatkoi työtään. Jainit loukkasivat nyt käytöksellään. He sanoivat: "Sinä synnyit sokeana, mutta nyt olet myös kuuro. Vaikka annamme sinulle hyvän neuvon, et kuuntele." Nayanar vastasi: "Oi tietämättömät ihmiset, mitä te tiedätte Herran kunniaista? Minulle hän on ainoa turvapaikka. Minä elän vain palvellakseni Häntä. Älkää pilkatko Hänen armoaan. Hänen armollaan, jos minä sain takaisin näkökykyni ja te menetitte omanne, mitä voitte tehdä?" Tämä vastaus ärsytti heitä suuresti. He sieppasivat lapion ja korin hänen kädestään.

Särjetyin sydämin Dandi Adigal meni temppeleihin ja ilmaisi valituksen aiheensa Herralle. Herra ilmestyi sinä yönä hänen unessaan ja vakuutti hänelle Hänen avustaan. Hän ilmestyi myös kuninkaan unessa ja pyysi häntä korjaamaan Nayanarin epäkohdat. Kuningas kutsui Jainit koolle. Dandi Adigal oli myös siellä. Kuningas puhutteli Dandia: "Oi palvoja, sinä sanoit, että Jumalan armolla sinä voisit saada näkökykysi takaisin ja Jainit menettäisivät omansa. Todista tämä." Dandi Adigal sanoi: "Herra Siva on todellinen Jumala. Hän on minun ainoa turvapaikkani ja tukeni. Minä olen vain Hänen orjansa. Jos tämä on totta, palautukoon minun näkökykyni ja menettäkööt Jainit omansa." Sitten hän lausui Panchaksharamin ja meni altaaseen. Kun hän tuli esiin, hänen näkökykynsä oli palautunut ja samanaikaisesti Jainit menettivät näkökykynsä. Kaikki hämmästyivät tästä. Kuningas karkotti Jainit kuningaskunnastaan ja palautti ihmisten uskon Herraan. Dandi Adigal saavutti Jumalaoivalluksen.

32. MURKHA NAYANAR

Tämä pyhimys oli kastiltaan Vellala ja hän kuului Tiruverkatiin Thondai Nadussa. Hän oli Herra Sivan suuri palvoja ja teki Maahesvara Pujaa ruokkimalla säännöllisesti Hänen Bhaktojaan mihin hintaan hyvänsä. Hän oli käyttänyt loppuun kaikki rikkautensa tällaisessa ruokinnassa.

Niinpä hän turvautui outoon tapaan. Hänellä oli tapana pelata ja käyttää rahat Siva Bhaktojen ruokintaan. Hän lähti pois kylästään etsimään pelaajia! Hän ei säästänyt ketään. Jos joku kieltäytyi pelaamasta hänen kanssaan, hän turvautui väkivaltaan! (Siitä nimi Murkha Nayanar, joka tarkoittaa syntistä Nayanaria!)

Mutta hän ei koskaan käyttänyt rahaa omiin kuluihinsa. Se oli kaikki hänen Bhaktoilleen. Niinpä Herra, Sisälläsuja, suihkutti siunauksensa hänen päälleen.

Tämä on epätavallinen esimerkki korkeimman antaumuksen eli Para Bhaktin luonteesta. Se on sen oma laki. Palvoja ei tiedä muuta kuin Jumalan ja hän on itse asiassa tietämätön maailmasta ja sen tavoista. Hän elää Jumalassa, Jumalalle ja hän on Jumalasta. Tällaisessa tilassa Jumala Itse huolehtii hänestä! Antaumuksen täydellisyyttä koetellaan armottomasti ennen tätä.

Se on tämän polun äärimmäinen vaikeus, joka sai Viisas Naradan huudahtamaan, ettei pyhimys saisi rikkoa moraalin sääntöjä. Sen vuoksi, niin kauan kuin olet tietoinen omasta yksilöllisyydestäsi, pidä kiinni oikean käyttäytymisen säännöstä. Älä jäljittele typerästi viisaita, jotka asuvat tietoisuuden tasolla, johon sinä olet täysin vieras ihminen.

33. SOMASIRA NAYANAR

Somasira Nayanar oli kastiltaan Brahmin. Hän eli Tiruvamburissa. Hän oli suuri Herran palvoja ja palveli Hänen Bhaktojaan heidän kasteistaan riippumatta. Hän teki Yagoja ja palveli Herraa odottamatta mitään palkkiota. Hän meni Tiruvaruriin ja eli Sundaramurthi Nayanarin kanssa, jolle hän oli täysin luovuttanut itsensä. Näin hän sai Hänen armonsa.

Tässä on pyhimysmäisyyden yksinkertaista elämää. Päällisin puolin tässä Nayanarissa ei näytä olevan mitään mahtavaa. Mutta meidän on pidettävä mielessä olosuhteet, jotka vallitsivat Etelä-Intiassa Nayanarin päivinä. Brahminin oli silloin miltei mahdotonta seurustella muuta kastia olevien ihmisten kanssa, olivatpa he antautuneet Jumalalle kuinka paljon hyvänsä. Brahminille heidän palvelemisensa oli käsittämättömän vaikeaa. Se vaati hyvin suurta tahdonvoimaa, päättäväisyyttä ja antaumusta Jumalalle ja Hänen Bhaktoilleen.

Taaskin, noina päivinä kukaan ei edes ajatellut Yagan suorittamista ilman, että odotti palkkiota. Yagat tehtiin vain erityisellä itsekkäällä halulla. Se, että Nayanar suoritti ne epäitsekkäästi ja haluamattomasti, osoittaa, että hän oli jo saavuttanut Jnanan eli henkisen oivalluksen korkean tilan. Hän oli todellinen Jnani ja Karma Joogi.

Kaiken tämän lisäksi hän oli hyvin kiintynyt Guruun, Sundaramurthi Nayanariin. Mitä Guru Bhakti ei voi saada aikaan? Ja silti tyhmä ja ylimielinen ihminen puhuu siitä väheksyen ja pilkkaa Guru Bhaktia!

34. SAKKIYA NAYANAR

Tämä pyhimys oli Vellala, syntynyt Tirucchangamangaissa. Hän oli täysin tympääntynyt maalliseen elämään ja halusi saavuttaa Vapautumisen. Hän etsi parasta tapaa saavuttaa tämä. Valheellisen propagandan vuoksi hän lankesi Buddhistisen vaikutuksen uhriksi. Hänestä tuli Buddhisti, mutta se ei tyydyttänyt häntä pitkään. Saivismi veti häntä heti puoleensa ja hän vakuuttui siitä, että olipa ihmisen ulkonäkö tai ulkoinen käyttäytyminen mitä hyvänsä, jos hänellä oli voimakas antaumus Herralle, hän saavuttaisi Vapautumisen. Vaikkei hän luopunut Buddhismin ulkoisesta merkeistään, hän palvoi Herra Sivaa.

Eräänä päivänä, kun hän istui avoimessa Sivatemppelissä ja mietiskeli Lingamia täysin imeytyneenä jumalalliseen autuuteen, hän, ilman mitään syytä, heitti kiven Lingamiin. Seuraavana päivänä hän meni uudestaan temppeliin ja muisteli edellisen päivän toimintaa. Hän tunsu, että se oli Herran Tahto paljastaa se syvällinen totuus, että Hän saattoi hyväksyä kaiken, mitä Hänen Bhaktansa tarjosi antaumuksessa. Hän heitti kiven myös sinä päivänä. Se oli hänen jokapäiväistä palvontaansa, jota ilman hän ei halunnut ottaa ruokaansa! Eräänä päivänä, kun hän oli aikeissa ottaa ateriansa, hän muisti, ettei ollut tehnyt tavallista Pujaansa ja ajattelemaatta nälkäänsä, meni temppeliin ja heitti kiven suurella hartaudella. Herra ilmestyi hänen eteensä, siunasi hänet ja otti hänet Kailasaan.

35. SIRAPPULI NAYANAR

Sirappuli Nayanar oli harras Brahmin. Hän asui Tiruvakurissa Cholan kuningaskunnassa. Hän oli Herra Sivan ja Hänen Bhaktojensa kiihkeä palvoja. Hänellä oli tapana palvoa ja palvella heitä vilpittömästi. Hän toisti Panchakshara Mantraa, Bhavilla ja vilpittömyydellä läpi päivän ja yön. Hän harjoitti myös Vedalaisia uhrauksia Herra Sivan kunniaksi. Kaikki nämä ansaitsivat hänelle Sivan korkeimman armon.

Tämän Nayanarin erityinen hengellinen harjoitus näyttää olleen Panchakshara Mantran (Om Namah Sivaya) lakkaamaton toistaminen. Tämä äärimmäisen yksinkertainen harjoitus kykenee antamaan ihmiselle arvaamatonta hyötyä ja silti tietämätön ihminen, täynnä harhaluuloa, kieltäytyy turvautumasta siihen. Mantran jatkuva toistaminen muuttaa itse mielen olemuksen. Se sisältää jumalallisen värähtelyn. Moderni tiede on saavuttanut vaiheen, jolloin se ei enää usko massaan ja määrään. Jopa tiedemiehen karkea ja epäpuhdas äly on alkanut

oivaltaa korkeamman voiman hienovaraisessa atomissa tai solussa. Suuri, toden totta, on ihmisen tyhmyys, jos hän yhä kieltäytyy uskomasta, että äänen värähtelyt (jopa hienovaraisemmat ajatusvärähtelyt) voivat aikaansaada perusteellisen muutoksen hänessä itsessään ja parantaa hänet fyysisesti, vitallisesti, henkisesti, psyykkisesti ja hengellisesti.

Tämä on korkeinta Joogaa: muistaa aina Jumalaa ja toistaa jatkuvasti Hänen Nimeään.

36. SIRUTHONDA NAYANAR

Tiruchenkattangudissa Cholan kuningaskunnassa eli Siva Bhakta nimeltään Paranjyoti. Hän oli armeijan komentajien sukua. Hän itse oli Cholan kuninkaan Armeijan Ylipäällikkö. Hän oivalsi, että antautuminen Herra Sivan Jalkoihin oli paras keino saavuttaa Vapautuminen Samsarasta ja niinpä hän takertui Niihin.

Kerran hän ryhtyi kuninkaan pyynnöstä sotaan Pohjois-Intian kuninkaan kanssa, voitti tämän ja palasi takaisin suuren ryöstösaaliin kanssa. Kuningas oli erittäin tyytyväinen. Ministeri ilmoitti kuninkaalle, että Paranjyotiar pystyi saavuttamaan voiton voimakkaan Herra Sivalle antaumuksensa tähden. Tämä järkytti kuningasta, joka oli itsekin Siva Bhakta. Hän katui sitä, että oli pakottanut Siva Bhaktan ryhtymään veriseen sotaan. Hän kutsui Paranjyotiarin luokseen, pyysi anteeksi sitä, että oli lähettänyt hänet, Siva Bhaktan, sotaan ja annettuaan hänelle runsaasti lahjoja, lähetti hänet takaisin kyläänsä pyytäen, että hänen tulisi tämän jälkeen sitoutua Hänen Pujaan. Paranjyotiar palasi kyläänsä ja siitä lähtien hän sitoutui Herran ja Hänen Bhaktojensa palvontaan. Hän ei syönyt ennen kuin ensin ruokki Siva Bhaktan. Hän piti itseään Herran ja Hänen Bhaktojensa mitättömänä palvelijana. Siitä nimi Siruthondar (pieni palvelija).

Herra Siva halusi tuoda esiin tämän jalon pyhimyksen kunnian. Niinpä eräänä päivänä Hän ilmestyi Siruthondarin talon eteen Vairavarin (Siva Joogien erityisluokka) valepuvussa. Hän tiedusteli Siruthondarin palvelijattarelta, Sandana Nangaiyarilta, oliko hänen isäntänsä kotona. Tämä sanoi: "Ei, hän on lähtenyt etsimään Siva Bhaktaa, jota ruokkimatta hän itse ei voisi ottaa ruokaansa." Mutta peläten, että tämä Siva Joogi menisi pois, hän anoi häntä tulemaan sisälle taloon. Kerjäläinen ei halunnut: "Minun ei tulisi mennä taloon, jossa nainen on yksin." Siruthondarin vaimo Tiruvengattu Nangaiyar kuuli nämä sanat ja tuli ulos kiireesti ja rukoili Vairavaria pysymään talossa, kunnes hänen aviomiehensä palaisi. Vairavar toisti vastalauseensa ja sanoi: "Kun hän tulee takaisin, kerro hänelle, että minä olen puun alla lähellä temppeliä." Vairavar meni pois.

Välittömästi tämän jälkeen Siruthondar palasi. Hänen vaimonsa kertoi hänelle kaiken, mitä oli tapahtunut tämän poissa ollessaan. Siruthondar oli iloinen, koska hän ei ollut löytänyt ketään muutakaan Bhaktaa sinä päivänä. Hän juoksi heti temppeleihin ja heittäytyi Vairavarin jalkoihin ja kutsui hänet taloon Bhikshaa varten. Vairavar kuitenkin epäröi ja huomautti: "Minä epäilen, pystytkö täyttämään vaaditut ehdot, joita vaadin hyväksyessäni sinun Bhikshasi. Niinpä, parempi jättää minut rauhaan." Siruthondar oli suuresti murheellinen. Hän oli ajatellut, että Jumala on erityisesti lähettänyt tämän kerjäläisen, jotta hän voi noudattaa lupaustaan ja ruokkia Bhaktan joka päivä. Hän varautui kohtaamaan kaikki ehdot Bhaktalta, jos hän vain suostui ottamaan Bhikshan. Nyt kerjäläinen paljasti ehtonsa: "Oi palvoja, minun tapani on syödä kerran kuudessa kuukaudessa *Pasun* tuoretta lihaa. Se aika on nyt tullut. Epäilen, tahdotko tyydyttää minut." Tällä sanalla *Pasu* on kaksi merkitystä: eläin ja ihminen. Siruthondar ajatteli, että kerjäläinen tarkoitti vain eläimen lihaa ja hyväksyi auliisti! Hänen yllätyksekseen, kuitenkin, kerjäläinen paljasti, että se tarkoitti ihmisen lihaa! Hän lisäsi myös: "Oi ystävä, sen tulisi olla lapsen lihaa. Lapsen tulisi olla viisivuotias. Hänen on oltava terve. Hänen tulisi olla vanhempiansa ainoa poika. Tällaista poikaa täytyisi äidin pitää kiinni ja hänen isänsä leikata kappaleiksi. Tämä liha täytyy kypsentää hyvin ja tarjota minulle." Ilman pienintäkään epäröintiä Siruthondar hyväksyi ehdot ja otti kerjäläinen kotiinsa.

Kuinka löytää kerjäläisen kuvauksen mukainen poika? Siruthondar ajatteli omaa poikaansa, joka sopi kuvaukseen. Jalo vaimo oli myös yhtä mieltä ja pyysi häntä hakemaan lapsen koulusta. Heti kun poika tuli, äiti piti häntä sylissään. Viaton lapsi nauroi, kun Siruthondar, yhdellä iskulla, katkaisi hänen kaulansa. Pää ei yleensä ole sopiva ruoanlaittoon, eikä sitä ole sopiva tarjota Herralle. Niinpä he antoivat sen pois palvelijattarelle ja alkoivat laittaa lopusta lihasta ruokaa. Palvottuaan kerjäläistä, Siruthondar valmistautui tarjoamaan hänelle Bhikshan. Kerjäläinen selvitti heiltä, mitä menetelmää he käyttivät kypsentaessään lihan ja Nayanar selitti kaiken (paitsi sitä tosiseikkaa, että se oli heidän oma poikansa, jonka he olivat uhranneet). Kerjäläinen sanoi, että hän söisi myös pään. Palvelijatar oli varautunut tähän ja pää oli kypsennetty ja valmis.

Jälleen kerran Siruthondar pyysi Joogia syömään ruokansa. Nyt Joogi halusi toisen Siva Bhaktan syömään hänen kanssaan, eikä siellä ollut ketään muita kuin Nayanar itse. Niinpä hän istui Joogin kanssa, valmiina syömään poikansa lihaa miellyttääkseen Joogia. Mutta vielä yksi ehto oli täytettävä! Joogi sanoi, että ellei isännän poika söisi hänen kanssaan, hän ei voisi syödä! Nayanar selitti hienotunteisesti, ettei hänen poikansa ollut talossa, joten hän ei voinut liittyä heidän seuraansa. Mutta Joogi vaati: "Mene ulos ja kutsu häntä. Hän tulee."

Nayanar halusi noudattaa Joogin neuvoa ja teki niin kuin Joogi oli pyytänyt häntä tekemään. Ihmeiden ihme. Nuori poika tuli juosten isänsä luo heti, kun isä oli huutanut ääneen: "Siralala, tule tänne. Joogi haluaa sinun syövän hänen kanssaan." Vanhemmat olivat hämmästyneitä nähdessään lapsensa, Siralan palaavan takaisin henkiin. He menivät keittiöön, mutteivät löytäneet sieltä Joogia. Myös liha oli kadonnut! Kun he etsivät Joogia, Herra ilmestyi heidän eteensä, siunasi heidät ja otti heidät Asuntoonsa.

37. CHERAMAN PERUMAL NAYANAR

Cheraman Perumal Nayanar syntyi Kodunkolurissa. Se oli Malai Nadun eli nykyisen Keralaan pääkaupunki. Hän syntyi Kothayarien kuninkaalliseen sukuun, joka myös tunnetaan Uthiyan sukuna. Nimi Cheraman oli yhteinen nimi kaikille Cheraille. Perumal oli arvonimi, jonka hän oli ottanut kruunauksensa jälkeen. Hänen alkuperäinen nimensä oli Perum-Ma-Kothayar. Hänet oli varustettu hyvillä Samskaroilla. Hänellä oli suuri antaumus Herralle jo lapsena. Kun hän kasvoi, hänen antaumuksen kasvoi myös. Hänellä oli huomattava välinpitämättömyyden ja arvostelukyvyn aste. Hän ei halunnut hallita maata ja niinpä, kun hän tuli täysi-ikäiseksi, hän luopui maailmasta ja meni Tiru Anchaikalamiin ja sitoutui siellä Herran palvontaa. Maata hallitsi Sengol Porayan. Myös hän oivalsi pian maallisen elämän katoavaisuuden ja luopui maailmasta! Hänellä ei ollut jälkeläisiä ja valtaistuimella oli vapaana. He menivät Tiru Anchaikalamiin ja pysyivät Perum-Ma-Kothayaria nousemaan valtaistuimelle. Vaikka hän oli vastahaluinen, ellei se häiritsisi hänen jokapäiväistä palvontaansa, hän taipuisi jumalalliseen tahtoon. Hän meni temppeliin ja esitti rukouksen. Herra salli hänen hyväksyä hallitusvallan. Herran armosta hän nousi valtaistuimelle ja hallitsi maata oikeudenmukaisesti ja viisaasti. Hän pystyi ymmärtämään kaikki kielet, jopa lintujen kielen. Herra oli suonut hänelle kaikki Aiswaryat, suuren voiman, kuninkaalliset ajoneuvot, jne.

Kruunauksen jälkeen hän meni temppeliin ja palvottuaan Herraa, oli palaamassa palatsiin. Matkalla hän näki pyykinpesijän, jonka keho oli töhriintynyt valkoisesta hiekasta ja mudasta. Pelkkä näky lumosi Cheramanin, joka näki hänessä mielikuvan Herra Sivasta, jonka keho oli kokonaan voideltu pyhällä tuhalla. Hänet nostettiin Jumalatietoisuuteen. Hän laskeutui alas elefantin selästä ja heittäytyi pesijän jalkoihin jälkimmäisen protestoinnista huolimatta. Kaikki olivat ihmetyksen vallassa todistaessaan Cheramanin korkeinta antaumusta.

Monilla antaumuksen ja hurskauden teoillaan hän ansaitsi Herra Siva armon. Herra lähetti hänen luokseen kuuluisan muusikon ja palvojan,

Banapatirarin palmulehden kanssa, jolla oli Herran oma laulu Cheramanin ylistykseksi! Siinä luki: "Oi kuningas, joka kunnioittaa suuria runoilijoita runsailla lahjoilla, joka hallitsee alamaisiaan rakkaudella! Ylitys sinulle! Olen erittäin tyytyväinen antaumukseesi ja hyvántahtoiseen luonteeseesi. Tämän viestin kantaja on Banapatirar, joka on suuri palvoja kuten sinä. Hän on loistava muusikko ja laulaa Minun ylistyksiäni suosikki-instrumentillaan, Yazhilla. Hän on tullut tapaamaan sinua. Toivota hänet tervetulleeksi kunnioituksella ja pidä häntä arvossa runsaalla rikkaudella." Cheraman toivotti muusikon tervetulleeksi suurella rakkaudella ja antaumuksella. Kun hän luki Herran laulun, hän oli iloinen ja piehtasoi maassa. Hän sanoi Banapatirarille: "Oi jalo sielu, ottakaa ystävällisesti kaikki nämä hallintaanne ja hyväksykää myös minun valtakuntani". Banapatirar todisti hämmästyneenä kuninkaan antaumusta ja sanoi: "Oi kuningas, olen erittäin tyytyväinen teidän Darshaniinne. Minä hyväksyn vain sen, mikä on ehdottoman välttämätöntä minulle, sillä se on ollut Herran käsky. " Hän otti, mitä tarvitsi ja lähti Kodunkolurista elefantilla. Cheraman saattoi hänet rajalle.

Cheraman oli suuresti kiintynyt Herra Natarajaan. Hän oli luovuttanut kehonsa, mielensä ja sielunsa Hänelle. Hän palvoi päivittäin Herraa, ja Hänen armollaan, rukouksensa aikana, saattoi kuulla Herran nilkkakorujen tuottaman sointuvan äänen Hänen tanssinsa aikana. Eräänä päivänä, rukouksen aikana, hän ei kuitenkaan kuullut tavallista jumalallista ääntä. Cheramanin sydämeen se toi suurta tuskaa. Hän ajatteli, että hänen on täytynyt syyllistyä suureen rikokseen ja päätti lopettaa elämänsä miekallaan. Hän kuuli heti jumalallisen äänen ja ääni taivaalta selitti: "Oi jalo sielu, ystäväni Nambi Arurar on tullut Tillaihin ja hän lauloi suloisia tamilinkielisiä lauluja. Olin täysin imeytynyt siihen ja siitä johtui vitkastelu siunata sinua nilkkakorujeni sointuvalla äänellä." Herra halusi luoda ystävyuden Sundararin ja Cheramanin välille ja niinpä Hän puhui suosiollisesti Sundararista Cheramanille. Cheraman, halukkaana palvoa Herra Natarajaa ja myös tavata Sundarar, aloitti heti matkansa kohti Tillaita. Pelkkä Herran näkeminen Tillaisissa lumosi hänet. Hän lauloi "Pon Vannathu Anthadin" Herra Natarajalle. Kiitollisuudessaan Herra siunasi häntä nilkkakorujensa suloisella äänellä. Cheraman ui jumalallisessa autuudessa.

Ennen kuin Cheraman saapui Tillaihin, Sundarar oli jo lähtenyt paikalta. Cheraman jatkoi Tiruvaruriin, jossa hän tapasi Sundararin. He syleilivät toisiaan ja heittäytyivät toistensa jalkoihin. Heistä tuli nopeasti ystävykset. Tiruvarurissa Cheraman kirjoitti kuuluisan "Tiru Mummanikovain" Herra Thiagarajalle.

Sitten he menivät Vedaranyamiin. Siellä Cheraman lauloi laulunsa "Tiru Anthati" Herralle. Vierailtuaan matkalla monissa pyhäköissä, he tulivat Maduraan. Pandyanin kuningas toivotti heidät tervetulleiksi. Cholan prinssi, joka asui

Pandyenin kuninkaan kanssa, toivotti myös heidät tervetulleiksi. Heidän seurassaan suuret pyhimykset vierailivat monissa pyhäköissä. Hyvästelttyään kuninkaat, Cheraman ja Sundarar palasivat Tiruvaruriin. Sieltä, Cheramanin pyynnöstä, Sundarar seurasi hänen mukanaan Kodunkoluriin. Siellä Cheraman otti Sundararin elefantin kyytiin ja kulki ympäri kaupunkia juhlakulkueessa.

Kun Sundarar palasi Tiruvaruriin, hän oli opastanut Cheramania hallitsemaan maata oikeudenmukaisesti ja viisaasti. Cheraman noudatti pyhimyksen määräyksiä. Seuraavan kerran, kun Sundarar vieraili Kodunkolurissa, eräänä päivänä Sundarar yhtäkkiä lähti paikkakunnalta ja meni pyhään pyhäkköön Tiru Anchaikalामissa, missä hän etsi Herran armoa ja saavutti Vapautumisen. Intuition kautta Cheraman oppi Sundararin vapautumisesta ja myös hän saavutti Herran Lootusjalat, kuten olemme jo nähneet, kun käsittelemme Sundaramurthi Nayanarin elämää. Kailasassa Cheramanista tuli Herra Sivan Ganaiden (palvelijoiden) johtaja.

38. GANANATHA NAYANAR

Gananathar oli Sirkalin hurskas Brahmin. Hän oli Herra Sivan suuri Bhakta. Ihmiset ihailivat hänen hyveellisyyttään ja antaumustaan ja tulivat hänen luokseen saadakseen neuvoja. Hän antoi heille poikkeuksetta jonkin temppeliin liittyvän työn heidän kykyjensä mukaan. He saattoivat puhdistaa temppeliä, tehdä sepeleitä, työkennellä puutarhoissa, polttaa lamppuja temppeleissä, jne. Siten hän valoi heihin antaumusta Herralle ja muutti heidät Siva Bhaktoiksi. Hän oli suuresti kiintynyt Jnana Sambandariin. Kaikki tämä hankki hänelle Sivan armon.

Tässä on toinen suuri, mutta yksinkertainen hengellinen harjoitus. Puhu muille ihmisille Jumalasta ja antamuksen, yms. kunnian. Sinä olet kokoava voimakkaan hengellisen linnoituksen ympärillesi. Sinun tulisi välttää ihmisiä, jotka tuhlaavat aikaasi. Sinun ei tulisi suvaita juoruilua eikä sallia muiden johtaa sinua juoruiluun, jotka ovat henkisen etsijän perivihollisia. Ihmiset, jotka saattavat alussa ajatella, että käyttäytymisesi on outoa, ymmärtävät pian sinua ja voivat omasta tahdostaan välttää hyödytöntä puhetta sinun läsnä ollessasi. Samalla sinä teet erittäin hyvää palvelua ihmiskunnalle ohjaamalla kaikkien mieliä kohti Jumalaa ja Dharmaa. Tämä on upeaa Jooga, joka auttaa samaan aikaan sekä sinua että myös muita. Laita se toimintaan ja oivalla sen ihmeellinen vaikutus.

39. KOOTRUVA NAYANAR

Tämä pyhimys oli Kalandain heimopäällikkö. Hän oli erittäin antautunut Herra Sivalle. Hän toisti päivittäin Panchakshara Mantraa ja palveli Bhaktoja. Herra teki hänestä voimakkaamman ja soi hänelle kaikki rikkaudet ja voimat. Nayanar valtasi monia paikkoja Cholan ja Pandyanin kuningaskunnissa. Hän halusi, että Tillain kolmen tuhannen Brahminin tulisi kruunata hänet kuninkaaksi. He kieltäytyivät, koska he olivat velvollisia osoittamaan kuuliaisuutta Cholan kuninkaalle. He kaikki jopa lähtivät Tillaista pelätessään hänen vihaansa. Vain yksi jäi tekemään Pujaa. Jopa hän kieltäytyi suostumasta Nayanarin pyyntöön. Eräänä päivänä Nayanar rukoili Herraa ja, vastatessaan, Herra Itse ilmestyi hänen eteensä ja kruunasi hänet asettamalla Jalkansa hänen päänsä päälle. Nayanar jatkoi Herran palvontaa ja saavutti lopulta Hänet.

Herra, sydäntemme sisällä asuja tiesi, että kun Nayanar pyysi kolmeatuhatta Brahmania kruunaamaan hänet, se oli vain hengellistäväää kruunausta ja antoi hänelle mahdollisuuden tuntea, ettei kruunu ollut mitään muuta kuin Herran Jalkojen vertauskuva. Kun Brahminit pelkäsivät poliittisia seurauksia, Herra Itse täytti palvojan toiveen.

40. PUGAL CHOLA NAYANAR

Pugal Chola Nayanar oli kuningas. Hän asui Uraiyrissa Cholan kuningaskunnassa. Hän oli suuresti antautunut Herra Sivalle ja Hänen Bhaktoilleen. Hän oli ihanteellinen kuningas ja ihmiset rakastivat häntä ja seurasivat hänen jalanjälkiään.

Kerran hän meni Karuriin kokoamaan hänelle kuuluvia veroja Kuda Nadun kuninkailta. Kaikki he maksoivat sen heti, mutta ministerit ilmoittivat, että mitätön kuningas nimeltä Adigan ei maksanut. Hän määräsi joukkonsa hyökkäämään Adiganin linnoitukseen. Sillä välin Eripatha Nayanar tappoi kuninkaan elefantin Siva Aparadhamille (kuten olemme jo nähneet Eripatha Nayanarin elämässä). Lopulta sekä Eripatharilla että kuninkaalla oli Herran Darshan. Kun tämä draama oli toteutunut, toisaalla, kuninkaan joukot olivat tuhonneet Adiganin linnoituksen, tappaneet monia hänen miehistään ja Adigan itse oli paennut paikalta. Pugal Cholarin joukot palasivat runsaiden rikkauksien ja tapettujen miesten päiden kanssa. He laskivat kaikki nämä kuninkaan jalkoihin. Päiden joukossa kuningas huomasi pään, joka oli letitetty – se kuului Siva

Bhaktalle. Hirveän katumuksen lamauttamana kuningas teki suuren tulen, käveli sen ympäri se pää kultaisella lautasella hänen kädessään ja astui tuleen Panchakshara Mantraa toistaen. Näin hän meni Herran Asuntoon.

41. NARASINGA MUNIYARAIYAR

Tämä pyhimys oli mitätön heimopäällikkö. Hän asui Tiru Munaipadissa. Hän oli erittäin antautunut Herra Sivalle. Hän oli Saivismin mestari. Jokaisena Tiruvathirapäivänä hän suoritti erityistä Pujaa, ruokkien Siva Bhaktoja jokaisessa muodossa, jossa he ilmestyivät ja tarjosi sadan kultarahan lahjan jokaiselle. Eräässä tällaisessa tapahtumassa yksi Bhakta tuli paikalle pyhää tuhkaa voimakkaan, alastoman ruumiinsa päällä. Tämä herätti inhoa muiden Bhaktojen sydämissä. Nayanar ymmärsi tämän ja heittäytyi alastoman palvojan jalkoihin ja toivotti hänet tervetulleeksi suuremmalla kunnioituksella. Hän ruokki hänet hyvin ja antoi hänelle 200 kultarahaa. Tämä ansaitsi Herran korkeimman armon Nayanarille.

Tässä on esimerkki syvällisestä tavasta, jolla pyhimykset ilmentävät kosmista näkemystään ja myös syvällisestä tavasta, jolla he saavat aikaan tarvittavan muutoksen toisten näkemyksissä. Nayanarille kaikki palvojat ovat Herra Sivan ilmentymiä. Alaston mies ei herätä hänessä vähäisintäkään inhon tai halveksunnan merkkiä. Kun hän havaitsee tämän epäterveen asenteen muissa, hän ei korjaa heitä väkivaltaisesti. Hänen omalla, syvällisellä, mystisellä, mutta erittäin tehokkaalla tavallaan, hän osoittaa totuuden ja saa aikaan muutoksen tietämättömän asenteessa. Molemmat oppitunnit ovat tärkeitä.

42. ADIPATTHA NAYANAR

Tämä pyhimys oli kalastaja, joka syntyi Nulaipadissa lähellä Nagapattinamia. Hänen harjoituksensa oli päästää päivittäisestä saaliistaan yksi kala menemään uhrina Herralle. Herra halusi paljastaa hänen suuruutensa maailmalle. Kerran tapahtui niin, että useana peräkkäisenä päivänä hän pystyi saamaan vain yhden kalan. Hän päästi sen menemään Herra Sivan nimissä ja meni pois ilman ruokaa. Eräänä päivänä hän pyydysti kultaisen kalan, jälleen vain yhden sinä päivänä. Ja hän pysyi lupauksessaan ja päästi sen menemään Herra Sivan nimissä. Herra ilmestyi hänen eteensä ja siunasi tämän lukutaidottoman kalastajapyhimyksen!

Ei todellakaan laajalla oppineisuudella, eikä henkeäsalpaavilla kurinalaisuuksilla, eikä kuuntelemalla ja puhumalla paljon, vaan horjumattomalla antautumisella yksin voi Jumalan toteuttaa.⁹ Tämä nöyrä, yksinkertainen, kalastajapyhimys on todistanut sen ilman vähäisintäkään epäilystä. Mutta, katsokaa hänen sinnikkyyttään, *Nishta!*¹⁰ Sitä ei ole helppo saavuttaa ellei sinulla ole elävää uskoa Jumalaan. Muutoin mieli nostaa esiin kaikenlaisia syitä (ontuvia tekosyitä!) lupauksen rikkomiseksi. Tämä korkein usko ja antaumus on itsessään korkeinta Jnanaa. Vain tietämättömät ihmiset opiskelevat kirjoja. Mitä tarvetta suurella tutkijalla on opiskella kieliopin peruskirjaa? Mitä tarvetta on olemassa hänelle, jolle Jumala on elävä läsnäolo, sulloa itsensä täyteen sanoja? Äly on apu, jos se palvelee uskoa. Se on este, jos se ravistaa sitä. Antaumus on välttämätöntä Hänen saavuttamiseksi.

43. KALIKAMBA NAYANAR

Tämä pyhimys oli kastiltaan Vaisya ja hän asui Pennagadamissa Cholan kuningaskunnassa. Hän teki jotain palvelua temppelissä. Hän oli hyvin antautunut Siva Bhaktoille, joissa hän näki Herran Itsensä. Myös hänen vaimonsa auttoi häntä kaikessa tässä.

Eräänä päivänä hänen entinen palvelijansa tuli hänen kotiinsa Bhaktan valepuvussa. Nayanar, kuten tavallisesti, toivotti hänet tervetulleeksi, pesi hänen jalkansa ja palvoi häntä. Mutta hänen vaimonsa, joka tunnisti entisen palvelijan, ei liittynyt seuraan. Nayanar ymmärsi hänen antaumuksensa puutteen, katkaisi hänen kätensä ja jatkoi Bhaktan palvontaansa. Harjoittamalla tätä Jooga Sadhanan muotoa, hän saavutti Hänet.

Tämä pyhimys on dramaattisesti todistanut suuren totuuden, jota Viisas Narada on korostanut kuolemattomassa teoksessaan "Bhakti Sutrat": ei ole kastin, opin tai aseman erottelemista Jumalan palvojien keskuudessa. He eivät tunnista tällaisia eroja keskuudessaan eikä muidenkaan tulisi ajatella tällaisia eroja. Se on jumalanpilkkua Jumalaa vastaan. Suurista palvojista on tullut yksi Hänen kanssaan. He ovat kaikki tuoneet julki jumalallisuuden. Olipa heidän entinen elämänsä, kastinsa tai uskonsa ollut mitä hyvänsä, heistä on nyt tullut jumalallisia ja siksi tällaisilla eroilla ei ole mitään merkitystä.

⁹ Tähän voisi laittaa myös: "tehdä Jumalasta totta"!

¹⁰ Nishta: Hindufilosofiassa se viittaa uskoon, vakaumukseen, antautumiseen ja huipennukseen

44. KALIA NAYANAR

Kalia Nayanar oli Tiruvotriyurin öljykauppias. Hänen Herran palvontansa, Jolle (Herralle) hän oli hyvin antautunut, otti päivittäisen temppelin lamppujen sytyttämisen muodon. Hän oli rikas. Mutta paljastaakseen hänen suuruutensa, Herra teki hänelle köyhän. Myös hänen sukunsa eväsi avun. Hän alkoi tehdä töitä ansaitakseen öljyä. Jopa tästä tuli mahdotonta. Hän halusi myydä vaimonsa, mutta kukaan ei voinut ostaa. Lopulta, epätoivossa, hän halusi viiltää kaulaansa ja käyttää verta öljyn sijasta palamaan lampuissa. Tässä yrityksessä Herra Siva tarttui kiinni hänen kädestään ja siunasi häntä.

Millaista suuruutta ja mitä antaumuksen kiihkoa kuvaillaan tässä yksinkertaisessa elämässä! Itsensä unohtaminen on perussävel antaumuksessa. Muistamalla Jumalaa aina, palvoja on niin täydellisesti imeytynyt Häneen, ettei millään muulla kuin Jumalalla ja Hänen palvonnallaan ole hänelle merkitystä. Tottahan toki Hänen palvontansa täytyy jatkuu. Minkään esteen ei tulisi olla tiellä. Palvojan sydän ja mieli ovat aina positiivisia, eikä hän koskaan salli negatiivisen ajattelun mennä niihin. Hän näkee mahdollisuuksia vaikeuksissa eikä häntä koskaan lyödä millään esteillä, jotka palvelevat häntä askeleina kohti Jumalaa!

45. SATTI NAYANAR

Satti Nayanar oli kastiltaan Vellala. Hän syntyi Varinjiyriassa Cholan kuningaskunnassa. Hän oli Herra Sivan vilpitön palvoja ja kunnioitti Hänen palvojiaan. Hän ei voinut sietää ketään, joka puhui heistä pahaa. Jos joku teki niin, hän katkaisi panettelijan kielen. Herra Siva ymmärsi hänen puhdasta sisäistä Bhaviaan ja suihkutti armoaan hänen päälleen.

Sen lisäksi, että se paljastaa Nayanarin antaumuksen loiston, tämä yksinkertainen elämä pitää myös sisällään meille suuren havainnollisen esimerkin – älä koskaan puhu pahaa pyhimyksistä tai Jumalan palvojista. He ovat saavuttaneet yhtymisen Jumalan kanssa. Ja jos sinä panettelet heitä, sinä panettelet Jumalaa itseään. Se on suurin synti, suurin, Himalajan kokoinen munaus. Et voi tuomita heitä. He elävät eri tietoisuustasolla kuin sinun. Meidän pyhät kirjoituksemme sisältävät lukuisia kuvauksia pyhimysten, viisaiden ja Joogien kummallisista käyttäytymisistä. Joskus he käyttäytyvät kuin pienet lapset; joskus kuin hullut; joskus kuin idiootit. Mystinen on pyhimysten luonne. Palvo ja rakasta heitä aina. Sinä tulet hyötymään. Älä kritisoi heitä, älä puhu heistä pahaa tai etsi

(löydä) vikaa heidän käyttäytymisestään. Meidän pyhät kirjoituksemme sanovat, että hän, joka moittii viisaiden käyttäytymistä, saa heidän huonon Karmansa ja kärsii niin muodoin kaksin verroin. Pidä varasi!

Jos joku puhuu pahaan pyhimyksestä tai Jumalan palvojasta sinun läheisyydessäsi, poistu heti paikalta. Muussa tapauksessa sinun oma moraalinen ja hengellinen järjestelmäsi tulee heikentymään vaarallisesti. Pidä varasi!

46. AIYADIGAL KADAVARKON NAYANAR

Aiyadigal Kadavarkon Nayanar oli Pallavan kuningas, joka hallitsi Kanchia. Hän valoi Saivismin henkeä myös kansaansa.

Hän alkoi pian inhota maallista elämää, luopui maailmasta sen jälkeen, kun oli asettanut poikansa tilalleen ja ryhtyi tekemään jatkuvaa pyhiinvaellusta eri pyhäköissä laulaen lauluja Hänen ylistyksekseen siellä, minne hyvänsä hän meni. Herra Siva oli erittäin tyytyväinen hänen antaumukseensa ja siunasi hänet Darshanillaan.

Tämä kuningas on asettanut esimerkin kaikille kuninkaille ja sosiaalisille johtajille. Johtajien tulisi olla paras esimerkki seuraajilleen. Heidän tulisi rohkaista massoja kulkemaan hyveen ja Jumalallisuuden polkua. Muussa tapauksessa he elävät turhaan, ja lisäksi he ottavat harteilleen melkoisen osan seuraajiensa synneistä, sillä he ovat vastuussa näistä synneistä.

Tämä Nayanar elää sydämässämme vielä tänäkin päivänä, koska hän palveli alamaisiaan sekä periaatteella että omalla henkilökohtaisella esimerkillään. Hän opetti heitä, hän rohkaisi heitä ja lopulta, omasta elämästään luopumisella ja Herralle täysin antautumalla, asetti heille loistavan esimerkin yltää samaan. Tällaista on ihanteellisen johtajan elämä.

47. KANAMPULLA NAYANAR

Kanampulla Nayanar oli varakas mies Irukkuvelurissa. Hän oli suuri Siva Bhakta. Hän halusi käyttää kaiken omaisuutensa vain Hänen palvelemiseensa. Niinpä, horjumattomalla antaumuksella hän sytytti lamppuja Sivapyhäköissä ja lauloi Hänen ylistystään. Herra Siva halusi paljastaa hänen antaumuksensa. Hän veti pois hänen varallisuuttaan. Hän matkusti Chidambaraniin. Myös siellä hän jatkoi palveluaan niillä rahoilla, jotka hän sai myymällä omaisuuttaan. Talossa ei ollut mitään jäljellä. Hänen piti leikata ruohoa, myydä se ja ostaa rahoilla *gheetä* ja polttaa lamppuja. Koska hän leikkasi ruohoa, joka tunnetaan Kanampulina,

hänet tunnettiin Kanampulla Nayanarina. Eräänä päivänä hän ei saanut myytyä ruohoa. Hän ei kuitenkaan halunnut poiketa velvollisuudestaan. Hän meni temppeleihin ja teki ruohosta sydänlangan ja poltti sitä. Ruohon määrä ei riittänyt. Niinpä hän taivutti oman päänsä lampun lähelle, levitti hiuksensa lampun päälle ja alkoi polttaa sitä. Herra Siva ilmestyi välittömästi hänen eteensä ja siunasi hänet.

48. KARI NAYANAR

Tämä Herra Sivan harras palvoja oli Tirukadavurin syntyperäinen asukas. Hän oli tamilinkielien tutkija. Hänellä oli tapana mennä kolmen Tamilikuninkaan luo ja saada rahaa laulamalla tamilinkielisiä Kovaita (runokokoelmia). Hän ansaitsi paljon ja rakensi temppeleitä. Näin hän levitti Saivismin aiheuttajaa. Hän palveli myös Siva Bhaktoja ja ansaitsi Hänen armonsa.

Herran todellinen palvoja elää vain Hänen tähtensä. Kaikki, mitä hänellä on, tarjotaan Herralle palvojan palvontana. Jumala on sinun luojasi, isäsi ja äitisi, ystäväsi ja Gurus. Hän on antanut sinulle erilaisia kykyjä ja taitoja. He kuuluvat Hänelle. Hän asuu *kaikissa* ja odottaa sinun käyttävän niitä kaikkien palvelemiseen. Tämä on yksinkertaista logiikka, jolla pyhimykset tulevat johtopäätökseen, että heidän tulisi nähdä Jumala kaikessa, palvella Herraa kaikissa ja rakastaa Häntä kosmisella rakkaudella ja ilmaista sitä epäitsekäänä palveluna ja armeliaisuutena.

Viettämällä sellaista epäitsekästä ja jumalallista elämää, voitat pahimman hengellisen vihollisesi, nimittäin egoismin ja oivallat Jumalan jopa tässä syntymässä, ei, tällä sekunnilla.

49. NINRA SEER NEDUMARA NAYANAR JA

50. MANGAYARKARASIYAR

Koon Pandyan, Pandyanin kuningas, hallitsi Madurassa. Häntä kutsuttiin Koon Pandyaniksi kyttyräselkensä tähden. Hän oli itse runoilija ja hän avusti tamilrunoilijoita ja perusti Tamil Sangamin. Hänen vaimonsa oli Mangayarkarasiyar. Hän oli Cholan kuninkaan tytär. Hän oli Herra Sivan kiihkeä palvoja. Kulacchirai Nayanar oli hänen ministerinsä ja myös hän oli Herra Sivan uskollinen palvoja. Tiru Jnana Sambandar on laulanut Padigameja molempien ylistykseksi.

Koon Pandyan oli joutunut Jainismin vaikutuksen uhriksi. Kuningatar ja ministeri pelkäsivät, että ellei jotain tehtäisi, Saivismi saataisi tuhoutua täysin.

Kun Sambandar tuli Maduraan ja oleskeli kaupungin ulkopuolella, Kulacchirai Nayanar kutsui hänet kaupunkiin. Jainit yrittivät turhaan tuhota Sambandarin. Kun Sambandar lauloi laulun, kuninkaan kyttyräselkä parani, samoin kuin hänen polttava kipunsa. Hän palasi Saivismiin. Siitä lähtien hänet tunnettiin nimellä Ninra Seer Nadumara Nayanar, kun hänen kyttyräselkänsä oli kadonnut ja hän seisoj pystyssä ja pitkänä.

Pandyenin kuningas voitti sitten Tirunelvelyn pohjoiset kuninkaat ja levitti Saivismia sinne. Mangayarkarasiyar auttoi miestänsä tässä suuressa määrin. Sekä mies että vaimo palvoivat Sambandaria suurella uskolla ja antaumuksella. Heidän antaumuksensa Gurulle ja Saivismin rakastamisensa ansaitsi heille Hänen armonsä.

51. VAYILAR NAYANAR

Hän oli kastiltaan Vellala. Hän kuului Mylaporeen. Hän oli Siva Bhakta. Hän rakensi temppeleitä henkisesti ja teki Manasic (henkistä) palvontaa. Hän rakensi unohtamattomuuden temppelin, sytytti Itsevalaisevan loistavan lampun, kylvetti Herraa kuolemattoman Anandan vedessä ja palvoi Häntä korkeimman rakkauden eliksiirillä. Näin hän saavutti pelastuksen.

Tässä on Para Bhaktan, korkeimman palvojan elämää. Hän oli ylittänyt kuvainpalvonnan vaiheen. Hän oli saavuttanut suuren sydämen puhtauden ja sisäisen psyykkisen näkemyksen selkeyden, niin että ilman vertauskuvan ja rituaalien apua hän saattoi nostaa mielensä Abstraktin korkeimpiin korkeuksiin.

Tämän Vayilar Nayanarin ihmeellisen, yksinkertaisen elämän mukaan ottaminen on viittaus siihen, että antaumusta on monenlaista, joka sopii erilaisten yksilöiden makuun ja luonteeseen. Riippumatta siitä, minkä polun he valitsevat, lopulta he saavuttavat saman päämäärän, yhtymän Herran, Sivan kanssa. Hinduja viisaat ovat aina ilmoittaneet, että henkinen polku ei ole stereotyyppinen, samaa lääkettä kaikkiin sairauksiin, samaa ruokaa kaikenikäisille ihmisille (lapsuudesta vanhukseen!), vaan henkinen elämä mukautuu (laajojen rajojen sisällä) jokaisen henkilön tarpeisiin. Jokainen seuraa polkua tai polkujen yhdistelmää, joka sopii hänelle ja lopulta saavuttaa saman päämäärän.

52. MUNAIYADUVAR NAYANAR

Tämä pyhimys oli kastiltaan Vellala. Hän kuului Tiru Niduriin Cholan kuningaskunnassa. Hän oli suuri Herra Sivan ja Hänen palvojiensa Bhakta. Hän

oli aina epätoivoisen, heikon ja voitetun toivo. He kutsuivat hänet kääntämään heidän tappionsa voitoksi. Hän saattoi vuokrata itsensä ammattitaitoisena taistelijana. Hän sopi palkan tästä palvelusta ja niillä rahoilla hän ruokki Siva Bhaktoja ja huolehti heistä. Hän ansaitsi rahaa tällä tavalla ja siksi häntä kutsuttiin nimellä "Munaiyadugar". Herra Siva oli erittäin tyytyväinen häneen ja siunasi häntä.

Kahta tärkeää opetusta, jotka tämä Nayanarin elämä pitää sisällään, ei pidä jättää huomiotta. Ensimmäinen ja ennen kaikkea, jopa Jumalan antaman miekkailun taidon käytössä Nayanar huolehti siitä, että sitä käytettiin puolustamaan heikkoa, sorrettua ja alistettua. Myös voima on, Hänen mukaansa, Herran ilmentymä, mutta sitä tulisi käyttää Hänen palveluksessaan oikeamielisellä tavalla. Toiseksi on se, että tällaisen palvelun hedelmät pyhitettiin aina Herralle. Tämä on Bhagavad Gitan opetuksen ydin ja kaikkien pyhimysten ja viisaiden opetukset. Oikeamielisyys lepää tällä Jumalalle antautumisen ja epäitsekkyuden jalustalla. Itsekkyys on kaikkien syntien ja siitä seuraavien kärsimysten juurisyy.

53. KAZHARSINGA NAYANAR JA 54. SERUTHUNAI NAYANAR

Kazharsinga Nayanar oli Herran kiihkeä palvoja. Hän oli Pallavan monarkki, joka kuului Kadavarin sukuun. Jumalan armosta johtuen hän voitti pohjoisen maan kuninkaat ja vakiinnutti sinne Saivismin. Hän kulki monilla pyhiinvaelluksilla.

Kerran hän tuli Tiruvaruriin kuningattarensa kanssa ja vieraili temppelissä. Kuningatar, tullessaan temppelin ympäri, tuli paikkaan, jossa kukkia oli pidetty Sivan palvontaa varten ja hän haistoi kukkaa, joka oli vahingossa pudonnut lattialle. Serodunai Nayanaria, harrasta Tajoren Vellalaa, joka oli menossa palvelemaan temppelissä, ärsytti hänen toimintansa. Hän katkaisi heti kuningattaren nenän, joka haistoi kukkaa.

Kuningas, kuullessaan kuningattaren sääliä huudon, ryntäsi paikalle. Hän oli hirveän vihainen miehelle, joka oli vastuussa brutaalista teosta. Seruthunai Nayanar selitti hänelle kuningattaren toiminnan, joka oli loukkaus Herra Sivaa kohtaan (Siva Aparadham). Kuningas antoi hänelle välittömästi lisärangaistuksen, katkaisemalla käden, joka nosti kukan! Ihmiset ylistivät sekä kuningasta että Seruthunai Nayanaria ja taivaalliset pudottivat kukkia heidän päälleen. Molemmat saavuttivat Herra Sivan armon.

55. IDANGAZHI NAYANAR

Tämä pyhimys oli Velasin kuningas Kodumbalurissa. Hän oli Herra Sivan uskollinen palvoja. Hän oli tehnyt järjestelyjä kaikkien Sivatemppelien kanssa suorittamalla palvontaa Siva Agamien mukaan. Siellä oli toinen Siva Bhakta samalla alueella tekemässä Maaheshwara Pujaa. Hänestä tuli erittäin köyhä, joten hän ei voinut jatkaa Pujaansa ja ruokkia Bhaktoja. Niinpä hän eräänä päivänä meni yöllä Idangazhi Nayanarin vilja-aittaan ja alkoi varastaa kuorimatonta riisiä. Vartija otti hänet rysän päältä kiinni ja vei hänet kuninkaan luo. Kuningas oppi kyselemällä, että Siva Bhaktan varastamisen motiivina oli ruokkia Herran palvoja. Kuningas päästi hänet menemään.

Tämä tapahtuma avasi kuninkaan silmät. Hän tajusi, ettei mikään kuulunut hänelle ja että hänen omaisuutensa todelliset omistajat olivat Herra Siva ja Hänen Bhaktansa. Niinpä hän antoi kaikille Siva Bhaktoille luvan tulla palatsiinsa ja vilja-aittaansa ja ottaa mitä halusivat. Siten hän osoitti antaumuksensa Saivismiin levittämisessä. Näin hän ansaitsi myös Herra Sivan armon.

56. PUGAZH TUNAI NAYANAR

Tämä pyhimys oli Seruviliputhurin hurskas Adi Saiva. Hän oli kiihkeä Siva Bhakta. Hän oli Pujari (pappi) temppelissä. Hänen päivittäinen tehtävänsä oli kylvettä jumalankuva, lausua Mantroja ja tehdä Pujaa Siva Agamoiden mukaisesti. Kerran nälänhätä pyyhälsi yli maan eikä hänellä ollut rahaa ostaa ruokaa. Hän rakasti jumaluutta ja päivittäistä tehtäväänsä niin paljon, ettei halunnut lähteä paikasta nälästä huolimatta. Hän takertui siihen paikkaan ja jatkoi Pujaa. Hänen ruumiinsa laihtui. Eräänä päivänä, heikkoudestaan huolimatta, hän nouti vettä Herran Kylpyyn (Abhishekam) ja kun hän oli valuttamassa vettä Lingamille, vesiruukku lipesi hänen kädestään ja putosi Hänen päälleen. Nayanar unohti itsensä pelkästä uupumuksesta ja pyörtyi. Herra ilmestyi hänen unessaan ja sanoi, että Hän jättäisi yhden kolikon temppeliin joka päivä, kunnes nälänhätä olisi ohi, jotta hän voisi hankkia tarvittavan ruoan tuolla rahalla ja lepyttää nälkensä. Nayanar heräsi ja totesi, että uni oli totta! Näin Herra salli Hänen Bhaktansa päästä nälänhädän yli. Hän jatkoi päivittäistä Pujaansa temppelissä ja saavutti lopulta Herran Asunnon.

57. KOTPULI NAYANAR

Tämä pyhimys oli kastiltaan Vellala. Hän oli Cholan kuninkaan ylipäällikkö. Hän oli hyvin antautunut Herra Sivalle. Hän oli hyvin hurskas ja hyveellinen. Hänen harjoituksensa oli ostaa kuorimatonta riisiä tuloistaan ja antaa se Sivan temppeleille Herran ruuaksi. Hän teki tätä kauan.

Kerran hänen oli mentävä pois sotilaallisen velvollisuuden tähden. Niinpä hän varastoi riittävän määrän kuorimatonta riisiä temppelin käyttöön, luovutti sen sukulaisilleen selkeillä ohjeilla, että se oli tarkoitettu ainoastaan Herralle ja ettei heidän tulisi koskea siihen omaa käyttöönsä. Poissaolonsa aikana siellä oli nälänhätä ja hänen sukulaisensa joutuivat kärsimään ruuan puutteesta. Niinpä he laskivat kätensä Herralle tarkoitetulle kuorimattomalle riisille ja lepyttivät nälkäänsä. Nayanar palasi velvollisuudestaan ja kuuli sukulaistensa toiminnasta. Hän oli vihastunut heihin. Hän kutsui heidät kotiinsa ja tappoi heidät, mukaan lukien omat vanhempansa, tämän rikoksen vuoksi. Hänen korkein rakkautensa Herraan oli niin täydellisesti jättänyt varjoonsa hänen rakkautensa omiin läheisiin ja rakkaisiin sukulaisiinsa! Herra ilmestyi välittömästi hänen eteensä ja siunasi hänet sekä kaikki sukulaiset, jotka olivat kuolleet hänen kätensä kautta ja otti heidät kaikki Hänen Asuntoonsa.

58. PUSALAR NAYANAR

Pusalar oli Tirun Ninravurin Brahmin Thondai Mandalamissa. Hän loisti Herran henkisessä palvonnassa. Henkinen palvonta on tuhansia kertoja parempaa kuin ulkoinen, rituaalinen palvonta. Henkinen palvonta johtaa pian Samadhiin (ylitietoiseen tilaan) ja Itseoivallukseen. Hän halusi voimakkaasti rakentaa temppelin Herra Sivalle, mutta hänellä ei ollut rahaa siihen. Niinpä hän keräsi henkisesti tarvittavat materiaalit tähän tarkoitukseen. Hän asetti peruskiven suotuisana päivänä. Hän nosti temppelin ja oli jopa päättänyt soveliaan päivän, jolloin jumaluus asetetaan sen sisään.

Kadavan kuningas, joka oli myös Herra Sivan suuri palvoja, oli rakentanut upean temppelin Conjeevaramiin. Myös hän oli sattumalta valinnut päivämäärän, jonka Pusalar oli henkisesti valinnut asettaakseen Herran temppeliinsä. Herra halusi osoittaa kuninkaalle Pusalarin suuren antaumuksen ylivoimaisuuden. Niinpä Herra ilmestyi kuninkaalle unessa ja pyysi häntä lykkäämään asetuseremoniaa temppelissään, koska hän aikoi mennä temppeliin, jonka

Hänen palvojansa rakensi Tiru Ninravuriin. Kuningas heräsi unesta ja oli erittäin halukas saamaan Herran mainitseman palvojan Darshanin ja myös näkemään hänen suurenmoisen temppelin, jonka hän ajatteli olevan paljon parempi kuin hänen omansa.

Kuningas tuli Tiruninravuriin ja etsi kaikkialta paikkaa temppelille. Hän ei löytänyt yhtään. Sitten kuningas teki tiedusteluja Pusalarista. Hän sai selville Pusalarin talon ja lähestyi häntä. Pusalar lamautui, kun kuuli kuninkaan unesta. Hän palautui pian ja oli täynnä iloa. Hän ajatteli: "Kuinka ystävällinen ja armollinen on Herra. Minä olen vain viheliäinen luontokappale ja Hän on hyväksynyt minun henkisen pyhäkköni Hänen Asunnokseen. Olen todella siunattu." Hän kertoi kuninkaalle, että se temppeli oli vain hänen mielessään. Kuningas yllättyi suuresti kuullessaan tämän. Ihastellen Pulararin antaumusta, kuningas heittäytyi hänen jalkoihinsa ja palvoi häntä. Pularas asetti Herran henkiseen temppeliinsä ja jatkoi Hänen palvontaansa kunnes hän saavutti Hänen Asuntonsa.

59. NESANAYANAR

Tämä pyhimys oli Kampilin syntyperäinen asukas. Hän oli kutoja. Hän oli erittäin antautunut Herralle ja Hänen Bhaktoilleen. Hänen mielensä kiinnittyi kunnolla Herran lootusjalkoihin. Hänen huulensa lausuvat aina Panchakshara Mantraa. Hänen kätensä olivat aina kiireisiä Hänen Bhaktojensa palvelussa. Nämä kolme hyvettä saavuttivat hänelle Herran armon.

Tässä on toinen esimerkki Jumalan Nimen ylistämisestä. Olemme jo nähneet Herran Nimen ylistystä (*Katso* sivua 79), kun tutkimme Sirapulli Nayanarin elämää. Mantran jatkuva toisto antaa sinulle mahdollisuuden muistaa Häntä aina, läpi koko päivän ja jopa unen aikana! Menetelmä on tämä: heti kun heräät aamulla, istu alas puoleksi tunniksi ja toista henkisesti Mantraa ja säilytä tämä virtaus myös työsi aikana, vetäytymällä itseesi muutamaksi hetkeksi kerran tunnissa ja visualisoimalla henkisesti Herran läsnäoloa itsessäsi ja toistamalla mentaalaisesti Mantraa. Jos sitoudut tähän harjoitukseen, huomaat pian, että vaikka olet puhumassa tai ryhdyt muihin toimintoihin – ei, jopa unen aikana, mieli jatkaa Mantran toistamista. Tulet saamaan Jumalaoivalluksen. Tämän upean Japa Joogan lisäksi Nesa Nayanar harjoitti myös synteestistä (monista toiminnoista koostuvaa) Joogaa. Hän ajatteli Jumalaa, hän eli Jumalalle, hän teki työtä Jumalalle, hän oli hyvin antautunut Jumalalle ja rakasti Häntä.

60. KOCHENGAT CHOLA NAYANAR

Chandra Tirthassa Cholan kuningaskunnassa oli sankka metsikkö. Tuossa metsikössä, Jambulpuun alla, oli Siva Lingam. Valkoisella elefantilla oli tapana tulla sinne päivittäin ja heittäytyä Lingamin eteen. Hämähäkki, joka myös oli antautunut Hänelle, huomasi, että kuivat lehdet putosivat Hänen päälleen ja estääkseen tämän, kutoi verkon Lingamin yläpuolelle.

Seuraavana päivänä, kun elefanti tuli palvomaan, hän löysi verkon ja ajatellen, että joku oli saastuttanut paikan, repi verkon, teki palvontansa ja meni pois. Hämähäkki tuli paikalle, oli pahoillaan, että hänen verkkonsa oli tuhottu, kutoi toisen verkon ja meni pois. Seuraavana päivänä, kun elefanti oli vetämässä verkkoa pois, hämähäkki, joka oli siellä paikalla, antoi hänelle piston. Elefanti kuoli myrkkyyän paikan päällä. Myös hämähäkki, joka oli kiinni elefantin kärsässä, kuoli.

Hänen armostaan tämä hämähäkki syntyi Suba Devanin, Cholan kuninkaan pojaksi. Kuningas ja hänen velvollisuudentuntoinen vaimonsa menivät Chidambaramiin ja rukoilivat innokkaasti Herra Natarajalta poikaa. Herra suostui heidän toiveeseensa. Pian Kamalavati alkoi odottaa lasta. Synnytyspäivä saapui. Astrologit ennustivat, että jos lapsi syntyisi muutamaa minuuttia myöhemmin, se hallitsisi kolmea maailmaa! Kuningatar pyysi, että hänet olisi sidottava huoneen kattoon ylösalaisin tiukka side vyötärönsä ympärillä. Kun suotuista aika tuli, hänet vapautettiin ja lapsi syntyi. Tämä oli hämähäkin jälleensyntymä! Lapsella oli punaiset silmät, koska hän oli pysynyt äitinsä kohdussa vähän kauemmin. Äiti, katsellen hänen silmiinsä, sanoi: "Kochekannano" (punasilmäinen lapsi) ja kuoli. Siksi hänelle annettiin nimi Kochengat Cholan. Kun hän saavutti soveliaan iän, hänen isänsä asetti hänet valtaistuimelle kuninkaaksi, vetäytyi pois maailmasta ja ankanan katumusharjoituksen jälkeen saavutti Herran Asunnon.

Kochengat Cholan edisti Saivismia. Tiru Anai Kassa hän rakensi kauniin temppelin ja asetti Siva Lingamin saman Jambulpuun alle! Chola Nadussa hän rakensi monia pyhäkköjä ja kartanoita kolmen tuhannen Tillain Brahminin käyttöön. Hän huolehti säännöllisestä palvonnasta Chidambaranissa. Lopulta hän saavutti Herran Asunnon. Runoilija Poygayar lauloi hänen ylistystään hänen "Kalavazhi Narpathussaan".

61. TIRU NEELAKANTA YAZHPANAR

Tiru Erukattanpuliyyurissa, Cholan kuningaskunnassa, asui Herra Sivan kiihkeä palvoja nimeltä Tiru Neelakanta Yazhpanar. Hän oli Yazhin (Veenan, soittimen) soiton mestari. Hänellä oli tapana vieraillla monissa pyhissä pyhäköissä ja laulaa Hänen ylistyksiään Yazhilla. Kerran hän meni Maduraan. Hän seisoi sisäänkäynnissä ja lauloi. Herra halusi kuulla häntä lähietäisyydeltä ja niinpä Hän pyysi palvoja heidän unissaan tuomaan Yazhpanarin seuraavana päivänä sisimpään pyhäkköön. Kun Brahminit veivät hänet pyhäkön sisälle, Yazhpanar yllättyi, mutta ymmärsi, että se oli Hänen Lilaansa ja että Hän halusi kuulla hänen soittoaan Yazhilla. Kun hän lauloi, ääni kuului taivaasta: "Jos soitin lepää märällä lattialla, se pilaantuu. Antakaa hänen käyttöönsä kultainen istuin." Hänelle tarjottiin välittömästi kultainen istuin. Yazhpanar heittäytyi Herran eteen ja lauloi Hänen korkeimmasta myötätunnostaan kultaisella istuimella seisten.

Sitten Yazhpanar meni Tiruvaruriin ja täälläkin hän pysyi pyhäkön ulkopuolella ja lauloi. Ja myös täällä Herra halusi hänen laulavan Hänen välittömässä läsnäolossaan. Niinpä Hän loi uuden aukon temppelin pohjoissivulle. Yazhpanar ymmärsi Herran tahdon ja meni sisään portista ja lauloi Hänen Läsnäolossaan. Kuinka hän liittyi Sambandariin ja sai Vapautuksen, on kerrottu Sambandarin elämässä.

62. SADAYA NAYANAR JA

63. ISAIJNANIYAR

Tirunavalurissa Tirumuraipadissa asui Adi Saivite nimeltä Sadayanar. Kaikki hänen esi-isänsä olivat Herra Sivan kiihkeitä palvoja. Myös hän oli hurskas ja uskollinen. Isaijnaniyar oli hänen velvollisuudentuntoinen vaimonsa. Myös hän oli antautunut Herralle. Heidän edellisissä elämässään tekemiensä hyvien tekojen johdosta, heille syntyi jumalainen lapsi. Hän ei ollut kukaan muu kuin Sundaramurthi Nayanar. Narasinga Munaiyar, kuningas, tunsu viehtymystä lapsen kauneuteen ja halusi kasvattaa sen itse. Kuningas lähestyi vanhempia ja he, hetkeäkään epäröimättä, luovuttivat lapsen hänelle. Tällä teollaan he osoittivat, ettei heillä ollut mitään kiintymystä mihinkään tässä maailmassa.

He viettivät ihanteellista Grihasthan (perheellisen) elämää ja saavuttivat lopulta Hänen armonsa.

Maallinen kiintymys on ainoa ketju, jolla ihminen sitoo itsensä tähän Samsaraan. Kun on olemassa kiintymystä, on olemassa Samsaraa eli orjuutta. Jos olet täysin erillinen, olet heti vapaa, sinusta tulee Jivanmukta. Voit nauttia Brahmanin Autuutta täällä ja nyt, juuri tällä hetkellä. Tämä on Hinduismmin ainutlaatuinen suuruus. Se lupaa välittömän Vapautumisen täällä, tässä maailmassa, vaikka vielä ruumiillistuneena! Koko maailma muuttuu välittömästi Jumalaisen Valon ilmentymäksi. Kaikki Luomisen paradoksit ja mysteerit ymmärretään.

MANICKAVACHAGAR

Tiruvadavurissa Pandyan kuningaskunnassa eli hurskas Brahmin. Hän ja hänen velvollisuudentuntoinen vaimonsa saivat edellisissä elämissään hankkimiensa ansioiden johdosta kunnianarvoisen pojan, jolle he antoivat nimeksi Vadavurar, syntymäpaikan mukaan.

Kun lapsi kasvoi, myös hänen viisautensa lisääntyi. Pian hän oli oppinut kaikki pyhät kirjoitukset. Hän loisti myös kuin kaikkien hyveiden ruumiillistuma ja ansaitsi kaikkien rakkauden ja arvostuksen. Jopa oppineita Punditeja ja pyhimyksiä veti puoleensa hänen persoonallisuutensa ja viisautensa. Maduran kuningas, Arimardana Pandyan kuuli Vadavurarin ominaisuuksista ja huomasi, että hän oli monipuolinen lahjakkuus ja etevä myös hallituksessa. Kuningas teki hänestä Pääministerinsä. Jopa täällä Vadavurar loisti erikoislaatuisella kirkkaudella ja ansaitsi arvonimen Tennavan Paramarayar.

Kun päivät kulkivat, välinpitämättömyys kuitenkin lisääntyi Vadavurarin sydämessä. Hän oli oivaltanut maailman epätodellisuuden. Hänelle kaikki oli tuskallista: syntymä, sairaus, kuolema, uudestisyntyminen, jne. Hän halusi nauttia Sivanandamin iankaikkisesta autuudesta. Vaikka hän hallinnoi valtion asioita, hänen mielensä kiinnittyi Herran Lootusjalkoihin. Hän tahtoi kutsua oppineita miehiä ja keskustella heidän kanssaan monimutkaisista kohdista Vedoissa. Pian hän oivalsi, että Guru oli välttämätön todellisen hengellisen edistyksen saavuttamiseksi. Hän ikävöi kohdata todellisen Gurun. Aina kun hän lähti ulos virantoimitukseen, hän etsi myös Guruaan.

Eräänä päivänä, kun kuningas oli pitämässä Neuvoston kokousta, hänen ratsuväkensä päällikkö tuli sisään ja ilmoitti hänelle, että ratsuväki tarvitsi välittömästi täydennystä, koska ikä, kuolema ja sairaus olivat suuresti vähentäneet sen voimia. Kuningas määräsi välittömästi hyvien hevosten oston. Hyvien hevosten ostamisen tehtävä oikeasta paikasta annettiin Vadavurarin tehtäväksi. Hän oli erittäin tyytyväinen, sillä hän oli varma, että löytäisi todellisen Gurunsa

tämän matkan aikana. Se oli Jumalan hänelle lähettämä tilaisuus. Hän esitti vilpittömän rukouksen Herra Somasundararille Hänen temppeleissään ja voitelemalla Hänen pyhällä tuhkallaan kehonsa ja Hänen nimensä huulillaan, Vadavurar aloitti hevosten ostamisen tehtävän mukanaan riittävästi rahaa. Hän saapui Tiruperunturainiin.

Herra Siva, joka on kaikkien sydänten Sisälläasuja ja näin tiesi Vadavurarin henkisen tilan, oli päättänyt ottaa hänet jumalalliseen katraaseen. Brahmanin valepuvussa ja kopio kirjasta Siva Jnana Bodam kädessään, Brahmin istui Kuruntapuun alla lähellä temppeleitä Tiruperunturaissa. Häntä ympäröivät muut (taivaalliset palvelijat valepuvuissa). Vadavurar meni temppeleihin ja seisoi liikahtamatta Herran edessä intensiivisessä rukouksessa. Hän vuodatti Jumalan rakastamisen kyyneliä. Sitten hän kulki temppelein ympäri. Lähellä puuta hän kuuli Herran Nimen (Hara, Hara) pyhät värähtelyt, jotka sulattivat hänen sydämensä. Brahminin magneettinen persoonallisuus veti häntä puoleensa. Ylitsepuvulla rakkaudella ja antaumuksella Vadavurar juoksi Brahminin luo, kuten vasikka äitinsä luo, pitkän erossaolon jälkeen ja hän heittäytyi Brahminin jalkoihin.

Hänen armollaan Vadavurar pystyi tunnistamaan hänet todelliseksi Gurukseen. Pitäen hänen jalkojaan käsissään Vadavurar rukoili: "Oi Herra, hyväksykää minut hyväntahtoisesti orjaksenne ja siunatkaa minua". Herra oli odottanut tätä! Hän heitti armollisen silmäyksen Vadavurariin. Tämä poisti välittömästi kaikki hänen syntinsä ja puhdisti hänen sydämensä. Sitten Herra opasti hänet Siva Jnanan jumalallisiin mysteereihin. Tämä aito vihkimys saattoi hänet haltioihinsa. Hän maistoi jumalallista autuutta ja imeytyi siihen itsensä unohtaen. Sitten Vadavurar sai takaisin tietoisuutensa ja heittäytyi uudestaan Gurun jalkoihin. Hän rukoili: "Oi Herra, Joka on tullut vihkimään minut jumalallisiin mysteereihin! Oi Herra, Joka on valloittanut minut pelkällä katseella! Oi Herra, Joka on sulattanut mieleni! Oi Herra, Joka on saanut minut luopumaan kaikesta omaisuudesta, kehosta, mielestä ja sielusta! Oi minun Jalokiveni! Oi Katoamaton Rikkaus! Oi Autuuden Valtameri! Oi Kuolemattomuuden Nektari! Heittäytymiset Teidän eteenne!" Näin laulaen Hänen ylistyksiään, Vadavurar poisti kaiken omaisuutensa ja asetti ne Gurun jalkoihin. Hänestä oli tullut Sanyasi. Voidellen kehonsa pyhällä tuhkalla, kiinnittäen mielensä Gurun lootusjalkoihin, Vadavurar sukelsi syvään meditaatioon. Kun hän heräsi tästä meditaatiosta, hän oli täynnä intoa laulaa Herran ylistyksiä. Rakkaudella kuin langalla ja nektarinisillä sanoillaan kuin helmillä, hän teki seppeleen ja asetti sen Gurun jalkoihin. Herra oli erittäin tyytyväinen siihen ja kutsui häntä "Manickavachagariksi", koska hänen laulamansa ylistyslaulut olivat kuin viisauden helmiä. Herra pyysi häntä pysymään siinä paikassa ja katosi.

Ero Herrasta ja Gurusta sai Manickavachakaran kärsimään voimakasta kipua ja ahdistusta. Pian hän lohdutti itseään ja eli Herran ja Gurun muistossa. Kuninkaan palvelijat, jotka olivat seuranneet Vadavuraria, ajattelivat, että hän oli unohtanut tehtävän, ja niin, odotettuaan muutaman päivän, muistuttivat häntä varovasti asiasta. Manickavachagar lähetti heidät takaisin kuninkaan luo mukanaan sanoma, että hevoset tulisivat Maduraan kuukaudessa. Kun hän kuuli, mitä Vadavurarille oli tapahtunut, kuningas oli vihainen, mutta odotti kärsivällisesti kuukauden.

Tiruperunturaissa Manickavachagar omistautui Herralle, unohtaen kuninkaan ja tehtävän ja tuhlassi rahat, jotka oli tuonut, temppelin rakentamiseen. Odotettuaan kuukauden, kuningas lähetti hänelle vihaisen viestin, jossa hän muistutti häntä siitä, että hänen pitäisi olla yhtä varuillaan käsitellessään kuningasta kuin olisi käsitellessään kobraa ja pyysi häntä tulemaan heti kuninkaan eteen. Manickavachagar oli järkyttynyt. Hän meni temppeliin. Hän rukoi Herran suojelua. Hänen vilpittömän rukouksensa liikuttamana Herra ilmestyi hänen unessaan sinä yönä saman Gurun muodossa, joka vihki hänet ja sanoi: "Oi jalo sielu, älä pelkää. Minä itse tuon parhaat hevoset Maduraan. Sinä voit mennä edeltä. Kerro kuninkaalle, että hevoset saapuvat sinne Avani Moolamina¹¹." Herra katosi sen jälkeen, kun oli laittanut erittäin kalliin timantin hänen käsiinsä.

Seuraavana aamuna Manickavachagar hyvästeli Perunturain Herran ja pukeutui ministerin virkapukuunsa ja lähti Maduraan. Hän kumarsi kuninkaan edessä ja antoi hänelle timantin. Hän selitti: "Teidän Majesteettinne, minä olen jo hankkinut hevoset kaikella rahalla, jotka olin ottanut. Minä odotin soveliaasta päivää, jolloin hevoset tuodaan tänne. Avani Moolam on sovelias päivä. Sillä välin, kuten Teidän Majesteettinne käski, minä olen palannut. Hevoset saapuvat tänne soveliaana päivänä." Kuningas pyysi häneltä anteeksi harkitsematonta sanomaan, jonka oli lähettänyt. Manickavachagar rakensi ison tallin hevosia varten.

Hänen sukulaisensa, huolissaan Manickavachagarin mielen todellisesta tilasta, vetosivat häneen, jotta hän huolehtisi heistä eikä luopuisi maailmasta. Hän nauroi ja sanoi: "Oi ystävät, sinä päivänä Herra vihki minut. Minä olen asettanut kaiken Hänen Jalkoihinsa. Minulla ei ole nyt muita sukulaisia kuin Herra ja Hänen palvojansa. Minä en ole edes yhteydessä tämän kehon kanssa. Ainoa kiinnitykseni on Herran kanssa, Joka on kaikkien syntiemme poistaja ja Kuolemattoman Autuuden antaja. Syntyminen on tuskallista. Kuolema on tuskallista. Kaikki, mikä ei yhdistä Herraan, on tuskallista. Minä en välitä nyt mistään maailmassa. Minä tulen onnellisena kerjäämään kämmenilläni kuin kerjuumaljallani ja rauhoitan

¹¹ Hanumanin päivä tai Mantrojen päivä. Ajoittuu elo-, syyskuulle vuoden mukaan!

nälkäni ruualla, jonka saan sattumalta. Kun maapallo on valmis antamaan minulle suojan, miksi minä turvautuisin erityiseen asuinpaikkaan? Hajuvesi, jolla voitelen kehoni, on pyhä tuhka. Minun ainoa omaisuuteni on Rudrakshan seppeli, joka tuhoaa monien syntymien synnit. Oi ystävät, kun minä olen Hänen suojeleuksissaan, miksi minun pitäisi pelätä mitään?"

Ajattelu kiinnittyneenä Herraan, Manickavachagar odotti suotuisaa päivää. Sillä välin eräs ministereistä oli kertonut kuninkaalle, että todellisuudessa Manickavachagar oli käyttänyt kaikki rahat temppelien rakentamiseen ja että Manickavachagarin lausunto oli epärehellinen. Kuninkaan epäluulo lisääntyi. Hän lähetti muutamia lähettäjiä Perunturainhin nähdäkseen, olivatko hevoset todella siellä. He palasivat mukanaan kielteinen vastaus. Oli enää kaksi päivää jäljellä. Kuningas ei saanut mitään tietoa hevosista. Niinpä hän määräsi sotilaansa kiduttamaan Manickavachagaria ja hankkimaan rahat takaisin. He ilmoittivat Manickavachagarille kaikesta, mitä oli tapahtunut Oikeudessa. Hän pysyi vaiti. He kiduttivat häntä kuninkaan määräysten mukaisesti. Hän sieti kaiken ja kiinnitti mielensä Herraan. Herra Itse kesti kaiken kidutuksen ja Bhakta vapautui. Sotilaat eivät voineet ymmärtää hänen sietokykynsä salaisuutta. He kiduttivat häntä edelleen! Hän rukoili Herraa. Herra kuuli Bhaktansa rukouksen ja halusi leikkiä Lilaansa. Hän tahtoi, että kaikki paikkakunnan sakaalit ottaisivat hevosen muodon. Hän lähetti myös taivaalliset palvelijansa toimimaan ratsastajina. Hän Itse otti hevoskauppiaan muodon. Hän tuli Maduraan. Laukkaavien hevosten nostattama pöly täytti taivaan. Ihmiset olivat ällikällä lyötyjä nähdessään hienot hevoset. Tuo päivä oli Avani Moolam. Ajatus, että oli tarpeettomasti kiduttanut Manickavachagaria, painoi kuninkaan sydäntä. Hän vapautti hänet välittömästi ja pyysi häneltä anteeksi. Molemmat menivät paikkaan, johon hevoset oli sijoitettu. Kuningas oli tyytyväinen nähdessään hevosten hyvän laadun. Myös kauppias oli erittäin komea. Manickavachagar tiesi, että se oli Herra Itse ja niinpä hän henkisesti heittäytyi Hänen eteensä. Kuninkaan palvelijat taluttivat hevoset talliin.

Päivä vaihtui yöksi. Herran tahdon mukaisesti hevoset ottivat alkuperäisen sakaalin muotonsa, rikkoivat ohjokset ja pakenivat tallista ulvoen. Jotkut niistä haavoittivat jopa todellisia hevosia. Muutama vanha sakaali pysyi tallissa. Seuraavana aamuna ratsumiehet eivät löytäneet yhtään hevosta ja tallissa oli vain muutama vanha sakaali. He selostivat asian välittömästi kuninkaalle. Kuningas suuttui hirveästi Manickavachagariin, jonka hän luuli pettäneen häntä taikuudella. Kuninkaan sotilaat alkoivat jälleen kiduttaa häntä ja Manickavachagar rukoili Herralta Hänen apuaan. Herra aiheutti välittömästi ankaran tulvan Vaigaijoessa. Kaupunki oli paniikin vallassa. Ihmiset eivät ymmärtäneet tämän ennenaikaisen tulvan syytä. Myös Manickavachagaria vartioivat sotilaat pakenivat. Hän meni

temppeliin. Hän palvoi Herra Somasundararia ja imeytyi täysin meditaatioon. Kuningas oli ymmällään. Hän halusi pelastaa kaupungin tuholta. Niinpä hän määräsi jokaisen kaupungissa tuomaan yhden korillisen mutaan ja heittämään sen joen rantaan patoamaan tulvaa. Kaikki muut, paitsi vanha nainen nimeltä Vandi, tekivät niin. Tämä myi Pittua (riisikakkua) ja elää kituutti. Hän oli niin täysin antautunut Herra Somasundararille, että tarjosi sitä päivittäin ensin Hänelle ja vasta sitten myi sitä. Hän oli pulassa.

Hän rukoili Herraa avuksi. Herra Siva, myötätuntensa tähden, ilmestyi työmiehenä vanhan naisen eteen ja tarjosi palvelujaan kourallisesta Pittua. Likainen liina vyötärönsä ympärillä ja kori päänsä päällä hän laulaisi ja tanssisi ja laittaisi sitten mudan joen rantaan. Hän söi naisen ystävällisen tarjouksen ja heitti mudan niin voimakkaasti, että se aiheutti uusia repeämiä! Jonkin aikaa hän istui laiskana ja taas lauloi ja tanssi. Kuninkaan palvelijat huomasivat, ettei repeämä ollut sulkeutunut siellä, missä Herra työskenteli ja raportoivat asiasta kuninkaalle. Kuningas, joka valvoi henkilökohtaisesti työtä, huomasi työläisen toimeettomuuden ja löi häntä kepillä. Herra heitti mudan repeämään ja se sulkeutui. Iskun tunsivat kuitenkin kaikki olennot koko maailmankaikkeudessa. Kuningas ymmärsi heti, että se oli kaikki Herran Lilaa. Hän tajusi Manickavachagarin suuruuden. Samalla hän kuuli näkymättömän äänen: "Oi kuningas, koko omaisuutesi käytettiin Minuun ja Minun Bhaktoihini. Tällä teolla Manickavachagar hankki sinulle suuren ansion. Sen sijaan, että olisit kiitollinen hänelle, olet kiduttanut häntä. Sakaalien muuttuminen hevosiksi ja tämä äkillinen tulva, olivat kaikki Liloja, jotka Minä sain aikaan palvojieni vuoksi. Viimeistään nyt avaa silmäsi ja opi läksy tulevaisuuttasi varten."

Sillä välin Manickavachagar oli saapunut temppeliin ja imeytyi meditaatioon. Myös hän tunsu iskun, jonka kuningas antoi Herralle. Hän nousi ylös meditaatiosta. Kuningas oli etsimässä häntä. Matkalla hän sai tietää, että vanha nainen oli viety Herran Asuntoon taivaallisella autolla. Hän tuli temppeliin Tiru Alavaissa ja heittäytyi Manickavachagarin eteen. Hän pyysi Manickavachagaria hyväksymään kuningaskunnan hallitusvallan. Pyhimys hylkäsi tämän tarjouksen, mutta pyysi lupaa mennä Perunturaihin. Molemmat tulivat Maduraan ja palvoivat Herraa. Manickavachagar lähti sitten Perunturaihin. Myös kuningas luopui pian tämän jälkeen kaikesta ja saavutti Herran Asunnon.

Perunturaissa Manickavachagar lauloi äärettömän innoittavia lauluja ja rukoili, että hänen pitäisi nähdä Herra siinä Gurun muodossa, jossa Hän ilmestyi ensiksi. Herra täytti hänen toiveensa. Hän pyysi häntä menemään Chidambaramiin. Matkalla hän vieraili monissa pyhäköissä. Jokaisessa pyhäkössä, ellei Herra ilmestynyt Gurun alkuperäisessä muodossa, hän ei voisi

olla tyytyväinen. Tiru Uttarakosha Mangaissa hän itki katkerasti, kun hän ei nähnyt Häntä Guruna. Herra ei suostunut hänen toiveeseensa! Vaiheittain hän tuli Chidambaramiin ja piehtaroi pyhällä maalla. Hän oleskeli puutarhassa lähellä temppeleitä ja lauloi kuuluisan *Tiruvachagamin*. Tillain ihmiset kuuluivat laulut ja nauttivat sen autuudesta.

Ezha Nadussa (Ceylonilla) oli askeetti, joka toisti jatkuvasti "Kauan Eläköön Ponnambalam". Paikan kuningas ei voinut ymmärtää tätä, koska hän oli Buddhalainen ja oli kutsunut askeetin luokseen. Askeetti meni palatsiin ja istuutui kuninkaan eteen samoilla sanoilla! Kun kuningas pyysi selittämään sen merkitystä, askeetti sanoi: "Oi kuningas, Ponnambalam on pyhä paikka Cholan kuningaskunnassa. Tätä paikkaa kutsutaan myös Chidambaramiksi. Täällä Muodoton Jumala ottaa Muodon, Natarajan, jumalallisen tanssijan, maailman hyvinvoinnin tähden. Hänen tanssinsa tarkoituksena on vapauttaa sielut Mayan kahleista. Temppeleiden sisällä on allas nimeltä Siva Jnana Ganga allas. Tässä altaassa Hiranyavarman, Manun poika, otti kylpynsä ja parani leprastaan. He, jotka ottavat kylvyn tässä pyhässä altaassa ja palvovat sitten Herra Natarajaa, puhdistetaan kaikista synneistä. Heille ei ole enää syntymää. He tulevat saavuttamaan Ikuisen Autuuden."

Buddhalainen Guru, joka kuuli kaiken tämän, epäili: "Oi kuningas, kuinka siellä voi olla joku muu Jumala kuin Herra Buddha? Aion itse mennä Chidambaramiin ja päihittää Saivitin väittelyssä ja muuttaa temppeleiden Buddhalaiseksi pyhäköksi." Niin sanoen hän lähti kohti Tillaita. Myös kuningas seurasi häntä mykän tyttärensä kanssa.

Saivitit lähettivät Cholan kuninkaalle viestin, jossa he pyysivät häntä järjestämään väittelyn Buddhalaisien kanssa, kun jälkimmäiset olivat saapuneet Chidambaramiin. Päivää ennen nimettyä päivää, Brahminit rukoilivat Herra Natarajalta menestystä väittelyyn. Sinä yönä Herra ilmestyi heidän unissaan ja sanoi: "Lähestykää Vadavuraria ja pyytäkää häntä vastustamaan Buddhalaisia Gurua väittelyssä". Seuraavana aamuna Brahminit lähestyivät Vadavuraria, joka suostui mielellään. Hän meni temppeleihin, palvoi Herraa ja meni halliin väittelyyn. Hän ei halunnut nähdä Buddhalaisien kasvoja, joten hän istui verhon takana. Buddhalaiset aloittivat väittelyn. Manickavachagar selitti Saivismin peruseräpäätteen. Buddhalaiset eivät voineet esittää vastaväitteitä. He jatkoivat omien väitteidensä toistamista! Manickavachagar rukoili Herraa avuksi. Herran pyynnöstä Devi Sarasvathi veti armonsa pois Buddhalaisista ja heistä tuli mykkiä. Buddhalaiset voitettiin väittelyssä.

Buddhalainen kuningas ymmärsi Manickavachagarin suuruuden. Hän sanoi: "Sinä olet tehnyt opettajastani ja kaikista hänen opetuslapsistaan mykkiä."

Jos saat mykän tyttäreni puhumaan, niin minä ja alamaiseni omaksumme Saivismin." Manickavachagar pyysi häntä tuomaan tyttärensä. Hän rukoili Herralta Hänen apuaan ja pyysi sitten tyttöä antamaan oikean vastauksen kysymyksiin, joita Buddhalainen Guru esitti Herra Sivalle. Mykkä tytär ei ainoastaan alkanut puhua, vaan antoi oikeita vastauksia noihin kysymyksiin. He kaikki olivat ällikällä lyötyjä tästä ihmeestä. Kuningas ja Buddhalaiset tunnustivat Saivismin paremmuuden ja omaksuivat sen. Manickavachagar palautti puhekyvyn myös Buddhalaisille.

Eräänä päivänä Herra Siva halusi kuulla Tiruvachagamin Manickavachagarin huulilta ja suoda hänelle Mokshan. Hän meni Manickavachagarin luo Brahminin valepuvussa. Manickavachagar toivotti vieraansa kunnioittavasti tervetulleeksi ja tiedusteli hänen tarpeistaan. Herra Siva kertoi Manickavachagarille: "Haluan kuulla Tiruvachagamin sinun omilta pyhiltä huuliltasi. Minun pitää kirjoittaa ne muistiin, jotta voisin oppia sen ja sen avulla vapauttaa itseni Samsaran kahleista." Manickavachagar lausui Tiruvachagamia. Brahmin (Herra Siva) kirjoitti sen muistiin palmunlehdille. Sitten hän yhtäkkiä katosi! Manickavachagar tiesi heti, että Brahmin oli Herra Itse. Hän tunsu kauheaa ahdistusta siitä, ettei ollut tunnistanut Häntä.

Herra halusi ikuistaa Manickavachagarin ja levittää hänen kunniaansa. Niinpä Hän piti nämä laulut Chit Sabhan Panchaksharan portaalla¹². Tillain Brahminit yllättyivät nähdessään niiden lepäävän siellä. He avasivat lehdet ja lukivat sisällön. Sen loppuun oli kirjoitettu "Manickavachagar toisti tämän, Tiru Chitrabalam kirjoitti tämän." Brahmalaiset halusivat tietää näiden säkeiden merkityksen. Niinpä he näyttivät tämän Manickavachagarille, joka vei heidät temppeliin ja osoittaen Herra Sivan kuvaa, sanoi: "Tämä Tillai Nataraja on näiden säkeistöjen merkitys." Samalla hän sulautui yhteen Herra Natarajan Jalkojen kanssa.

12 *Chit Sabha*, Viisauden Halli. Sanctum sanctorum, jonka sisällä on Natarajan patsas, on nimeltään *Chit Sabha* tai *Ponnambalam*. *Chit Sabhan* viisi pylvästä viittaavat viiteen aistiin. Tämän *Sabhan* katto sisältää 9 *kalasaa*, jotka kuvaavat ihmisen kehossa olevia 9 *dwaraa* (porttia), eli 2 silmää, 2 sierainta, 2 korvaa, suuta, peräsuolta ja sukupuolielimiä. Katolla on 22600 laatua, jotka tarkoittavat sitä, kuinka monta kertaa henkilö voi hengittää päivässä. Laatat on kiinnitetty kattoon 72000 naulalla, jotka kuvaavat *nadien* lukumäärää (*pranan* kanavia kehossa). *Kanaka Sabhassa*, joka on *Chit Sabhan* vieressä, on viisi hopea-askelmaa, jotka edustavat *panchaksharaa* (*Na Ma Si Va Ya*). Tiruvadigai Manavasagam Kadantharin kirjoittaman *Unmai Vilakkam* (Totuuden Valo) mukaan nämä viisi tavua edustavat jalkoja, huulia, olkapäitä, kasvoja ja päätä.

VALINTOJA NAYANARPYHIMYSTEN LAUSUNNOISTA

Appar eli Tirunavukkarasar

Brahminien harvinainen helmi on Veda kuusine *angoineen* (*anga*) (osineen). Saiviten harvinainen helmi on Panchakshara.

Kaikki on Herra Sivan ilmentymää. Siva on Narayana, Brahma, neljä Vedaa, Pyhin, kaikkein Muinaisin, Täydellinen. Vaikka Siva on kaikkea tätä, Hän ei ole mikään niistä. Hän on ilman nimeä, ilman syntymää, kuolemaa tai sairautta. Hän on samalla kertaa sekä ulottumattomissa että paikalla oleva.

Herra Sivan Rakkaus täytyy tuntea ja ilmaista. Laula. Rukoile. Palvo. Itke. Tanssi. Herra Siva on musiikki tai melodia laulussa, makeus hedelmässä, ajatus mielessä, kiilto silmissä. Hän ei ole uros- eikä naaraspuolinen. Hän on ilman ulottuvuuksia.

Nujerra aistit. Harjoita säännöllisesti meditaatiota. Harjoita nelinkertaista Saivite-harjoitusta. Kehitä välinpitämättömyyttä (Vairagyaa). Ylitä kolme kehoa. Yhdistä yksilöllinen sielu korkeimpaan sieluun eli Herra Sivaan. Tulet saavuttamaan ikuisen autuuden ja kuolemattomuuden. Sinä voit katsella Herra Sivaa jos etsit Häntä viisauden valolla, joka virtaa esiin elämän sydänlangasta, jota ruokit meditaation *gheellä* mielen lampussa kehosi talossa.

Kynnä totuudella. Kylvä Itsetuntemuksen halun siemenet. Kastele mieltä kärsivällisyyden vedellä. Valvo työtäsi katselemalla sisäänpäin tai tutkimalla omaa sielunelämäsi. Rakenna Yaman, Niyaman¹³, eli oikean käyttäytymisen eli oikean elämisen aita. Sinä tulet pian saavuttamaan Sivanandamin eli Sivan ikuisen autuuden.

Pidä kehoasi Herra Sivan temppelinä, mieltäsi palvojana, Totuutta puhtautena, joka on välttämätöntä palvonnassa, mielen jalokiveä Lingamina, rakkautta *gheenä*, maitona, yms. Suorita Pujaa Herra Sivalle näin. Herra Sivaa ei voida saavuttaa ilman että tekee mielestä yksipisteisen (yhteen asiaan keskittyneen) ja meditoi Panchaksharaa.

¹³ Yama ja Niyama. Näitä voisi verrata Raamatun Kymmeneen Käskyyn ja Jeesuksen Vuorisaarnaan!

Tirumular

Tirumandiram käsittelee Saiviten uskonnon ja filosofian käytännöllisiä ja teoreettisia näkökulmia. Tästä kirjasta löytyy Pathin (Herra Sivan), Pasun (yksilöllisen sielun) ja Pasamin (kiinnittymisen) tarkastelu vanhalla menetelmällä.

Harjoittamalla kahdeksanosaista Rajajoogaa, Joogi saavuttaa Uman siunauksen ja saavuttaa Amarapadavin (Jumaluuden) harjoittamalla Yamaa (itsehillintää). Hän saavuttaa Siva Padamin (Sivan Asunnon) harjoittamalla Niyamaa (uskonnollisia ohjeita). Hän kuulee Nadamia (mystistä ääntä) harjoittamalla Asanaa (Jooga-asentoa). Hän saavuttaa kehitysvaiheen, harjoittamalla Pranayamaa (hengityksen hallintaa), jossa kaikki jumalat ylistävät häntä. Hän saavuttaa Sivan muodon Pratyaharan (aistien erottamisen) harjoittamisella ja jumalat hämmentyvät, koska he eivät voi erottaa häntä Sivasta. Hän voi mennä mihin tahansa, mukaan lukien Brahman ja Vishnun maailmat, harjoittamalla Dharanaa (keskittymistä). Hän voi kulkea mihin paikkaan tahansa samalla tavalla kuin ihminen voi kävellä maan päällä. Hän saavuttaa Brahman, Vishnun, Rudran ja Indran Asunnon harjoittamalla Dhyanaa (meditaatiota). Hän vapauttaa itsensä kaikista Upadheista (rajoittavista ominaisuuksista) eli kahleista ja yhdistyy Herra Sivan kanssa harjoittamalla Samadhia (ylitietoisuuden tilaa).

Jumala yksin on Guru eli henkinen opettaja. Hän paljastaa Sivan. Sat Guru on Ambalam eli Chidakasa (Tietoisuuden jumalallinen taso). Sinun on etsittävä Guru omasta sydäimestäsi. Tieto, antaumus, puhtaus, Siddhit (psykkiset voimat) saadaan Gurun armon kautta. Armo laskeutuu hyveelliselle etsijälle, jolla on puhtautta, välinpitämättömyyttä, yms.

Janoisten etsijöiden tulisi saada apua Param Gurulta. Hän antaa hengellisiä ohjeita etsijöille. Sitten Suddha Guru myöntää heille jumalallisen armon. Kun etsijä saavuttaa jumalallisen armon, hän saa useita voimia: puhtauden, voiman tuntea Mantran, korkeita psykkisiä voimia, jne. Sitten Sad Guru paljastaa hänet Chidakasassa (Tietoisuuden istuin sydämen eetterissä), tuhoaa kolme kahletta, nimittäin, Anavan (egoismin), Karman (toiminnan) ja Mayan (harhan) ja auttaa häntä pääsemään Mokshan rajattomalle alueelle eli ikuisen autuuden korkeimpaan asuntoon. Siva Guru näyttäytyy myöhemmin ja ilmaisee Satin (Todellisen), Asatin (epätodellisen) ja Sat-asatin (sen, mikä on sanoinkuvaamaton kumpaisenakaan). Kun Jiva (yksittäinen sielu) saavuttaa lopullisen tiedon, hänestä tulee Sivam Itse. Guru, joka näyttäytyy aiemmissa vaiheissa, on myös Siva Itse.

Palvoja saavuttaa Herran armon, kun hän mietiskelee Häntä sydämensä kammioissa, kulmakarvojen välisessä tilassa ja päässä. Herran pyhät Jalat ovat suuresti ylistetyt. Herran pyhät Jalat ovat Mantra, kauneus ja totuus.

Jneya eli se, joka on tunnettava, on Siva Ananda, joka on Sivan ja Hänen armonsä, Shaktin tuote. Jnata (tietäjä) on persoonallinen sielu eli Jiva. Hän tuntee Sivan pysymällä Siva Anandassa ja saavuttaa Jnanamin eli Tiedon.

Moksha on Siva Anandan saavuttaminen. Hän, joka saavuttaa Mokshan, tulee saavuttamaan Sivan korkeimman tiedon. Hän, joka vakiintuu Siva Anandaan, tulee saavuttamaan tiedon ja Mokshan (lopullisen vapautumisen).

Jiva, joka tuntee Siva Anandan, asuu ikuisesti siinä. Hän saavuttaa Sivan ja Shaktin Siva Anandassa. Hänelle lahjoitetaan todellinen tieto, joka on todellisuudessa Sivan ja Shaktin liitto. Herra Siva näyttää polun, joka johtaa Mokshaan, etsijälle, joka on varustettu välinpitämättömyydellä, kiintymättömyydellä ja luopumisella ja joka aina ylistää Häntä ja suorittaa säännöllistä palvelua.

Herra Sivan palvoja saa voimaa vastustaa maailman ja Indran kiusauksia Tapasiensa eli kieltäymystensä kautta. Hän ei lainkaan välitä Indran tarjoamista jumalallisista nautinnoista. Hän on täysin tyytyväinen Korkeimpaan Autuuteen, joka saavutettiin Herra Sivaan liittymisen kautta.

HERRA SIVAN YLISTYS

OM Minä kumarran taivutetuin kämmenin Herra Sivaa, Joka on universumin Herra, Maailman Opettaja, Joka on Tripurain (himon, vihan ja egoismin kolme kaupunkia) Tuhoaja, Joka on Uman Herra, Gauri, Ganga, Joka on täynnä valoa, tietoa ja autuutta, Joka on Joogien Herra, Joka on tiedon varasto ja Joka tunnetaan moninlaisilla nimillä kuten Mahadeva, Sankara, Hara, Sambhu, Sadashiva, Rudra, Soolapani, Bhairava, Uma-Maheshwara, Neelakantha, Trilochana, Tryambaka, Viswanatha, Chandrasekhara, Ardhanaareesvara, Maheshwara, Neelalohita, Parama Siva, Digambara, Dakshinamurthi, jne.

Kuinka armollinen Hän on! Kuinka rakastava ja ystävällinen Hän on! Hän jopa pukeutuu palvojiensa kalloihin kuin sepeleeseen kaulallaan. Hän on luopumisen, laupeuden, rakkauden ja viisauden ruumiillistuma. On virhe sanoa, että Hän on tuhoaja. Herra Siva on todellisuudessa uudelleensynnyttäjä. Aina kun jonkun fyysinen keho tulee sopimattomaksi kehittymään edelleen tämän syntymän aikana sairauden, vanhuuden tai muiden syiden tähden, Hän poistaa välittömästi tämän pilaantuneen fyysisen suojuksen ja antaa uuden, terveen, voimakkaan kehon kehittymään edelleen nopeasti. Hän haluaa ottaa kaikki lapsensa Lootusjalkoihinsa nopeasti. Hän haluaa antaa heille Hänen loistavan "Siva-Padaminsa". On helpompi miellyttää Sivaa kuin Haria. Pieni Prem¹⁴ ja antaumus, Hänen Panchaksharansa (Mantran *OM NAMAH SIVAYA*, jolla on viisi kirjainta) pieni laulaminen, on täysin riittävää valamaan iloa Sivaan. Hän antaa lahjoja palvojilleen varsin auliisti. Kuinka laaja on Hänen sydämensä! Hän antoi Pasupatha Astran (aseen) Arjunalle, ilman mitään vaikeuksia, hänen pieneen katumukseensa. Hän antoi arvokkaan lahjan Bhasmasuralle. Kalahasthissa, lähellä Tirupathia, Hän antoi Darshanin Kannapa Nayanarille, antautuneelle metsästäjälle. Chidambaramissa jopa koskettamattomalla pyhimyksellä Nandanilla oli Herra Sivan Darshan. Hän juoksi valtavalla nopeudella tekemään poika Markandeyasta kuolemattoman, kun hän oli Kuoleman Jumalan, Yaman kynsissä. (Sri) Lankan Ravana miellytti Herra Sivaa Sama-lauluillaan (Sama on yksi kolmesta Vedasta). Hän vihki Neljä Jumalallista Nuorta (Sanaka, Sanandana, Sanathana, Sanatkumara) Jnanan mysteereihin Dakshinamurthyyn muodossa. Madurassa Hän otti pojan muodon ja kantoi maapalloa päänsä päällä antautuneen naisen tähden. Katsokaa Hänen rajatonta armoaan palvojilleen! Kun Brahma ja Vishnu menivät etsimään Herra Sivan Päättä ja Jalkoja, Hän otti äärettömän,

14 Plem = Rakkaus.

avaran valoroihun muodon. He olivat ymmällään. Kuinka upea ja itsesäteilevä Hän on! Hän eli useita vuosia Etelä-Intian Pattinathu Swamin talossa kuin hänen adoptoitu poikansa ja katosi sen jälkeen, kun hänelle annettiin pieni viesti: "Edes katkenneet neulat eivät seuraa sinua kuoleman jälkeen."¹⁵ Tämän huomautuksen lukeminen oli lähtökohtana Jnanan saavuttamiseksi Swamille. Miksi te kaikki ette yritä heti nyt, vilpittömyydellä, oivaltaa Jumalaa?

Hathajoogit herättävät Kundalini Shaktin, joka makaa levossa Muladhara Chakrassa, Asanalla, Pranayamalla, Kumbhakalla, Mudralla ja Bandhalla ja ottavat sen ylös erilaisten Chakrojen (henkisten energiakeskusten) kautta, nimittäin, Swadhisthana, Manipura, Anahata, Vishuddha ja Ajna ja liittävät sen yhteen Herra Sivan kanssa Sahasrarassa, tuhatterälehtisessä lootuksessa päälaella. He juovat Kuolemattomuuden nektaria. Tätä kutsutaan Amrita-Sravaksi. Kun Shakti yhdistyy Sivan kanssa, täysi valaistus tulee Joogiin.

Herra Siva edustaa Brahmanin tuhoavaa aspektia. Se osa Brahmania, jota verhoaa Tamo-guna-pradhana-Mayalla, on Herra Siva, Joka on kaikkialle levittäytyvä Iswara ja Joka myös asuu Kailasassa. Hän on viisauden varasto. Siva *miinus* Parvathy on puhdas Ääretön Oliento. Mayalla Hänestä tulee Saguna Brahman (persoonallinen Jumala) Hänen palvojiensa hartaan antaumuksen päämäärän tähden. Herra Raman palvojien on myös palvottava Sivaa. Rama Itse palvoi Herra Sivaa kuuluisassa Rameshvaramissa. Herra Siva on askeettien Herra ja Joogien Herra, jotka ryöstettiin avaruudessa (alasti – Digambarat).

Hänen Trisulinsa (atrain), jota Hän pitää oikeassa kädessään, kuvaa kolmea Gunaa – Satvaa, Rajasta ja Tamasta. Se on yksinvaltiuden tunnus. Hän hallitsee maailmaa näiden Gunien kautta. Damaru (rumpu) Hänen vasemmassa kädessään kuvaa Sabda Brahmania (OM), josta kaikki kielet ovat muotoutuneet. Se on Hän, Joka muotoili Sanskritin kielen Damarun äänestä. Pukeutumalla puolikuuhun Hänen päänsä päällä ilmaisee, että Hän on hallinnut mielen täydellisesti. Gangan virtaus kuvaa kuolemattomuuden nektaria. Elefantti kuvaa, symbolisesti, ylpeyden Vrittiä (henkistä muutosta). Pukeutuminen elefantin nahkaan tarkoittaa, että Hän on hallinnut ylpeyden. Tiikeri kuvaa himoa ja Hänen istumisensa taljalla osoittaa, että Hän on voittanut himon. Hänen peuran pitelemisensä yhdessä kädessä osoittaa, että Hän on poistanut mielen heittelevän tai vaeltavan luonteen. Peura hyppää yhdestä kohteesta toiseen. Hänen pukeutumisensa käärmeisiin kaulansa ympärillä merkitsee viisautta ja iankaikkisuutta. Käärmeet elävät monia vuosia ja kuvaavat Aikaa, joka liukuu pois rauhallisesti! Hän on Trilochana (Kolmisilmäinen), jonka otsan keskellä on

¹⁵ Lehdestä The Mountain Path 1-3, 1964 löytyy seuraavanlainen teksti: "Mikään omaisuus ei seuraa sinua viimeisellä matkallasi."

kolmas silmä, viisauden silmä. Nandi, härkä, joka istuu Siva Lingamin edessä kuvaa Pranavaa (OM). Lingam kuvaa Adwaitaa (monismia). Se huomauttaa: "Minä olen yksi ilman toista" aivan kuten mies nostaa oikean kätensä päänsä yläpuolelle kiinnittääkseen toisten huomion vain hänen oikeaan etusormeensa.

Kailasvuoret Tiibetissä ovat valtava alue, jonka keskellä on kaunis, luonnollisesti veistetty ja koristeltu kiiltävä huippu, joka on ikuisesti päällystetty hopeisella lumella, 22980 jalkaa merenpinnan yläpuolella. Jotkut uskovat korkeuden olevan 22028 jalkaa. Tämä erityinen huippu on luonnollisen, valtavan Siva Lingamin muodossa. Tätä palvotaan Herra Sivan muotona kaukaa. Siellä ei ole temppeleitä eikä pappia eikä päivittäistä palvontaa. Minulla oli onni saada Kailasin Darshan Herra Sivan armolla 22. heinäkuuta 1931. Minä jopa nousin läähättäen Kailasin huipun jalustalle, josta Indusjoki on lähtöisin. Se on kuvankaunis ja sielua värähdyttävä maisema. Sinun on mentävä ylös Didipha Guhasta, joka on ensimmäinen pysähdyspaikka Kailasin Parikramassa (ympärikiertämisessä), joka käsittää 30 mailia. Se kestää kolme päivää. Matkalla vastaan tulee kuuluisa ja pyhä Gauri Kund¹⁶, joka on ikuisesti peittyneet lumella. Sinun täytyy rikkoa lunta, kun otat kylvyn.

Seuraavat ovat Herra Sivan kaksitoista Jyotir Lingaa:

1. Somnath Gujeratissa.
2. Mallikarjun Sri Saila Parvatissa lähellä Tirupatia.
3. Mahakalam Ujjainissa Gwaliorin osavaltiossa.
4. Omkareshwar Narmadajoen rannalla Amalleshwaramissa.
5. Bhairavnath lähellä Gayaa.
6. Naganath Etelä-Intiassa.
7. Kedarnath Himalajalla.
8. Tryambak, lähellä Godavarin lähdeettä, Nasik-alueella Bombayssa.
9. Rameswaram Etelä-Intiassa.
10. Bhima Sankar, lähellä Poonaa.
11. Viswanath Banaresissa.
12. Grineshwar (Gokarna) Kharwarin alueella.

Jos ihmiset muistavat näitä 12 paikkaa sekä aamulla että illalla, seitsemän syntymän synnit tuhoutuvat.

¹⁶ Gauri Kund. Makeavetinen järvi, joka sijaitsee korkeimmalla paikalla maailmassa. 18536 jalkaa.

SIVA LINGAM

Tulet huomaamaan Linga Puranassa:

Pradhanam Prakritir Yadahurlingamuttamam Gandhavararnarasairheenam sabda sparshaadi varjitam. Tärkeintä Lingamia, joka on perustana oleva ja on vailla hajua, väriä, makua, kuulemista, yms., sanotaan Prakritiksi – Luonnoksi.

Linga merkitsee sanskritinkielessä *merkkiä*. Se on symboli, joka viittaa päättelyyn. Kun näet joessa suuren tulvan, sinä päättelet, että edellisenä päivänä on täytynyt sataa rankasti. Kun näet savua, sinä päättelet, että siellä palaa. Tämä lukemattomien muotojen maailma on Kaikkivaltiaan Herran Lingam. Siva Lingam on Herra Sivan symboli. Kun sinä katsot Lingamia, sinun mielesi ylentyy ja alat ajatella Herraa.

Herra Siva on todellisuudessa muodoton. Hänellä ei ole Hänen omaa muotoaan, ja kuitenkin, kaikki muodot ovat Hänen muotojaan. Kaikki muodot ovat Herra Sivan täyttämiä. Jokainen muoto on Herra Sivan muoto eli Lingam.

Lingamissa on mystinen voima eli sanoinkuvaamaton Shakti, joka saa aikaan mielen keskittymisen. Aivan kuten mieli keskittyy helposti kristallipallosta ennustaessaan, palvojan mielen on helppo keskittyä, kun hän katsoo Lingamia. Sen vuoksi Intian muinaiset Rishit ja näkijät ovat määränneet Lingamin asennettavaksi Sivan temppeleihin.

Siva Lingam puhuu sinulle hiljaisuuden päivänselvällä kielellä: "Minä olen yksi ilman toista. Minä olen muodoton." Vain puhtaat, hurskaat sielut voivat ymmärtää tätä kieltä. Tiedonhaluinen, kiihkeä, epäpuhdas ulkomaalainen, jolla on vähän ymmärrystä tai älykkyyttä, sanoo: "Oi, Hindut palvovat fallostä. He ovat tietämättömiä ihmisiä. Heillä ei ole filosofiaa." Kun ulkomaalainen yrittää oppia Tamilin tai Hindustanin kieltä, hän yrittää ensin poimia joitakin rahvaanomaisia sanoja. Tämä on hänen uteliasta luonnettaan. Kuitenkin, utelias ulkomaalainen yrittää saada selville joitain virheitä symbolin palvonnassa. Lingam on vain muodottoman Olemuksen, Herra Sivan ulkoinen symboli, Joka (Herra Siva) on tämän valtavan maailmankaikkeuden jakamaton, kaiken läpäisevä, ikuinen, suopea, aina puhdas, kuolematon ydin, Joka on ikuinen sielu istumassa sydämesi kammioissa, Joka on sinun Sisälläasujasi, sisin Itse tai Atman, yhtä Brahmanin kanssa.

Sphatikalingam on myös Herra Sivan symboli. Tämä on määrätty Herra Sivan Aradhanaa eli palvontaa varten. Se on valmistettu kvartsista. Sillä ei ole

mitään omaa väriä, vaan ottaa sen aineen värin, joka tulee kosketuksiin sen kanssa. Se kuvaa Nirguna Brahmania eli ominaisuudetonta Korkeinta Itseä.

Vilpittömälle palvojalle Lingam ei ole kivenmurikka. Se on kaikkialla säteilevä Tejas tai Chaitanya (Valo tai Tietoisuus). Lingam puhuu hänelle, saa hänet vuodattamaan ylenpalttisesti kyyneleitä, nostaa hänen ihonsa kananlihalle ja saa sydämen sulamaan, nostaa hänet kehotietoisuuden yläpuolelle ja auttaa häntä olemaan läheisessä yhteydessä Herran kanssa ja saavuttamaan Nirvikalpa Samadhin. Herra Rama palvoi Siva Lingamia Rameshwaramissa. Mikä loistava mystinen Shakti siellä täytyi olla Lingamissa!

PUJA JA ISHTA DEVATA

Puja on yhteinen termi rituaaliselle palvonnalle, josta on lukuisia synonyymejä, kuten Archana, Vandana, Bhajana, jne., vaikka jotkut niistä painottavat sen tiettyjä puolia. Palvonnan kohteena on Ishta Devata tai suojelijajumaluus tai Jumaluuden tietty muoto, jota palvoja palvoo.

Vaikka kaikki asiat voivat olla palvonnan kohteina, valinta tehdään luonnollisesti niistä kohteista, jotka niiden mieleen vaikuttamisen johdosta ovat paljon sopivampia siihen. Kuva tai jokin hyödyllisistä tunnuskuvista on todennäköinen herättämään palvojan mielessä Jumalan ajatuksen.

Pujassa veistokuvaa tai kuvaa, joka edustaa jotain jumalallista muotoa, käytetään palvonnan kohteena. Kuvaa palvotaan. Lingam esittää Sivaa. Kaikki muodot ovat yksi. Kaikki palvovat samaa Iswaraa. Erilaisuudet ovat vain nimien erilaisuuksia, joka johtuu erilaisuudesta palvojen luonteessa, mutta ei palvonnan kohteessa. Johtuu vain tietämättömyydestä, että eri uskontokunnat ja eri lahkot taistelevat ja riitelevät keskenään.

Säännöllinen palvonta, Puja tai muut muodot, jotka osoittavat sisäisen tuntemme Jumaluuden tuntemisesta patsaassa, paljastavat sen sisältämän Jumaluuden. Tämä on todella ihmeiden ihme. Kuva herää eloon. Idoli puhuu. Se vastaa kysymyksiisi ja ratkaisee ongelmasi. Jumalalla sinussa on voima herättää piilevä Jumaluus idolissa. Se on kuin voimakas linssi, joka keskittää auringon säteet puuvillanippuun. Linssi ei ole tulta eikä puuvilla ole tulta eivätkä auringonsäteet itsessään voi polttaa puuvillaa. Kun nämä kolme saatetaan yhteen tietyllä tavalla, syntyy tulta ja puuvilla palaa. Sama koskee idolia, palvojan keskittymisen ja uskon voima saa idolin säteilemään loistokkuudella. Jumala on silloin kätkeytyneenä idolissa. Sieltä Hän suojelee sinua tietyllä tavalla. Idoli tulee tekemään ihmeitä. Paikka, johon se asetetaan, muuttuu välittömästi temppeleksi,

ei, Vaikunthaksi (Herra Vishnun asunnoksi) tai Kailasaksi (Herra Sivan asunnoksi). He, jotka elävät sellaisessa paikassa, vapautuvat kärsimyksistä, taudeista, epäonnistumisista ja Samsarasta. Herätetty Jumaluus idolissa toimii suojelusenkelinä, siunaten kaikkia, myöntäen korkeimman hyvän palvojille.

Kaikki Nayanarit saavutti Jumalan oivalluksen Lingamin, Herra Sivan kuvan palvonnan kautta. Näennäisvedantin (tekovedalainen) tuntee häpeää kumartua tai heittäytyä idolin eteen. Apparilla, Sundararilla, Sambandarilla, jne. oli korkein Adwaitinen oivallus. He näkivät Herra Sivan kaikkialla ja silti he vierailivat kaikissa Sivan tempeleissä, heittäytyivät idolin eteen ja lauloivat lauluja, jotka ovat nyt tallessa. Nayanarpyhimykset harjoittivat vain Chariyai ja Kriyai ja saavuttivat Jumalan oivalluksen. He lakaisivat temppelin lattiaa, keräsivät kukkia, tekivät kukkaseppeleitä Herralle ja sytyttivät valoja tempelissä. He olivat lukutaidottomia, mutta saavuttivat korkeimman oivalluksen. He olivat käytännöllisiä Joogea ja heidän sydämensä olivat puhtaan antaumuksen kyllästämiä. Ne olivat Karma Joogan ruumiillistumia. He kaikki harjoittivat Synteesijoogaa¹⁷. Idoli tempelissä oli heille suunnaton määrä Tietoisuutta.

Herra Krishna antaa selityksen palvonnasta Uddhavalle Srimad Bhagavatamin yhdennessätoista luvussa:

"Aurinkoa, tulta, maapalloa, savea, vettä, Brahminia, jokaista Minun kuvaani konkreettisesti muodossa, jota selvästi pidetään sydämessä istuvana, voidaan palvoa Minun Nimissäni vilpittömästi sellaisilla tarvikkeilla, joita hän voisi saada. Palvonnan tulisi olla vilpittöntä ja täydestä sydäimestä tulevaa ja palvojan tulisi kuvitella Minut opettajakseen. Palvojan tulisi aloittaa Minun palvontani saadakseen Minun armoni eikä mistään muusta syystä. Tavallisissa kuvissa Minua tulisi kutsua apuun joka kerta, kun palvoo. Minut voidaan kuvitella mielessä. Minun kuvani palvonta sydämessä tulisi tapahtua mielessä kuvitelluilla tarvikkeilla.

Kuva olisi pestävä tai kylvettävä, puhdistettava ja koristeltava koristeilla ja merkeillä. Palvojan ei tulisi nousta kesken palvonnan saadakseen joitain tarvikkeita. Kun on istunut, hänen täytyy tehdä se loppuun ennen kuin hän nousee mihinkään. Hänen olisi istuttava Darbharuoholla tai muulla puhtaalla istuimella. Hänen täytyy laittaa Minun kuvaani kasvot kohti pohjoista tai itää tai hänen on itse istuttava kasvot kohti pohjoista tai itää. Hänen täytyy istua kasvot kohti Minua tai sivuttain. Hänen tulisi toistaa mantroja puhdistukseksi itseään.

¹⁷ **Synteesi** (kreikan kielestä *syn* 'summa' ja *thesis* 'asema') ymmärretään yleensä kahden tai useamman jo olemassa olevan asian yhdistämiseksi, josta muodostuu uusi asia. Erityisesti tarkoitetaan yhdistämistä, jossa yhdistetyistä asioista tulee enemmän kuin vain osiensa summa (emergenssi).

Hänen tulisi puhdistaa kehonsa hengitystä hallitsemalla. Hänen tulisi istua hiljaa ja meditoida Minua jonkin aikaa.

Hänen tulisi kuvitella Minut kuin kahdeksanterälehtiseksi lootukseksi, joka tulvii tuoksua ja säteilee valoa. Santelipuuta, sahramia, kamferia, Kumkumia ja tuoksua olisi käytettävä. Purusha Suktaa (Vedaista rukousta) ja muita pyhiä kirjoituksia olisi lausuttava. Minun palvojani voi koristella Minut kankaalla, helmillä, pyhällä langalla, santelilla, kukilla, sahramilla ja voiteilla, yms. Palvojan tulisi tarjota vettä Jalkojen pesemiseksi, Achamanam (siemaukseksi), santelia, tervehdyssanat, kutsu ja vieraanvaraisuus. Hänen tulisi myös heiluttaa suitsuketta, valoa ja kamferia Minun alttarillani. Hän voi laulaa lauluja ääneen Minun ylistykseksi. Hän voi laulaa lauluja ja tanssia Minun alttarillani, lausuen Minun monia tekojani ja saavutuksiani. Hänen tulisi etsiä Minun armoani heittäytymällä asianmukaisesti Minun eteeni. Panemalla päänsä Minun Jalkoihini hänen tulisi pyytää Minun armoani suojelemaan häntä ja pelastamaan hänet syntymän ja kuoleman pyörästä.

Hänen tulisi koristella itsensä kukilla ja santelilla, joita käyttää tällaisessa palvonnassa. Palvoja voi palvoa Minua missä tahansa muodossa kaikilla tarvikkeilla tai itsessään tavalla, joka miellyttää eniten hänen mieltään ja taipumuksiaan, koska Minä olen läsnä oleva kaikissa asioissa. Palvojani, palvomalla Minua rituaaleilla, Mantroilla tai molemmilla, ei saavuta ainoastaan autuutta ja Itseoivallusta, vaan myös kaiken, mitä hän haluaa. Rakentamalla temppeleitä, alttareita, yms. palvojat saavuttavat voiman yli kaikkien maailmojen. Minua palvomalla he saavuttavat Brahma Lokan. Kaikilla teoillaan he saavuttavat Minun voimani ja läsnäolonni."

Kelloja soitetaan temppeleissä, ja silloin kun ollaan tekemässä Pujaa, suljetaan ulkoiset äänet ulkopuolelle ja tehdään mielestä sisäänpäin kääntynyt ja keskittynyt.

Valoja heilutetaan Jumaluuden edessä. Tämä tarkoittaa, että Herra on korkein Valo. Palvoja sanoo: "Oi Herra, Te olette itsesäteilevä, maailman-kaikkeuden Valo. Te olette valo auringossa, kuussa ja tulella. Poistakaa minussa oleva pimeys suomalla jumalainen Valonne minulle. Olkoon minun älyni valaistu." Tämä on valojen heiluttamisen merkitys.

Suitsuketta poltetaan Jumaluuden edessä. Savu leviää koko huoneeseen. Se toimii desinfiointiaineena. Se merkitsee sitä, että Herra on kaikkialle levittäytyvä ja täyttää koko maailmankaikkeuden elävällä läsnäolollaan. Palvoja rukoilee: "Oi Herra, kadotkoot minussa lepäävät Vasanat ja Samskarat kuin suitsukkeen savu ja muuttukoot tuhkaksi. Sallikaa minun tulla tahrattomaksi."

Kamferin polttaminen tarkoittaa, että yksittäinen ego sulaa kuin kamferi ja Jiva tulee yhdeksi valoista Korkeimman Valon kanssa.

Santelin jauhaminen muistuttaa palvojaa siitä, että hänen tulisi vaikeuksissaan olla yhtä kärsivällinen kuin santeli. Santeli levittää suloista tuoksua, kun sitä jauhetaan. Niinpä myöskään palvojan ei tulisi nurista, kun ilmenee vaikeuksia, vaan sen sijaan oltava iloinen ja onnellinen ja levitettävä suloisuutta ja lempeyttä kuin santeli. Hänen ei tulisi vihata edes vihamiestään. Tämä on toinen ohje, jonka me opimme tästä. Vaikka santelipuuta murskataan ja jauhetaan, se ääneti kuluttaa itsensä loppuun ja levittää vain erittäin makeaa tuoksua. Ihmisen tulisi kostaa paha hyvällä.

Se on tämän Pujan sisäisen merkityksen ymmärtäminen, joka tuottaa antaumuksen korkeimman muodon.

Bhaktia on kahdenlaista, nimittäin, korkeampaa Bhaktia eli Para Bhaktia ja alemppaa Bhaktia eli rituaalista Bhaktia. Rituaalinen Bhakti on muodollista Bhaktia. Mielestä tulee puhtaampi ja puhtaampi. Etsijä kehittää asteittain rakkautta Jumalaan rituaalisella palvonnalla.

Hindulaisuus johtaa etsijät pikkuhiljaa aineellisista kuvista henkisiin kuviin ja moninaisista henkisistä kuvista yhteen Persoonalliseen Jumalaan ja Persoonallisesta Jumalasta Persoonattomaan Jumalaan.

Tee Panchaksharan Japaa – *Om Namah Shivaya*. Sinä voit jopa laulaa Panchaksharaa hienosti:

*Om Namah Sivaya, Om Namah Sivaya,
Om Namah Sivaya, Om Namah Sivaya.*

Ihmisillä oli tapana tanssia matkojeni aikana aina, kun lauloin Siva Tandava Kirtania:

*Agad Bhum, Agad Bhum Baje Damaru,
Nache Sadasiva Jajad Guru
Nache Brahma, Nache Vishnu, Nache Mahadev
Kappar Lekey Kali Nache Nache Adidev.*

Tee Pujaa säännöllisesti uskolla ja antaumuksella. Aina ja rukouksesi, Pujasi, meditaatiosi tai Japasi lopussa, toista Mahamrityunjaya Mantraa –

*Om Tryambakam Yajaamahe Sugandhim
Pushtivardhanam, Urvaarukamiva Bandhanaan-
Mrityor Muksheeya Maamritaat.*

kaikkien terveydeksi, pitkäksi elämäksi, rauhaksi ja onnellisuudeksi. Tämä suuri Mantra Herra Sivan ylistyksessä tekee ihmeitä, torjuu onnettomuuksia, parantaa sairauksia ja suo pitkän elämän. Se tulee myös vapauttamaan sinut Samsarasta.

SANASTO

- *Abhishekam* – Jumalan kuvan kylvettäminen.
- *Aiswarya* – Rikkaus.
- *Agama* – Pyhä kirjoitus, joka käsittelee rituaalista palvontaa.
- *Archana* – Kuvan palvonta kukilla.
- *Bhasma* – Pyhä tuhka.
- *Bhav* – Asenne, usko.
- *Deva* – Taivaallinen olento.
- *Jivanmukta* – Viisas, vapautunut vaikka vielä elää täällä.
- *Jnana* – Viisaus, olla yhteydessä Jumalaan.
- *Karma* – Aiemman toiminnan vaikutus (edellisissä syntymissä).
- *Khanda* – Samanlainen kuin luku Vedoissa.
- *Kowpeenam* – Lannevaate.
- *Mutt* – Luostari.
- *Nitya Karmat* – Päivittäiset pakolliset velvollisuudet.
- *Pralaya* – Kosminen hajoaminen.
- *Rishabha* – Härkä, Herra Sivan kulkuneuvo.
- *Rudraksham* – Eräänlainen helmi, jota palvojat käyttävät.
- *Samsara* – Sielunvaellus, kierros syntymästä kuolemaan.
- *Samskarat* – Hienovaraiset henkiset vaikutelmat.
- *Tapas (Tapaswin)* – Kieltäytyminen (hän, joka tekee).
- *Vairagya* – Välinpitämättömyys (intohimottomuus).
- *Vaisya* – Liikemies.
- *Yajna (Yaga)* – Juhlallinen uhraus.

HUOMAUTUS: Joidenkin oikeiden nimien kohdalla, kun tamilin perinne käyttää niitä eri muodoissa, se hyväksytään, nimittäin, Enadinatha Nayanar tarkoittaa Enadinatharia tai Enadiaria. Nämä ovat ilmiselviä. Joidenkin festivaalien nimet, kuten Panguni Uttaram, Vasanta Utsavam, Maha Navami on säilytetty. On myös useita muita oikeita nimiä, joiden kanssa lukija tulee tulemaan tutuksi.